70 fillér

Ludas Matyi

IV. évfolyam. 1. szám

1948 január 7.

ORTUTAY
RIES
MAROSÁN
GERŐ
RAJK
FARKAS M.
NAGY I.
DO
VAS Z.
VERES P.
RÁKOSI
DINNYÉS
PETROVICS
PETROVICSNÉ HRÚZ MÁRIA
MIHÁLYFI
SZAKASITS
OLT
MOLNÁR E.
TILDY Z.
KOSSA I.
RÉVAI
Petőfi Sándor

„Anyám, az álmok nem hazudnak"

A pesti utcán

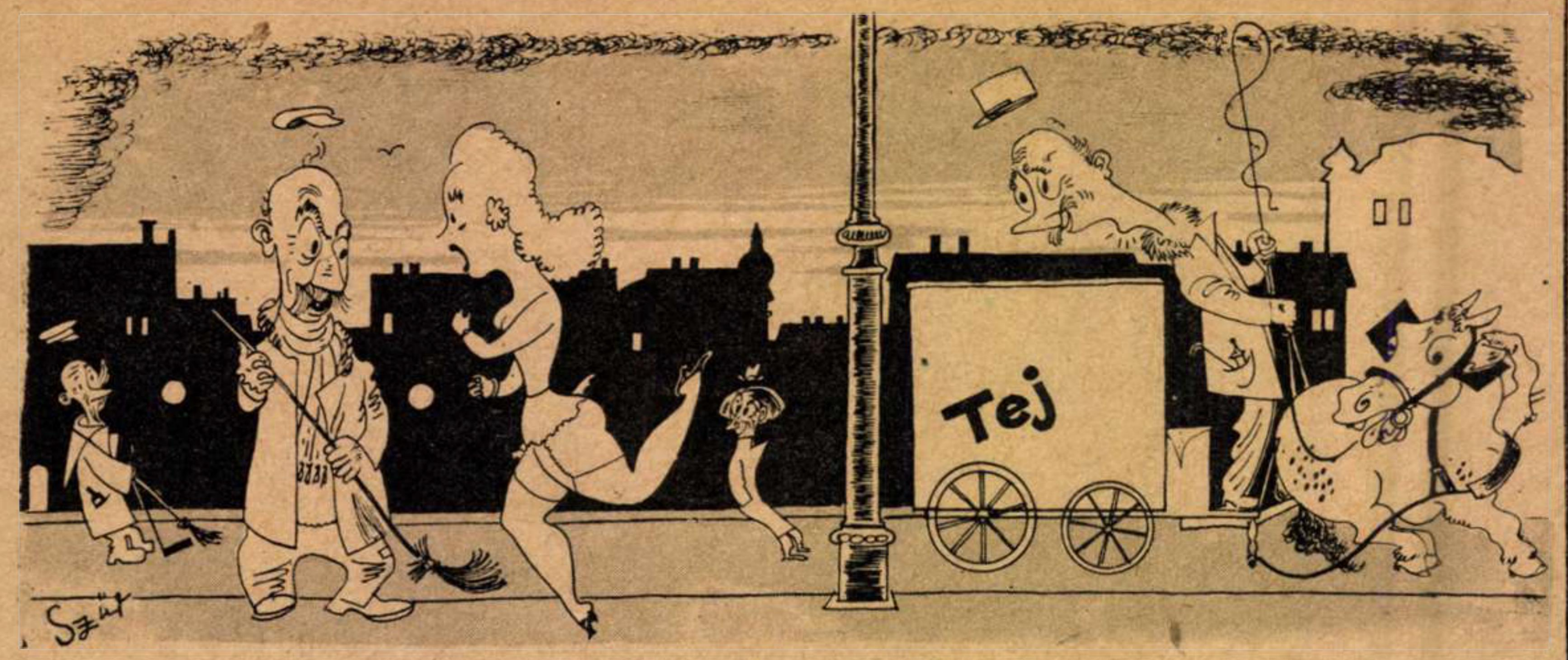

— Szatír áldozata lett nagysád?
— Naná, a londoni olimpiára készülök.

PESTI ESET

Reklamáció

Kredenc Jenő elmegy a házasságközvetítőhöz, aki áradozva ajánl neki egy partit.

— Nem akarok túlozni, uram, de ilyen nő kevés szaladgál manapság. Olyan lába van, mint az őznek, olyan kecses a járása, mint egy gazellának.

Kredenc közbevág:

— Ha már állathasonlatokkal jön nekem, a hölgynek legyen erszénye is, mint a kengurúnak.

A házasságközvetítő megértően bólint:

— Meglesz az is, Kredenc úr, csak legyen egész nyugodt.

Kredenc Jenő megnyugszik és egy hét mulva úgy feleségül vette a nőt, hogy csak úgy nyekkent.

Az esküvő után feldult arccal állított be a házasságközvetítőhöz:

— Miféle disznóság ez, amit velem csinált?

— Uram, válogassa meg a szavait.

— Inkább maga válogassa meg a nőit. Hiszen ennek a nőnek, akit rámsózott, nincs egy vasa se, de van két gyereke.

A házasságközvetítő a vállát vonogatta:

— De Kredenc úr, mit képzelt, egy kenguru mit hord az erszényében?

— Új cigaretta ipusnál mindig egy Petőfi-vers jut eszembe.

— Melyik?

— Minek nevezzelek?

Preciz apa

Malcsák Malvin elment a jósnőhöz és amikor hazajött, megkérdezte tőle az apja:

— Na mit mondott a jósnő?

— Azt mondta, hogy lesz férjem és lesznek gyerekeim.

— Jól van, Malvinkám — mondta Malcsák —, most már csak arra vigyázz, hogy a sorrendet betartsad.

A hosszú szoknya divatja

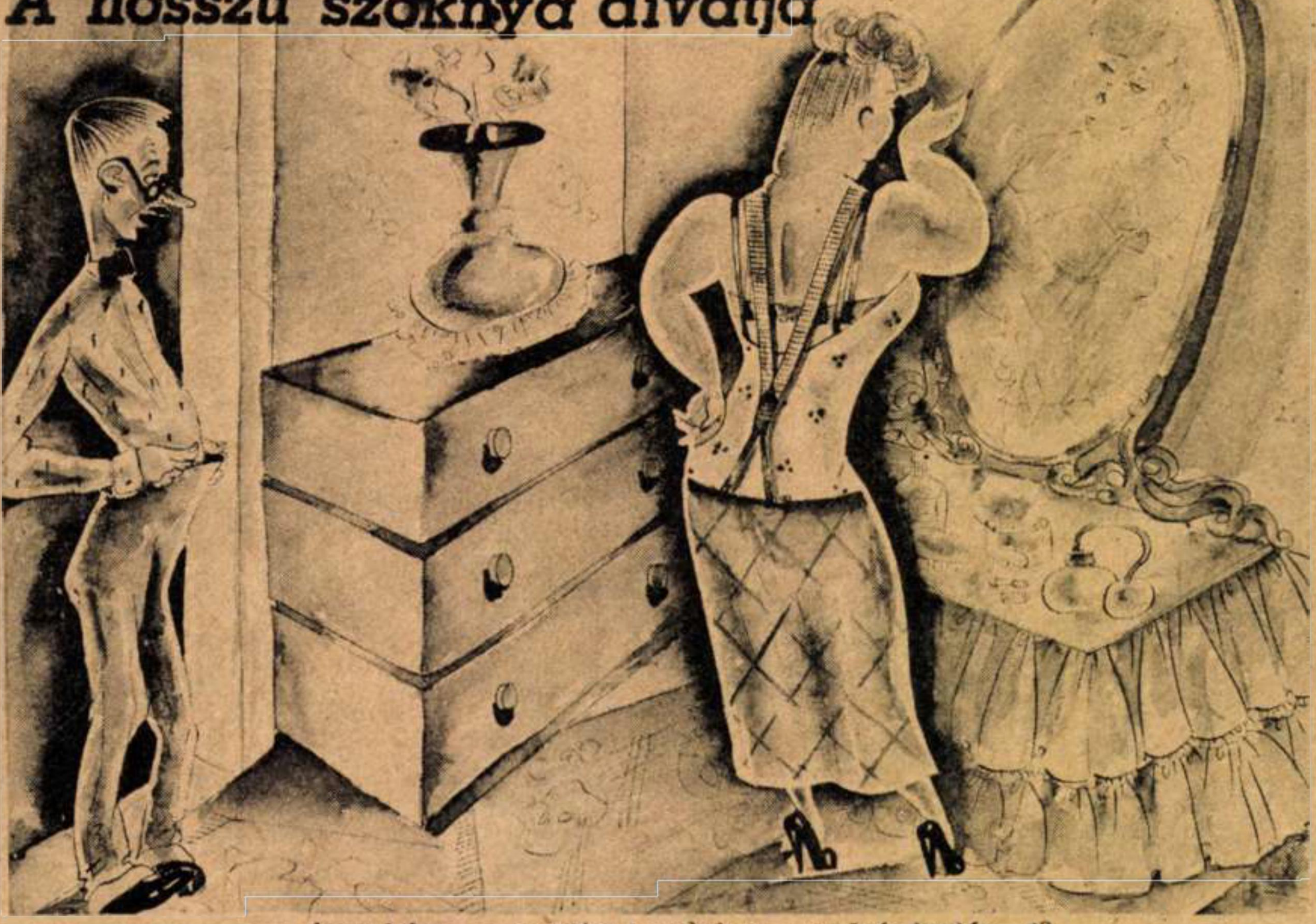

— *Anyukám, nem láttad valahol a nadrágtartómat?*

Nehéz keresztrejtvény

Olvasóink köréből sok panasz érkezett hozzánk amiatt, hogy keresztrejtvényeink túlságosan könnyűek. Ezért most egy nehéz keresztrejtvényt közlünk. Hogy mégis könnyítsünk valamit a dolgon, egyúttal közöljük a megfejtést is.

De most aztán ne panaszkodjék senki sem!

1 V	2 Á	3 G	4 O	5 L	6 V	7 E	8 L	9 E	
10 A	N	A	■	11 Á	R	P	E	L	
12 R	A	D	I	R	■	13 S	R	U	L
14 A	L	U	M	I	15 N	I	U	M	
NGY	■	16 R	■	■	■	■	■	A	

VÍZSZINTES:

1. Kés.
10. Hátrafelé járó vízi állat, az első és az utolsó betü helyett „a“, a középső helyett „n“ írandó.
11. Vissza: kellemetlenség, végén ékezettel.
12. Radír népiesen.
13. Vissza: értelmetlen szó.
14. „Hej be' könnyű ...“
16. Erbetü.

FÜGGŐLEGES:

1. Varogató angyal négyötöde, utolsó kockában „ngy“-vel.
2. Férfinév kis hibákkal.
3. Háborús készülék névelő nélkül, második betű helyett „u“, az utolsó helyett „g“ veendő, az egész alulról fölfelé.
4. H-val Shakespeare gyakori kifejezése.
5. Fári.
66. „Az Isten nem .e. bottal!“
7. Vissza: Kispest „k“ és „st“ nélkül.
8. Vissza: az Ural hegységet hívnák így, ha Urel volna a neve.
9. Vissza: Kéttével lóg.

Matematikus elme

Egy aranyifjú ül a kávéházban és nagyon töri a fejét. Odajön hozzá a barátja, megkérdi tőle:

— Mondd kérlek, értesz te még a hármasszabályhoz?

— Azt hiszem, igen.

— Akkor segíts nekem. Ajánlanak nekem egy partit, a nőnek elől két foga hiányzik, selypít és háromszor elvált.

— Na és mi köze van ennek a hármasszabályhoz?

— Azt szeretném kiszámítani, hogy hány emeletesnek kell lennie a háznak amelyikkel elvehetem.

Pfeifferisták végzete

— A pfeifferistáknak még mindig bajaik vannak az ajánlásokkal.

— Hogy-hogy?

— Hallom, hogy Érdi Sándort, a Pfeiffer-párt volt képviselőjét egy évre ítélte forintkiajánlásért az uzsorabíróság.

Gugyerák,

a benzinszívó

GRANDGUIGNOL

1.

Tegnap olvastam az újságban, hogy Budapesten benzinszívók garázdálkodnak, akik éjjelente a garázsokban békésen pihenő autókból kiszívják a benzint.

Az élet néha nagyobb szörnyűségeket produkál, mint a grand guignol-írók.

2.

Egy külső Gázszag-utcai garázsban csendesen élte a maga egyszerű, de szűzies életét egy szép szőke kisautó. Pici gázpedálja még nem ízlelte férfi talpát, azt se tudta tulajdonképpen, hogy mi az élet. Amikor a kocsimosók illetlen beszélgetéseket folytattak körülötte, szemérmesen becsukta a kipuffogóját. Pedig autó volt, ő is, vasból és pléhből való autó, mint a többi és a szenvtelen karosszéria alatt őbenne is titkos lóerők pezsdültek fel tavasszal és szilajul keringett ereiben a benzin; de ő az erkölcsöt többre tartotta minden fuvardíjnál.

3.

Ezzel az ártatlan kisautóval hozta össze a sors egy zord téli éjszakán Gugyerákot, a benzinszívó szörnyeteget. Gugyeráknak persze volt esze és akkor lopózott be a garázsba, mikor a kisautó nagynénje, a becsületes öreg teherautó éppen egy feketefuvart bonyolított le.

4.

A végzet útjai azonban kiszámíthatatlanok. Gugyerák, a hidegvérű benzinvámpír, bizony beleszeretett a szép, csodálatosan tiszta kiskocsiba. A szerelem mintegy varázsütésre megváltoztatta a szörnyű Gugyerákot; egyszerre rádöbbent arra, hogy milyen szörnyeteg volt eddig.

Nem, ezzel az édes, szép, tiszta kiskocsival szemben nem tudott vámpír lenni Gugyerák. Könnyek gyűltek a szemébe és szívás helyett gyengéden, meghatottan megsimogatta a kisautó karosszériáját.

Undorral félredobta a szívókáját és egyszerűen ellopta a kisautót benzinestül.

A lillafüredi Palota-szálló a dolgozóké

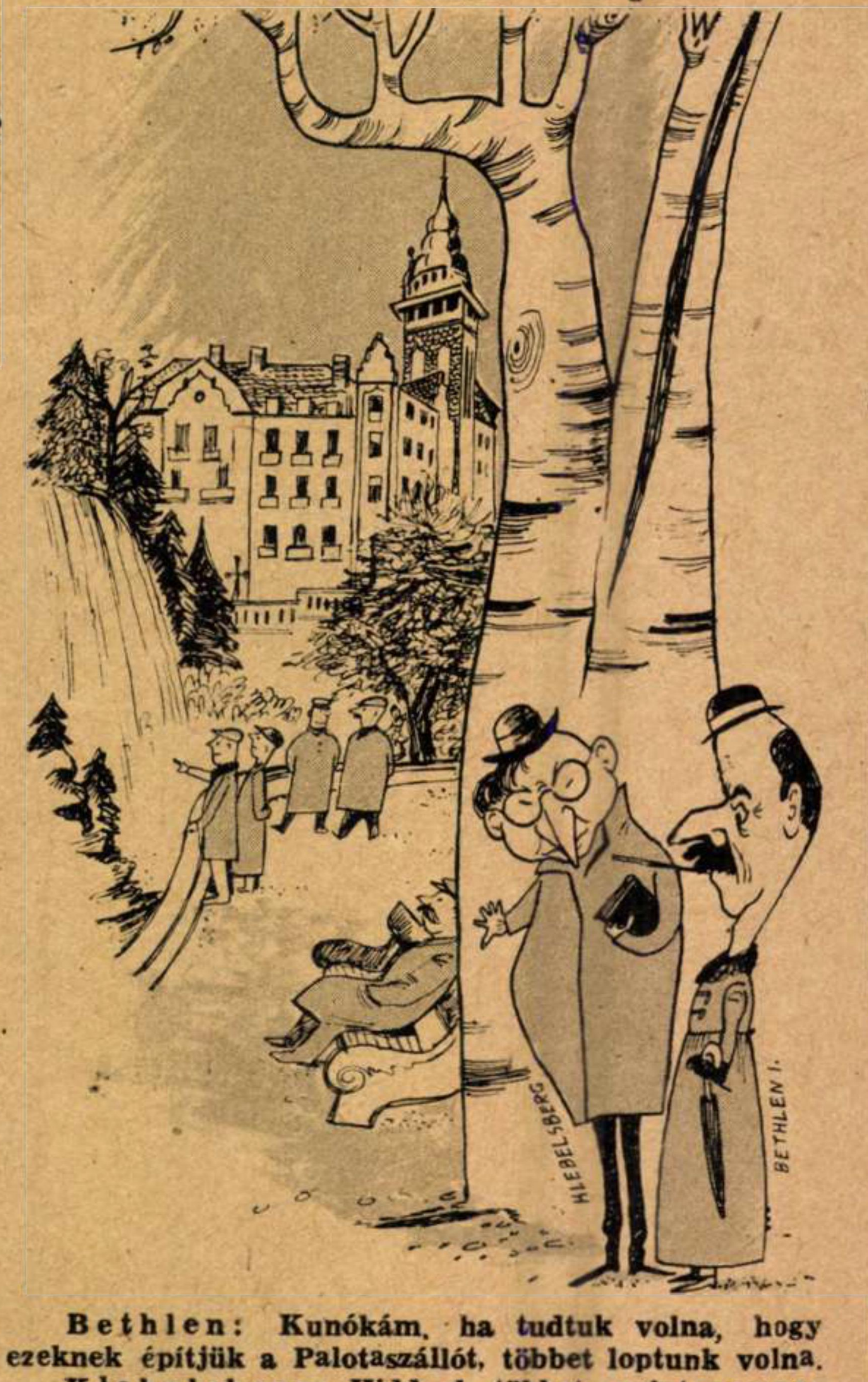

Bethlen: Kunókám, ha tudtuk volna, hogy ezeknek építjük a Palotaszállót, többet loptunk volna.

Klebelsberg: Hidd el, többet, mint amenynyit mi loptunk, nem lehetett lopni.

A legújabb jegy

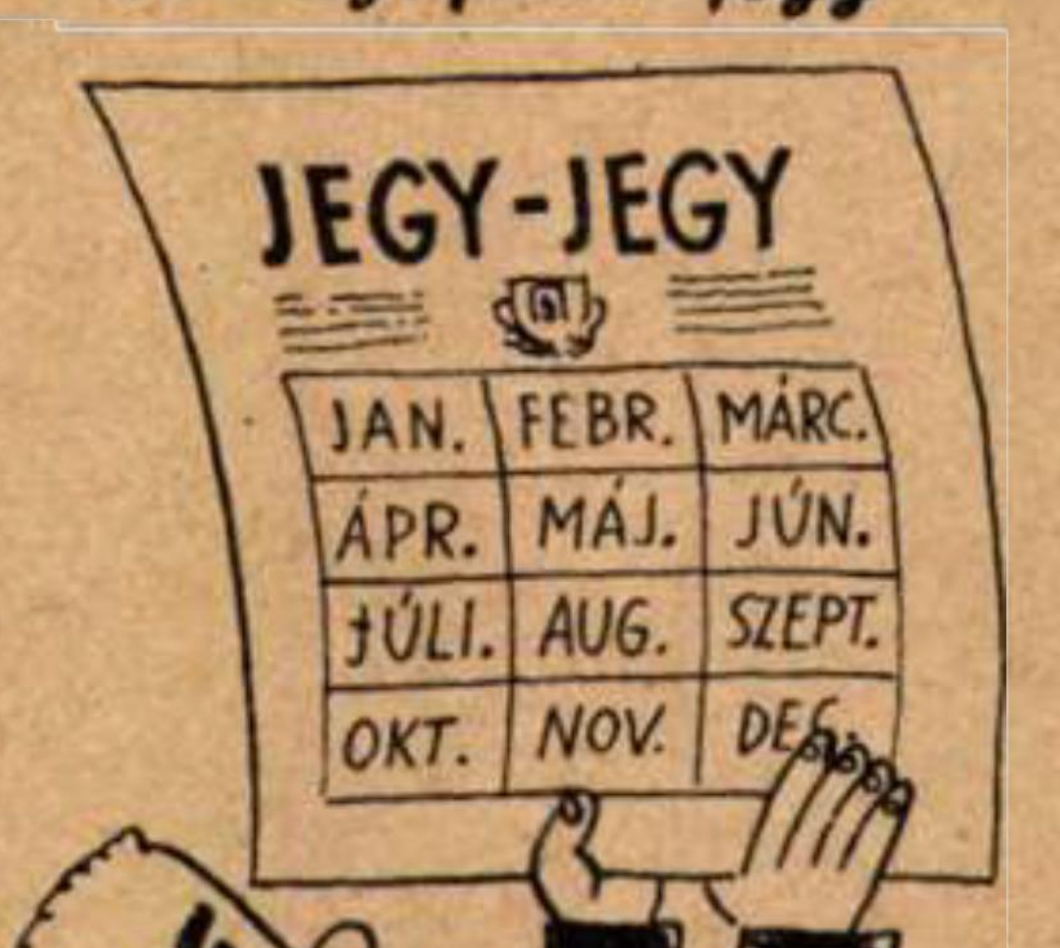

Erre adják a jegyet.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Megjelenik minden csütörtökön

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Érv a házasság melett

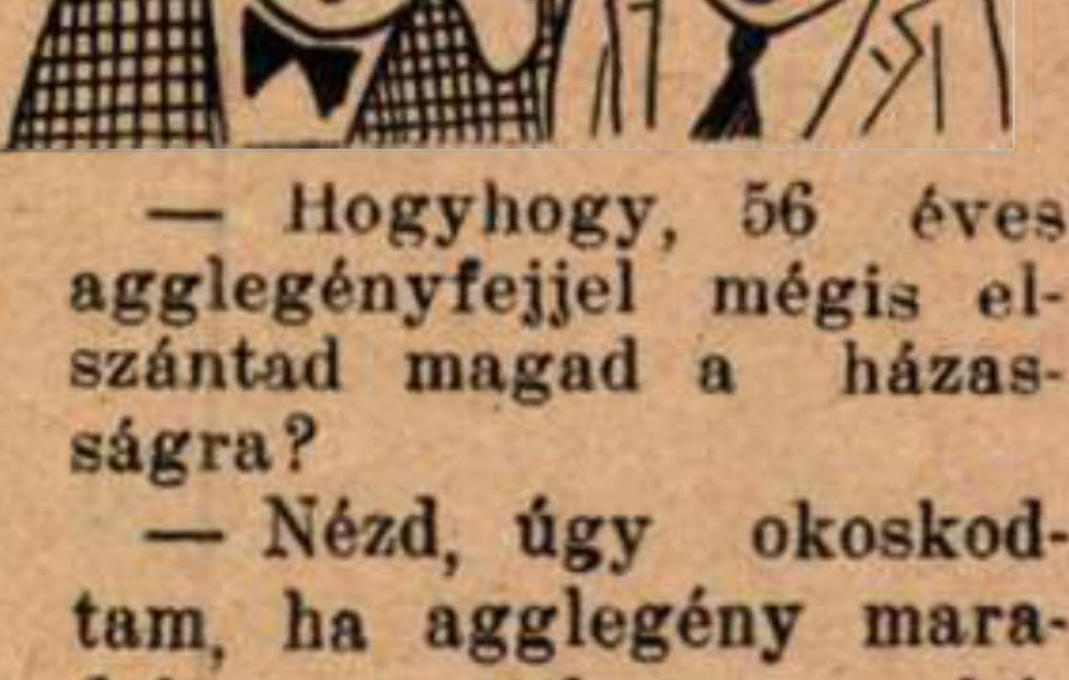

— Hogyhogy, 56 éves agglegényfejjel mégis elszántad magad a házasságra?

— Nézd, úgy okoskodtam, ha agglegény maradok, sem otthon, sem házon kívül nem találom a helyem. Viszont, ha megnősülök, legalább házon kívül jólérzem magam.

Ez aztán előrelátás

Sötét Ödönékhez beállít a helyszerző egy asszonnyal.

— Hallottam, hogy a nagyságos asszony szakácsnőt keres, hát hoztam egyet.

— A hely már be van töltve, — mondja Sötétné — hozza el holnap.

DARVAS SZILÁRD:

Eseteim a kalapos nőkkel

Úgynevezett középtermetű ember vagyok, ennélfogva színházban, moziban rendszerint kifogom magamnak a leghosszabb nézőt. Legutóbb a Nemzetiben egy háromfelvonásos tarkót és két egyfelvonásos nyakszirtet néztem végig, mivelhogy ennek a színháznak igen változatos a repertoárja.

Türelmes teremtmény lévén, ritkán lázadozom a sors ellen, tudom, hogy hosszú emberekre is szükség van, mert ha csupa törpéből állna a világ, igen egyhangú volna, azonban halálosan felidegesít, ha a színházban nő mögé kerülök. Nők ugyanis rendszerint kalapban ülnek a nézőtéren, mivel ez a színmű cselekményének megértése szempontjából rendkívül fontos, nyilván az ember agya sokkal fesztebb, ha egy kalappal van összefogva. Minél kisebb egy nő, annál nagyobb kalapot hord és minél nagyobb egy kalap, annál kevésbé látni tőle. Ezen minden esetben megpróbálok segíteni, rendszerint udvarias, de határozott mozdulattal megkopogtatom a hölgy hátát és felszólítom, hogy helyezze szolgálatonkívüli viszonyba a kalapját. Úgy kell nekem.

A hölgyek ugyanis rendszerint vonakodva teljesítik kérésemet és a legfantasztikusabb módon szabotálják a kalaplevételi munkálatokat. Saját, külön színházi ezeregy éjszakámból hadd mesélem el ennek bizonyítására az alábbi két igaz történetet.

1. A hölgy, aki kalap nélkül nagyobb.

A III. Richárd előadásának megkezdése után mintegy negyedóráig morzéztam az előttem ülő nő lapockáján, mígnem megfordult és villámló tekintettel mért végig. Én is jól megnéztem a nőt. Csúnya nő volt, de jobban tudott villámlani, mint én.

Szó szót követett, végülis határozott és dühös mozdulattal letépte fejéről a kalapot. Egyidejűleg azonban levetette a bundáját is, szép lassan összehajtogatta és ráült. Ereimben meghűlt a vér.

A nő félméterrel nagyobb lett. Ettől kezdve a továbbiakban csak szépvonalú nyakát láttam, de nem volt elég bátorságom megfojtani őt.

2. Egy kalapnyi haj.

A másik alkalommal is egy nő ült előttem, hatalmas szakajtóval a fején. Megint jöttem kopogtattam. Villámlás, mennydörgés, kalap le. Kiderült, hogy a nőn csak egy egész kis sapka volt, a többi mind haj, akkora toronya volt hajból, hogy elmehettem volna bele harangozónak. Ráadásul elővett egy fésűt és még feljebb igazította rakoncátlan tincseit.

Szelíden rászóltam:

— Tévedtem asszonyom. A kalapot fenntarthatja, csak a haját vegye le.

*

Vajha honunk szebblelkű hölgyei megszívlelnék e sorokat... Kalapjában rendülne meg az egész világ.

Vándorfogászok járják a falvakat

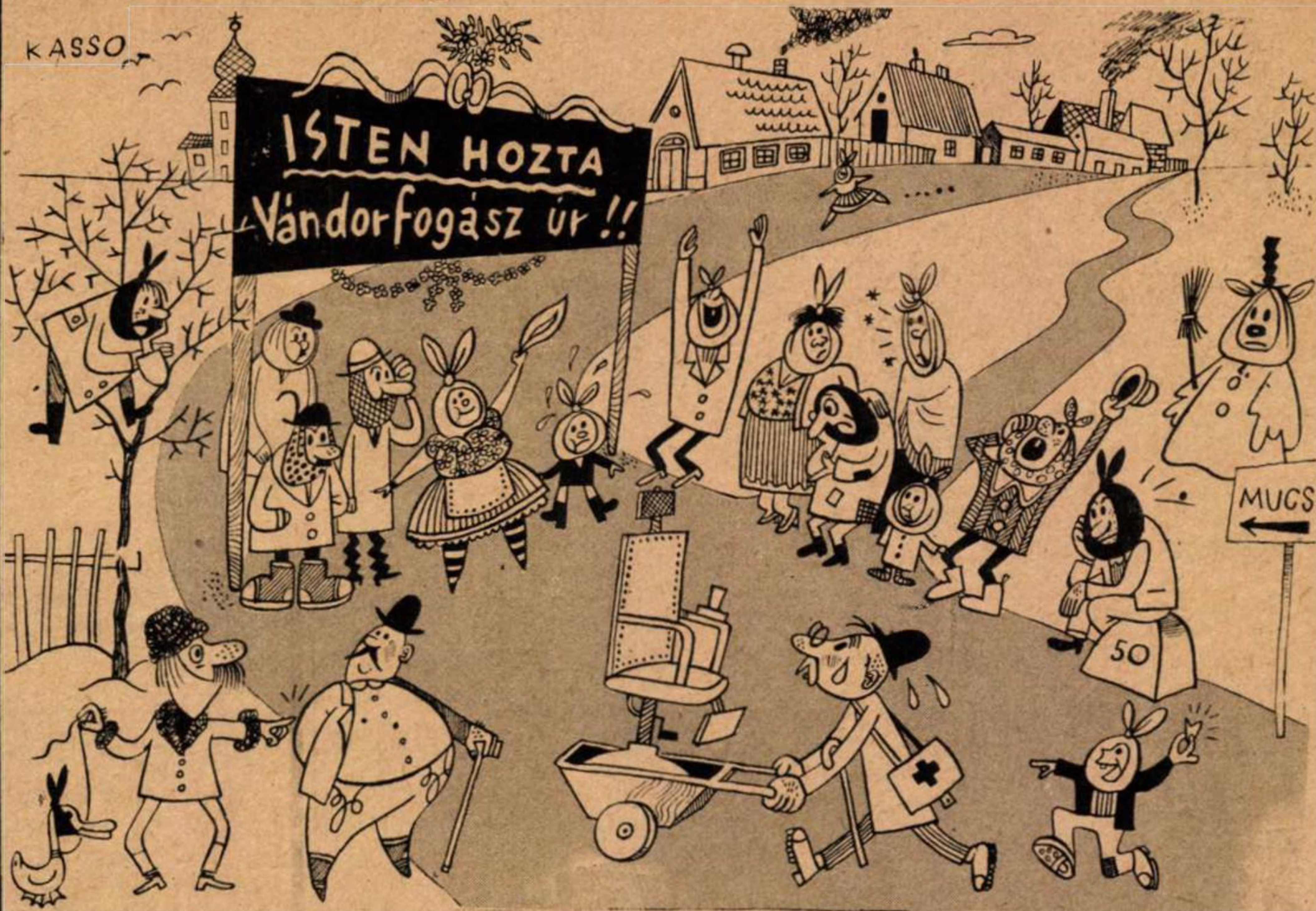

— Maga piszok reakciós! Magának nem fáj a foga, amikor jön a vándorfogász?

FLEGMA

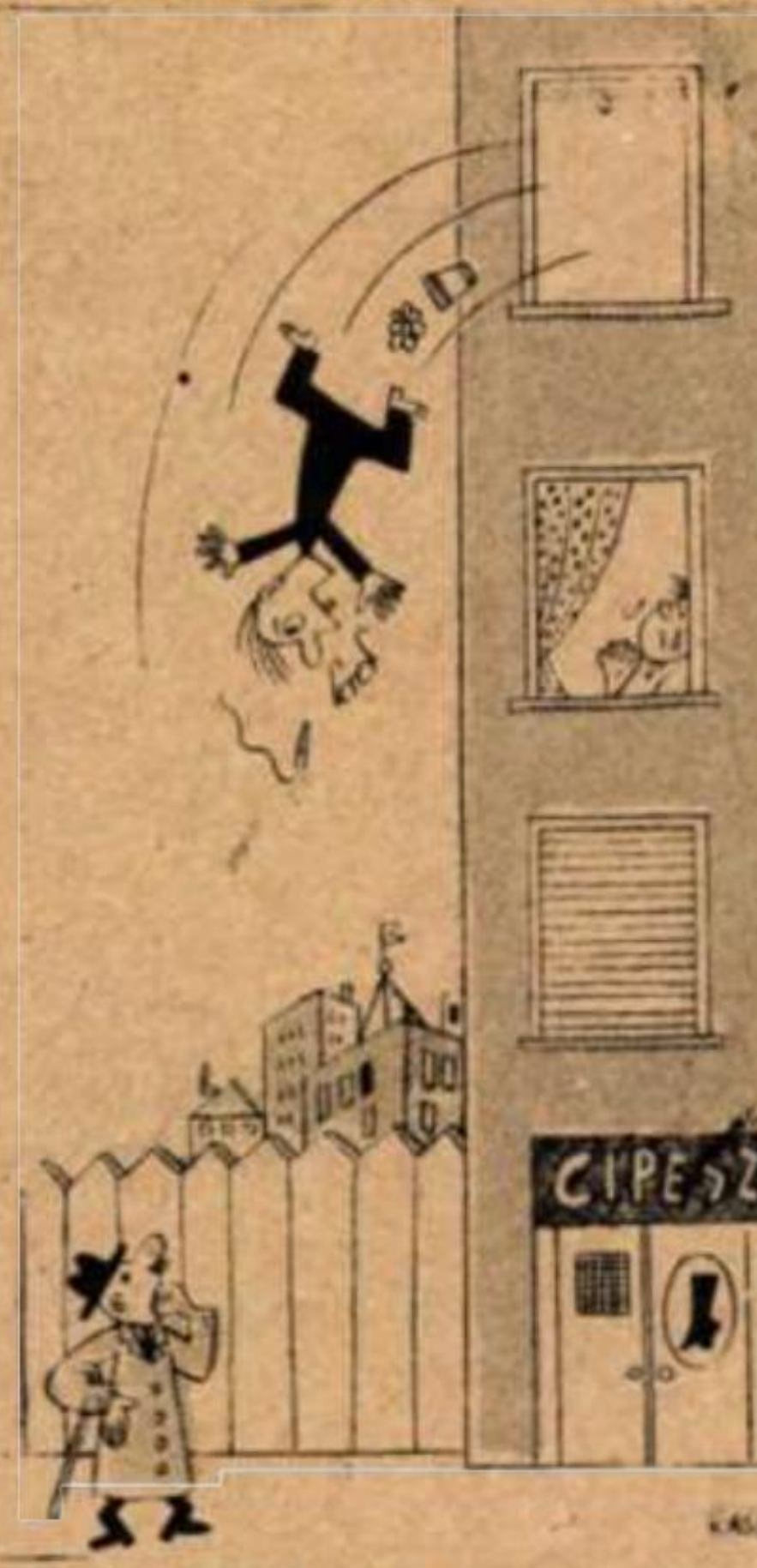

— Úgylátszik, nincs lépcsőház.

Halas és Mócsinger Palesztináról

(Halas (H.) és Mócsinger (M.) a két műkedvelő politikus a vendéglőben ül, előttük fröccs)

H.: Idefigyeljen, Mócsinger úr. Van még egy félóra ideje?

M.: Vár otthon a feleségem.

H.: Szóval, van. Szeretném megbeszélni magával ezt a Palesztina-kérdést.

M.: Ebben igaza van. Ott nem mennek rendben a dolgok.

H.: Hajjaj, uram! Emlékszik maga a Nussenzweigra?

M.: Hogyne. Az a kis kopasz német zsidó, akinek az a csúnya felesége volt.

H.: Az. Nussenzweigot megverték a német nácik, akkor elmenekült Ausztriába, ott ki akarták végezni...

M.: Továbbment Szlovákiába, ahol a Hlinka-gárda verte félholtra...

H.: Így végigverték egész Európán, akkor kiment Palesztinába. Most kaptam tőle levelet.

M.: Mit ír?

H.: Kórházban fekszik. Megverték az arabok. Most mondja! Azért, mert az angolok veszekednek az amerikaikkal a palesztinai olaj miatt, egy német zsidót megpofoz egy arab.

M.: Hogy lehetne segíteni ezen a szegény Nussenzweigon? Ha maga megírja neki, hogy menjen mondjuk Nyasszába, ki fog derülni, hogy az amerikaiak hózentrágert akarnak szállítani a riff-kabiloknak és Nussenzweigot megint megpofozza valaki Nyasszában.

H.: Nem olyan reménytelen az a palesztinai probléma. Mondjuk például, Molotov adjon két pofont Marschallnak.

M.: Ez mindenesetre jó. Erre Marschall mérgében felemeli a görög király hitelkeretét...

H.: Mire Bevin királlyá koronázza Francót, hogy ellensúlyozza az amerikaiak földközitengeri pozicióit...

M.: Erre Bidault megnemtámadási egyezményt köt a törökökkel...

H.: Mire az albánok megmozdulnak és De Gasperri lemond a ruhrvidéki szénről....

M.: Ezzel szemben Bevin, hogy megvédje Anglia izlandi érdekeltségeit, felemeli Erzsébet hercegnő apanázsát...

H.: Mire a Népszava vezércikket ír Leon Blumról...

M.: Az angol flotta lemegy státszvizitre a Fekete-tengerre...

H.: Az MTK megveri a Fradit, az összes totózók leégnek...

M.: Molotov bemondja az Unóban az ultraszuperatombombát és az összesadut...

H.: Erre Marshall úgy megijed, hogy Bevin lemond a palesztinai olajról...

M.: Az amerikaiak kibékítik az arabokat a zsidókkal...

M.: És egy angol katona megpofozza Nussenzweigot.

H.: Igaza van. Így sem jó. Kezdhetjük elölről.

(Rendelnek még fröccsöt és elölről kezdik.) G. B.

Szakember

Két gombaszedő találkozik az erdőben. Azt kérdi az egyik:

— És mondd, komám, honnan ismered meg, hogy melyik az egészséges és melyik a bolondgomba?

— Nagyon egyszerű. A bolondgombától a kuncsaft meghal.

Totóláz

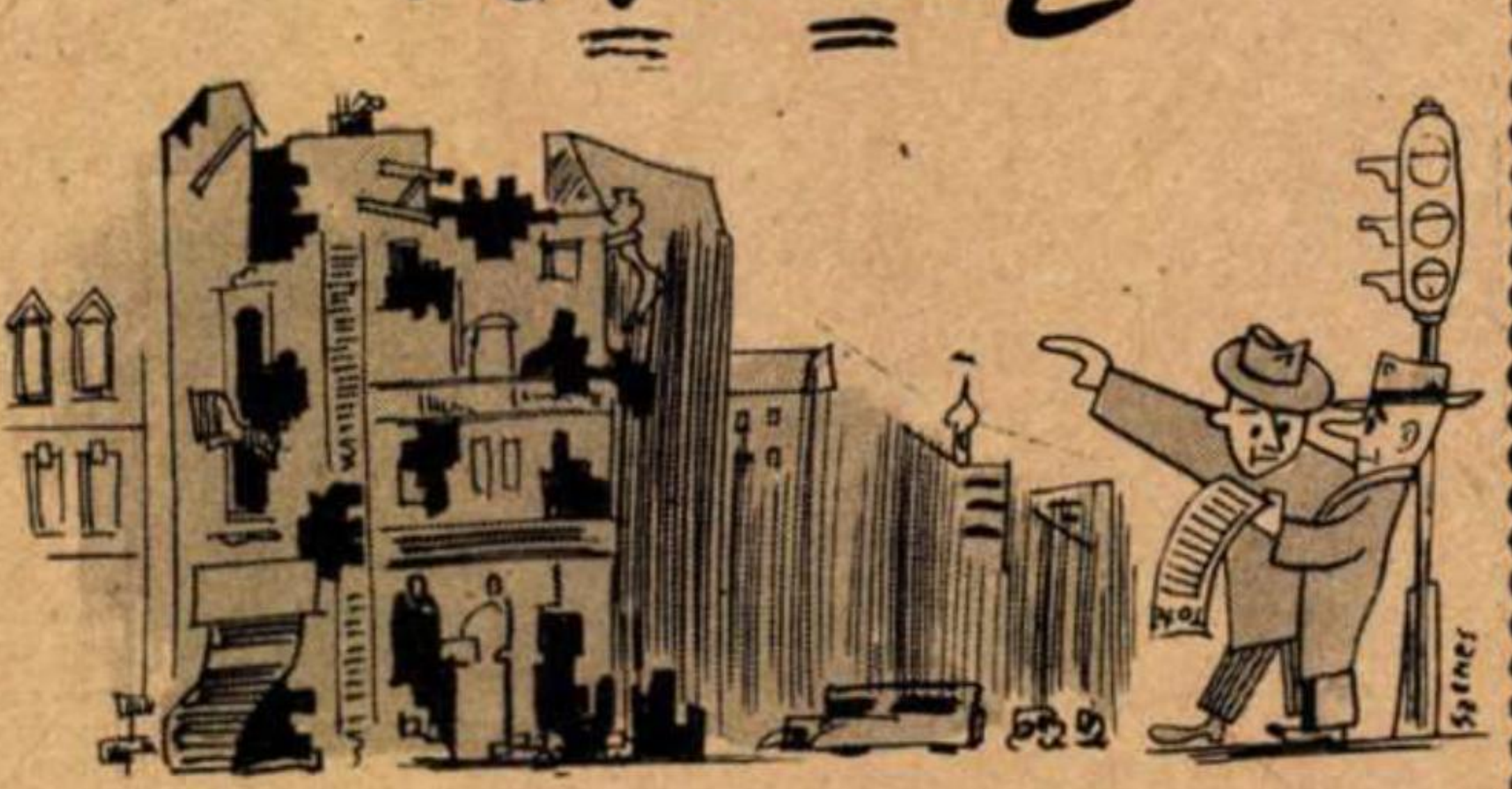

— Látod, ez igen. Ennek tizenkét telitalálata van.

Egynapi elzárás: öt forint

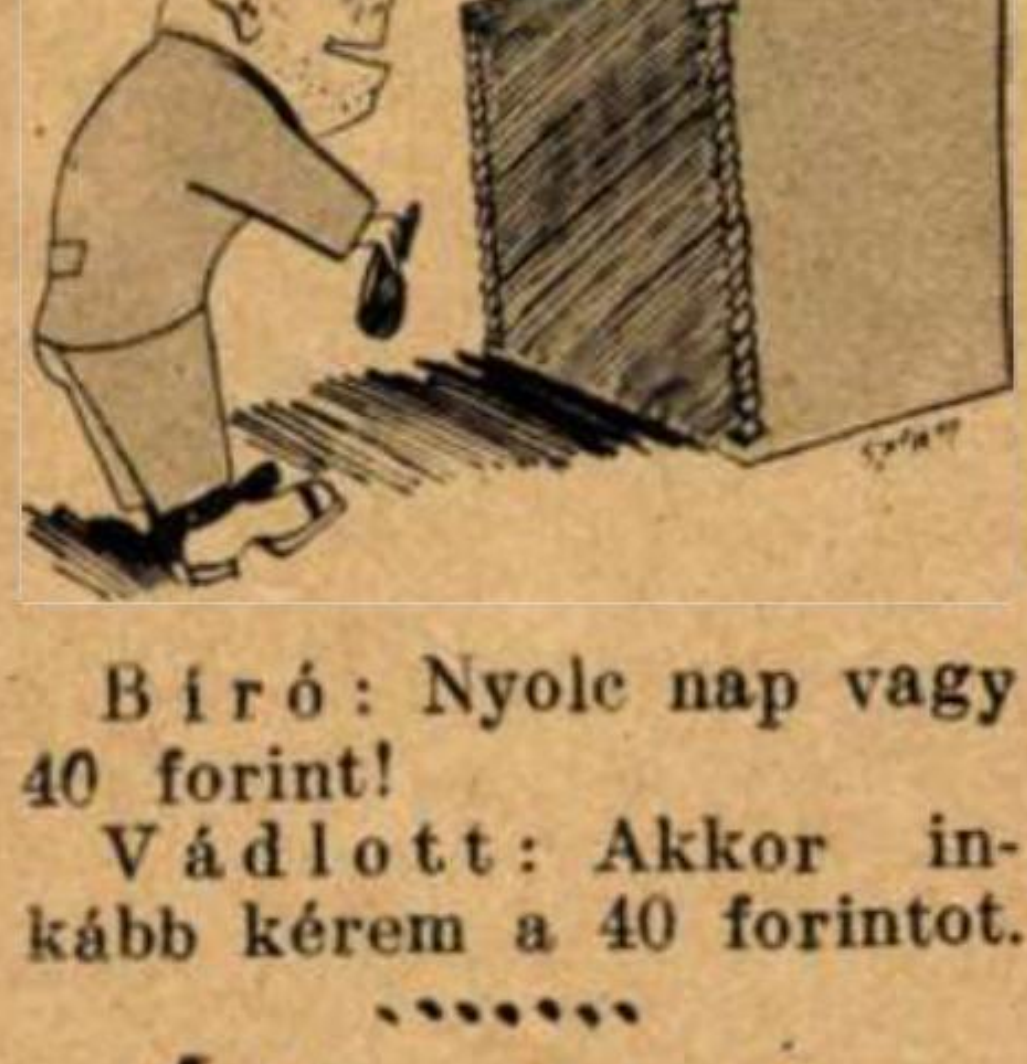

Bíró: Nyolc nap vagy 40 forint!

Vádlott: Akkor inkább kérem a 40 forintot.

Élő cáfolat

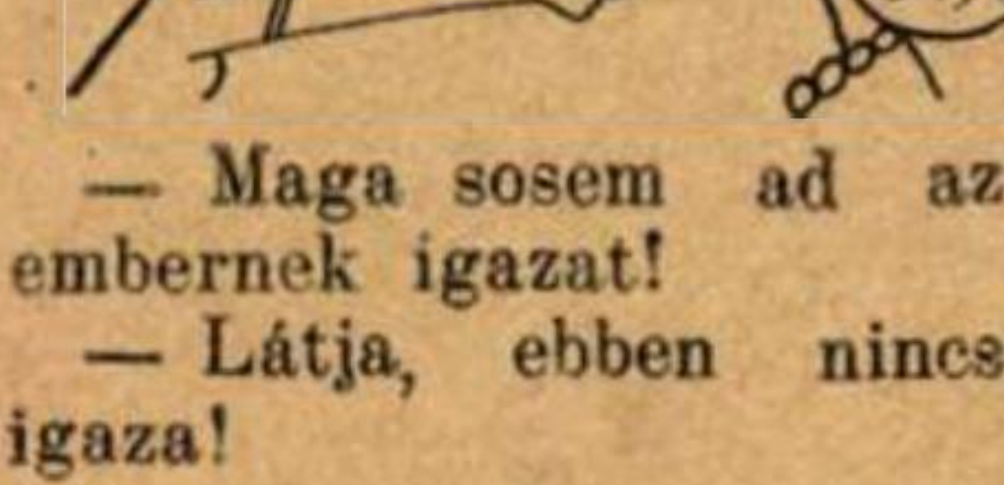

— Maga sosem ad az embernek igazat!

— Látja, ebben nincs igaza!

Énhasadás

A lírai költő, akinek betevő falatja sincs, együtt ül a kávéházban a másik lírai költővel, aki nemrég gazdagon nősült.

— Úgylátszik — mondja neki szemrehányólag, gömbölyödő pocakjára mutatva —, neked egészen jól megy!

— Igen — szabadkozik a másik —, de csak mint az apósom vejének. Mint költő továbbra is a legnagyobb nélkülözéseknek nézek elébe.

Órát
Ékszert
Órajavítást!
Neufeld-tol
csak Rákóczi-út 8/a

Bejglihullás idején

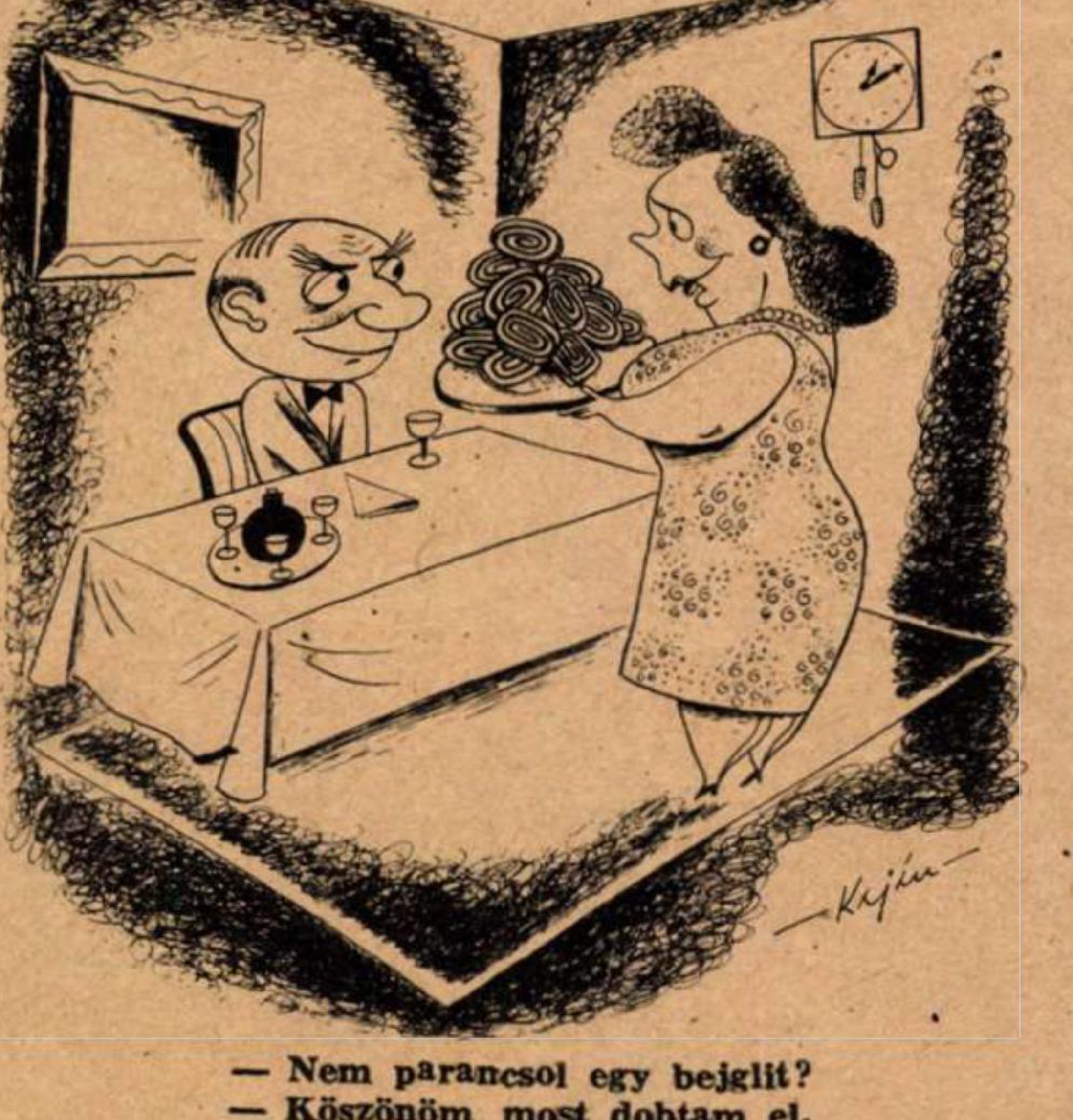

— Nem parancsol egy bejglit?
— Köszönöm, most dobtam el.

Gyermekbánat

Pistike az udvaron ül a földön és keservesen sír. Odamegy hozzá a nagybátyja és részvéttel kérdi:

— Mi bajod, Pistikém? Miért sírsz?

— Egy lukat fúrtam a földbe és most a lukat nem tudom bevinni a szalónba.

ILYEN is akad!

Négy férfi horgászik a Duna partján. Beszélgetnek:

— Uraságod például miért horgászik?

— Sportból. És Ön?

— Én szórakozásból.

— És kegyed?

Én a jó levegő miatt. Na és Ön?

— Én halat akarok fogni.

A rajzoló felel

A napokban meglátogatta szerkesztőségünket Pucóka Ede, a Bivalytusnádon megjelenő „Vidéki grimbusz“ című hetilap főmunkatársa. Arra volt kíváncsi, mi a véleménye rajzolóművészeinknek a legégetőbb aktuális problémákról. Karikaturistáink persze a maguk módján rajzban válaszoltak. Az interjú néhány jellemző részletét itt közöljük.

①

- Mit gonlol, mi volna annak a hídnak a neve, amit a reakció épít?

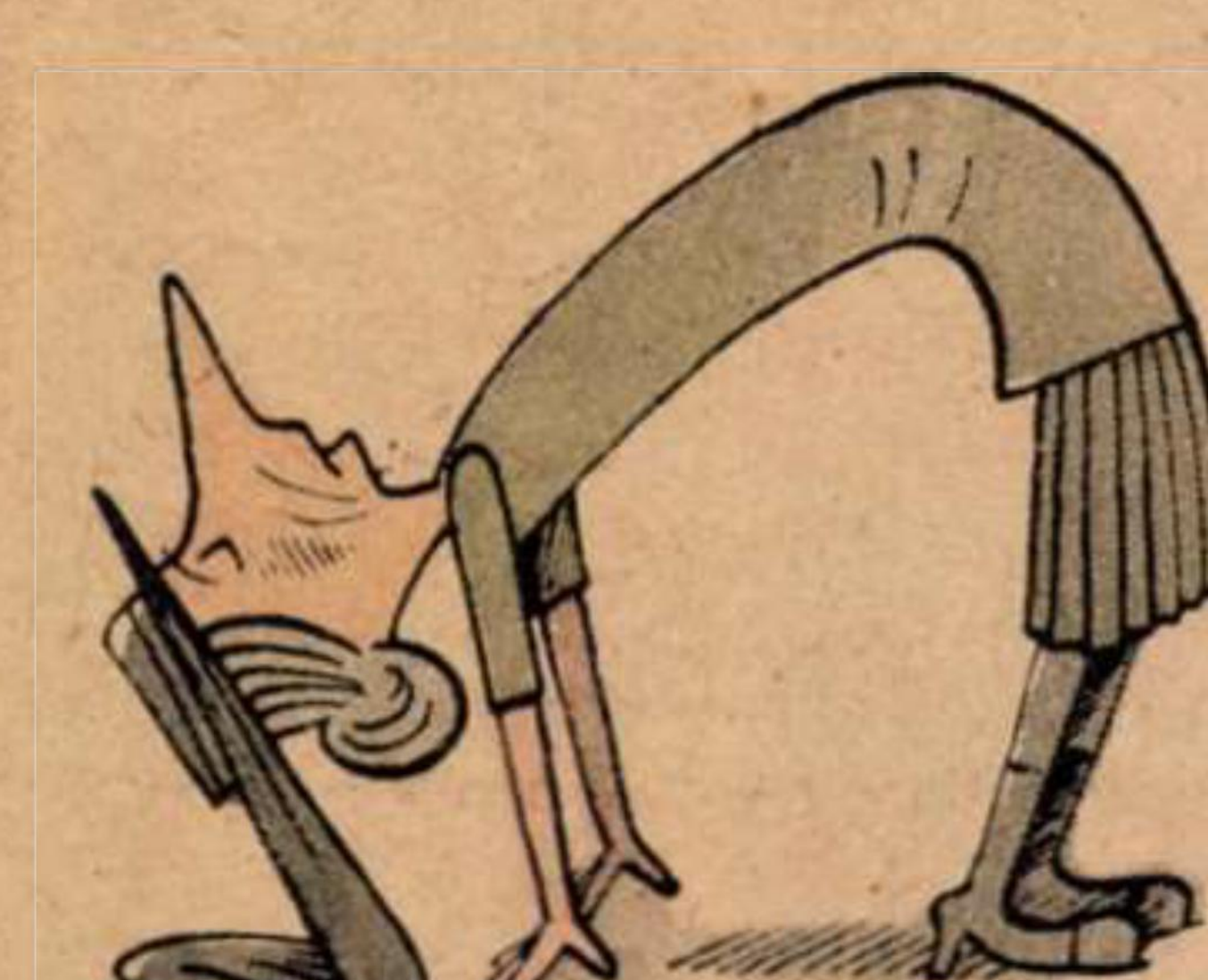

— A Schlachta Margit-híd.

②

— Mi a véleménye a korrupcióról?

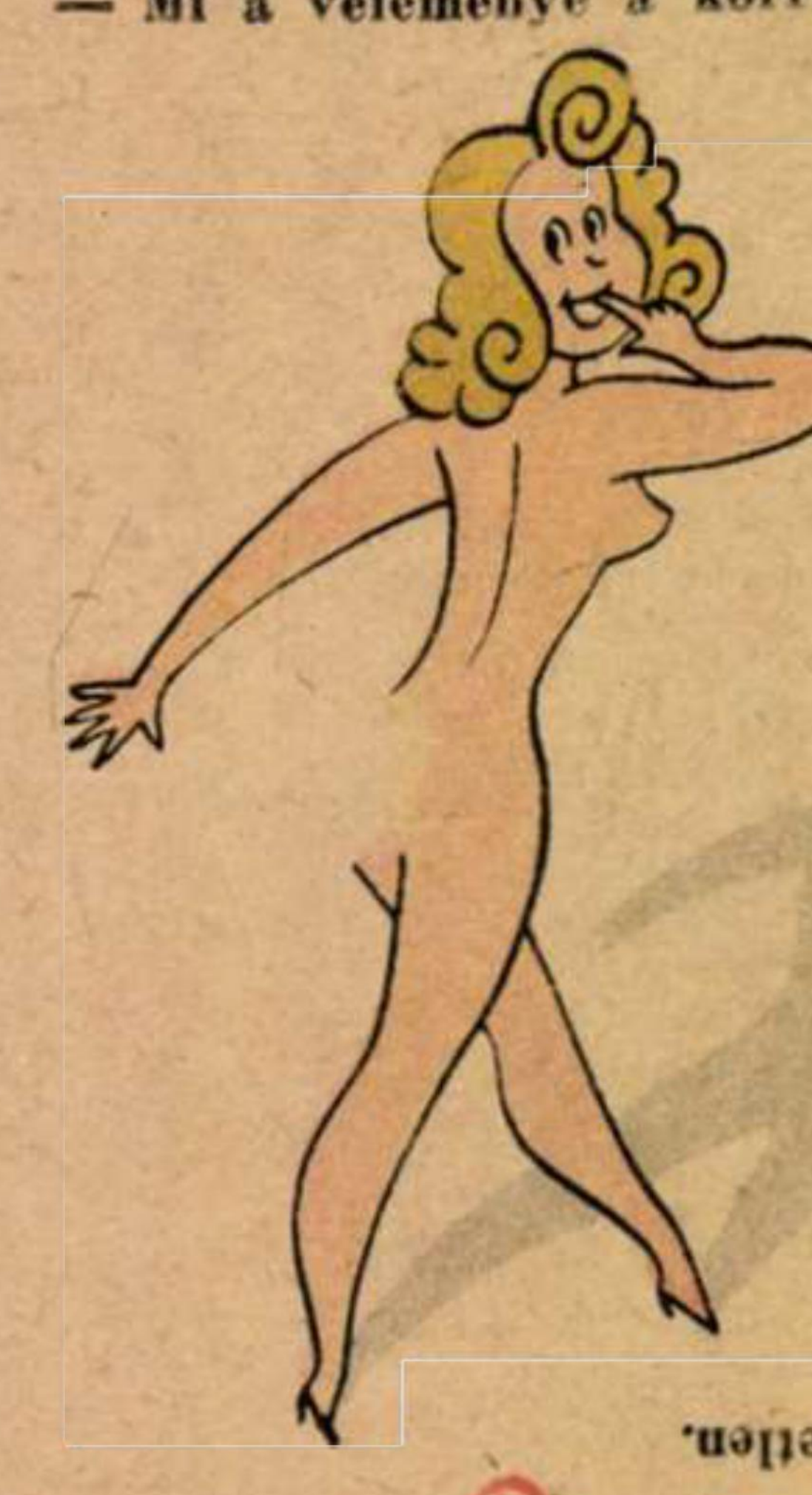

— Fenekelten.

③

— Hallom, hogy egy ismerőse nyert a totón. Hogy nyilatkozott ő erről?

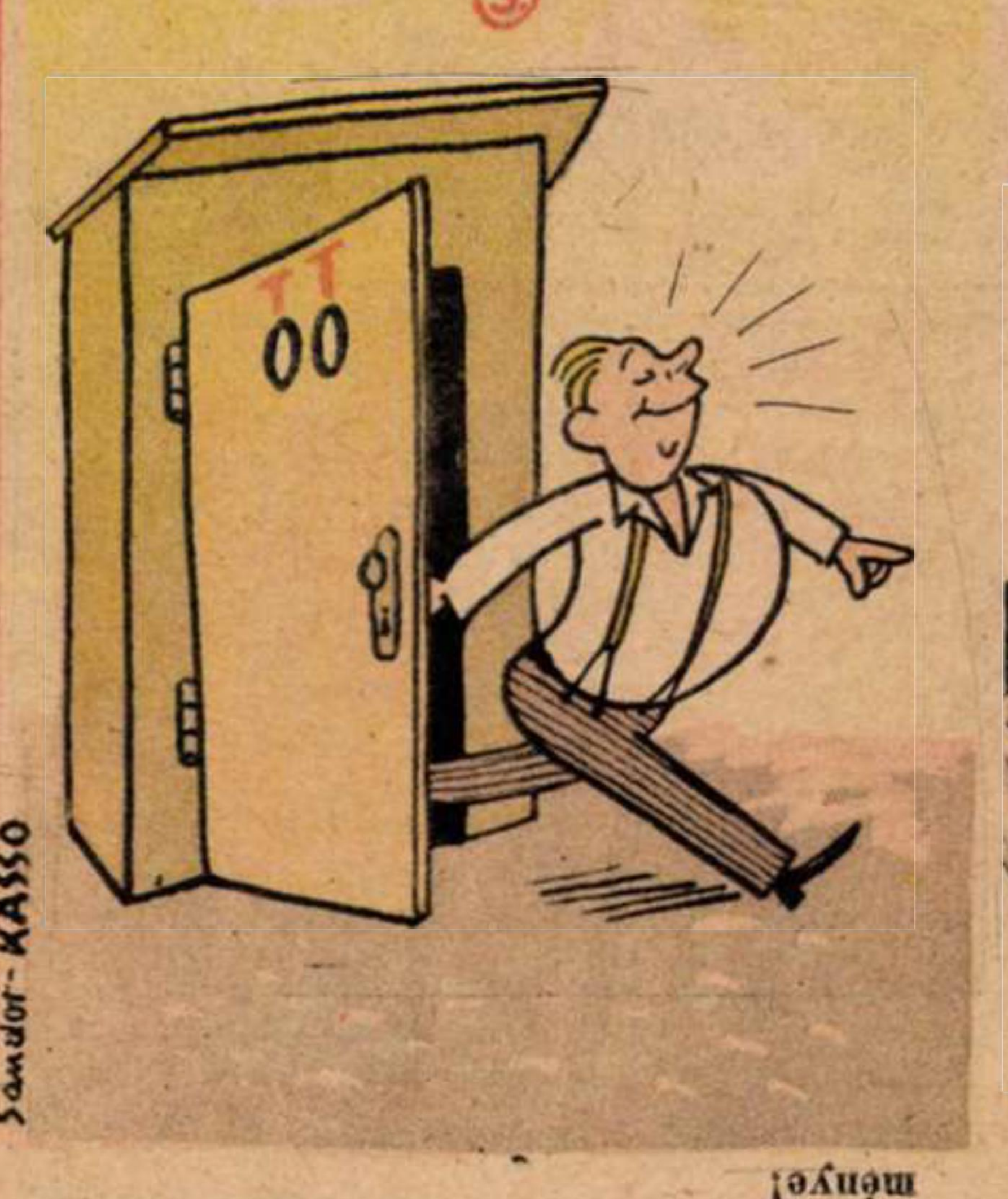

— Nehéz munka volt, de volt is eredménye!

④

— Mi a véleménye a rémhírterjesztő ujságíróról?

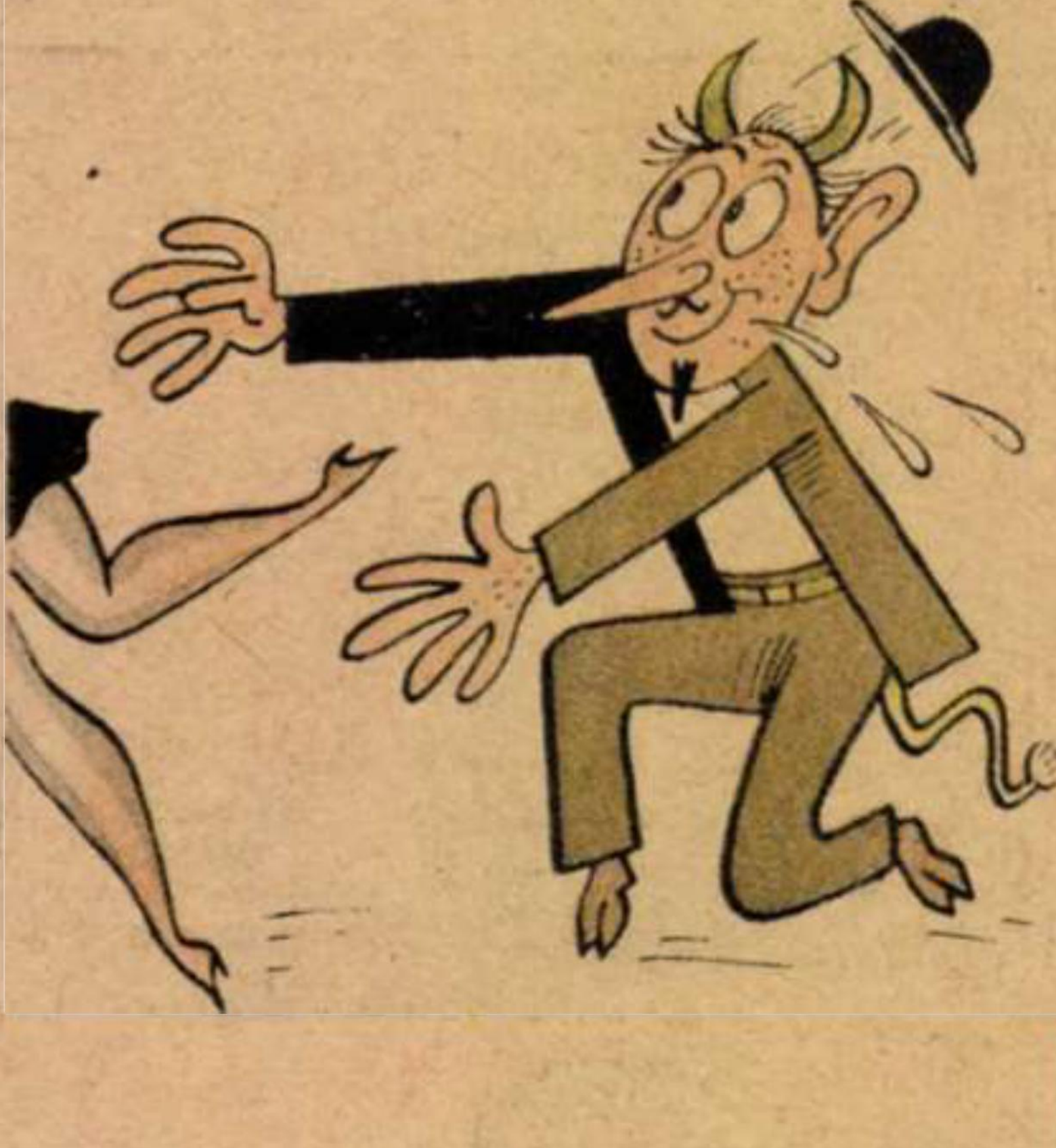

— Komisz-szatír.

Elek, ne rágd a körmöd..!

— Színmű —

(Történik Iksz Elek, pesti lakos főúrian berendezett albérleti szobájában. Iksz ujságot olvas, Ikszné nem olvas ujságot.)

Iksz: Au.

Ikszné: Mi az fiam?

Iksz: Már megint felszakítottam a körmeimet. Ejnye. Nem tudok leszokni a körömrágásról. Ha meglátod szívem, hogy a körmömrágom, akkor csak szólj egész nyugodtan rám jó?

Ikszné: Jó. Elek ne rágd a körmöd!

Iksz: Köszönöm szívecském, látod már ki is vettem az ujjamat a számból... *(Iksz olvassa az ujságot.)*

Ikszné: Elek, ne rágd a körmöd!

Iksz: Tessék..?! Ja, köszönöm. Máris kivettem...

Ikszné: Elek, mégis a körmöd!

Iksz: Ne üvölts! Hallom úgyis. Olvasok. Kivettem, most boldog vagy? *(Iksz olvassa az ujságot.)*

Ikszné: Elek, ne rágd a körmöd!

Iksz: Nahát..! Ne szólj rám úgy mint egy taknyosra! És hagyd abba a piszkálódásaidat..!

Ikszné: Te mondtad, hogy szóljak, ha a körmöd rágod, most is rágod!

Iksz: Mondtam, persze, hogy mondtam..! De miért rágom a körmöm..?! Mert annyira idegesítesz azzal az állandó rendreutasításaiddal, hogy valahol le kell vezetnem az idegességemet..!

Ikszné: Még mindig rágod a körmeid!

Iksz: Rágom, rághatom! Az enyém! És akinek ez nem tetszik, az mehet a jófenébe..! Kuss! *(Iksz olvassa az ujságot.)*

Iksz: Au. Már megint felszakítottam a körmeimet. Ejnye. Ha meglátod szívem, hogy a körmömrágom, akkor csak szólj egész nyugodtan rám, jó?

(Jó. Függöny.)

Praktikus nő

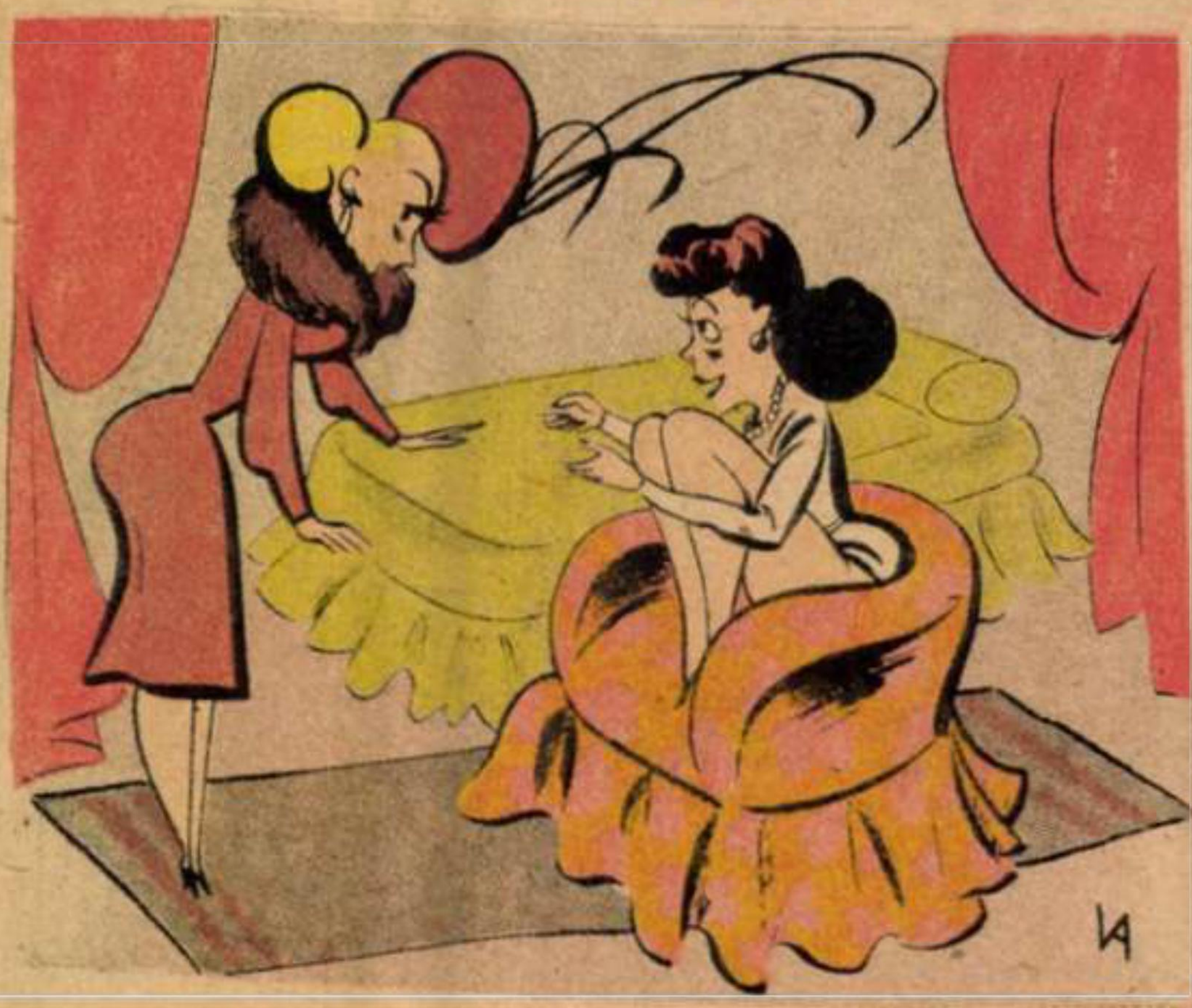

— Te miért kuporogsz ebben a fotelben?
— A barátom igért egy kisautót és gyakorolom magam.

RÉSZLET PETŐFIBŐL

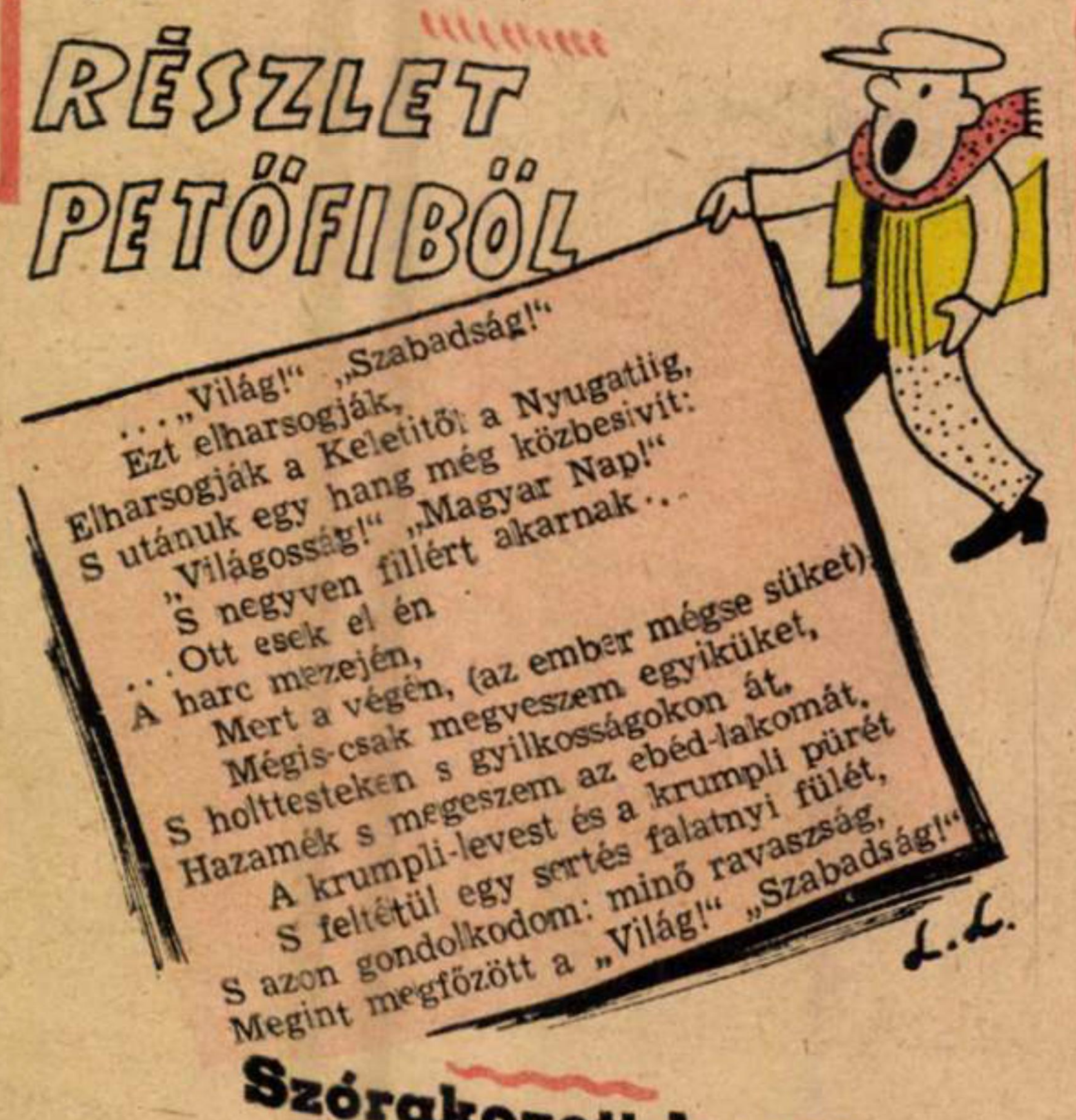

. . . „Világ!“ „Szabadság!“
Ezt elharsogják,
Elharsogják a Keletitől a Nyugatig,
S utánuk egy hang még közbesivít:
„Világosság!“ „Magyar Nap!“
„S negyven fillért akarnak . . .
. . . Ott esek el én
A harc mezején,
Mert a végén, (az ember mégse süket)
Mégis-csak megveszem egyiküket,
S holttesteken s gyilkosságokon át,
Hazamék s megeszem az ebéd-lakomát,
A krumpli-levest és a krumpli pürét
S feltétül egy sertés falatnyi fülét,
S azon gondolkodom: minő ravaszság,
Megint megfőzött a „Világ!“ „Szabadság!“

L. L.

Szórakozott lovag

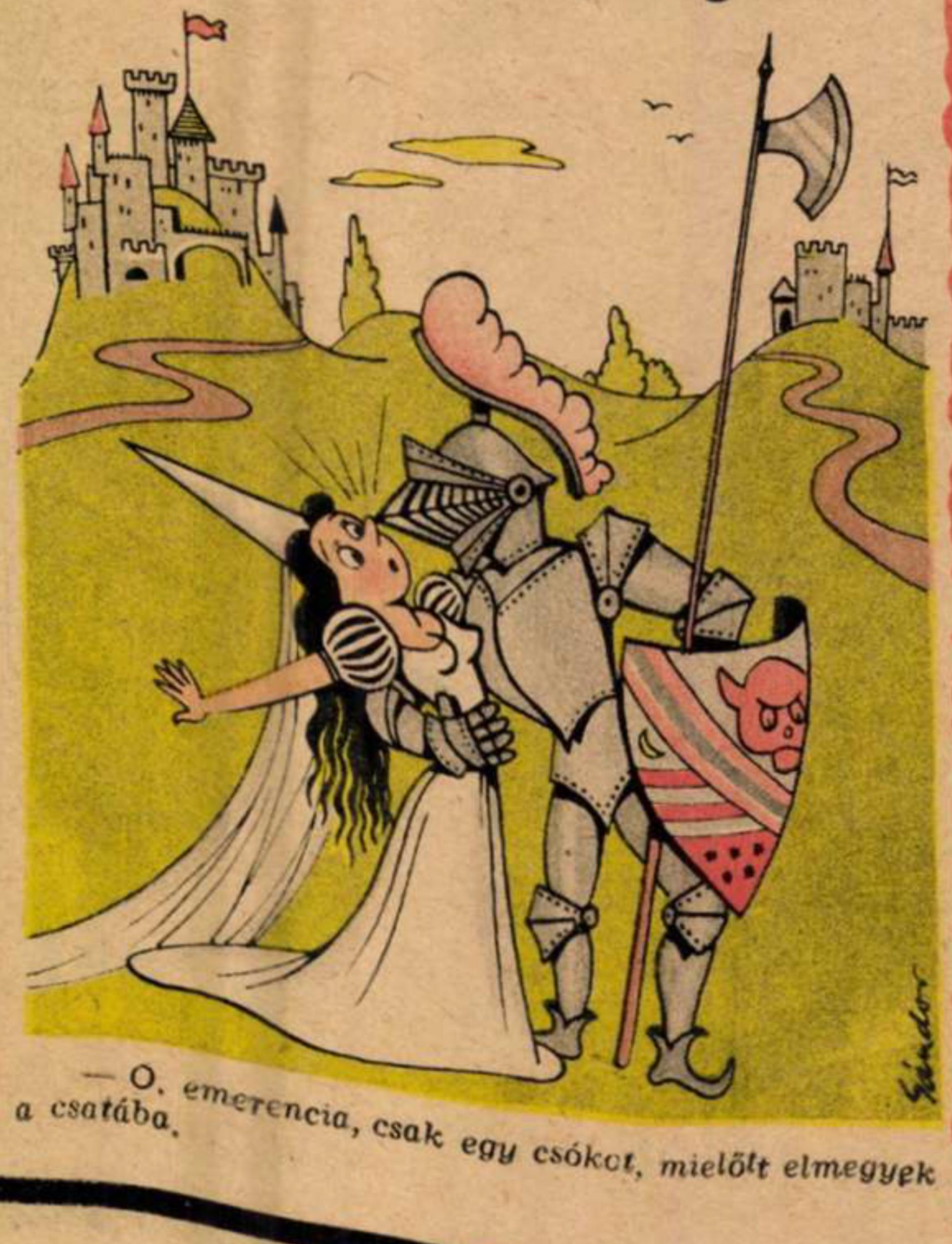

— O. emerencia, csak egy csókot, mielőtt elmegyek a csatába.

Hangtalan Heti Híradó

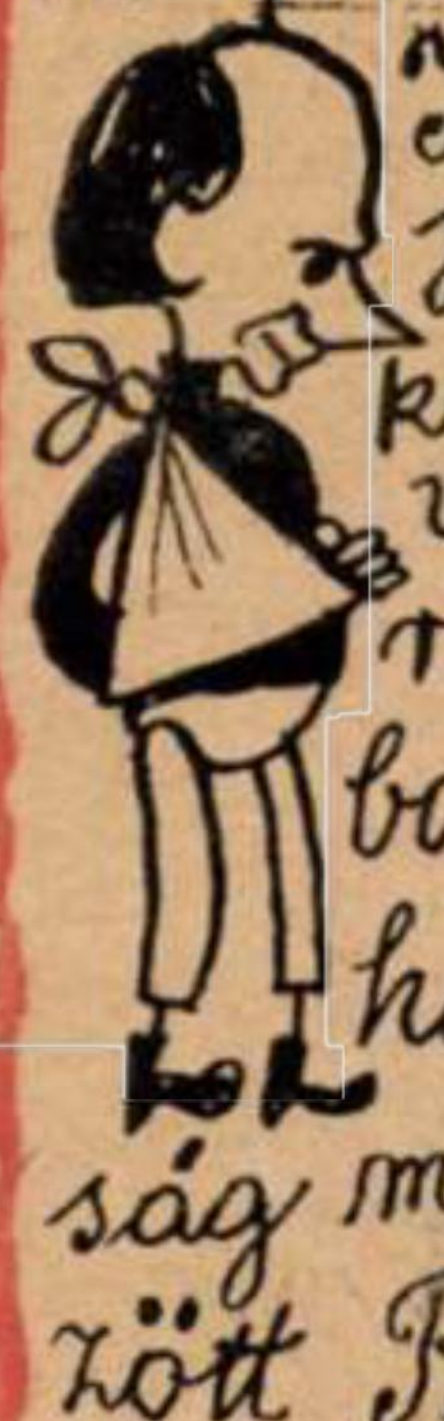

Kassák Lajos bácsinak karambolja volt Kiskőrösön: a baloldali hallgatóság megütközött Petőfiről mondott jobboldali beszédén.

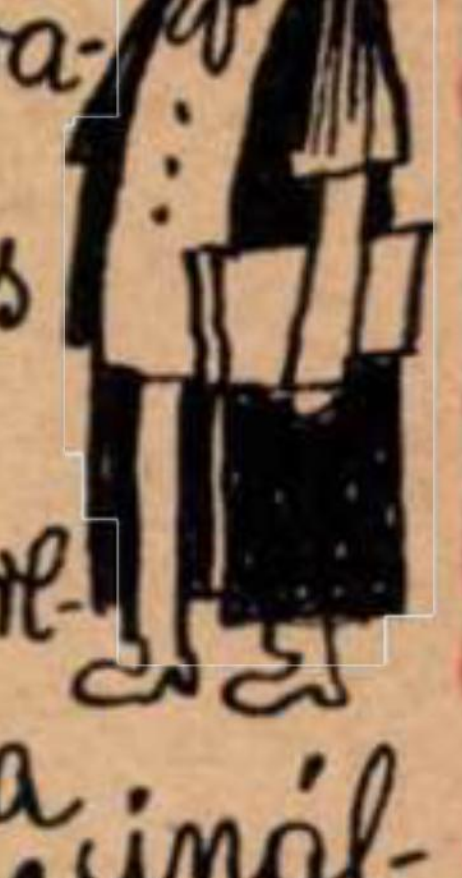

Ez itt Csór András bácsi, aki Horthy és Szálasi alatt szerzett volna karriert csinálni, de csak most a demokráciában lett a Kuria elnöki tanácsának jegyzője.

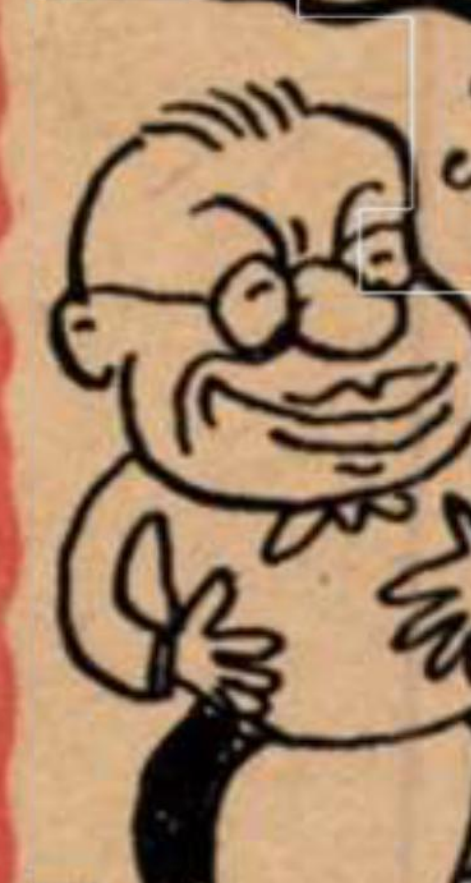

Bevin bácsiból kitört a humor, kijelentette, hogy nyugodtan fel lehet akasztani a spanyol kommunistákat, akik nem ismerik el a Franco-kormányt, de nyugtalanul fel lehet akasztani a más nemzetiségű kommunistákat is.

Két távirat a vasfüggöny ügyében

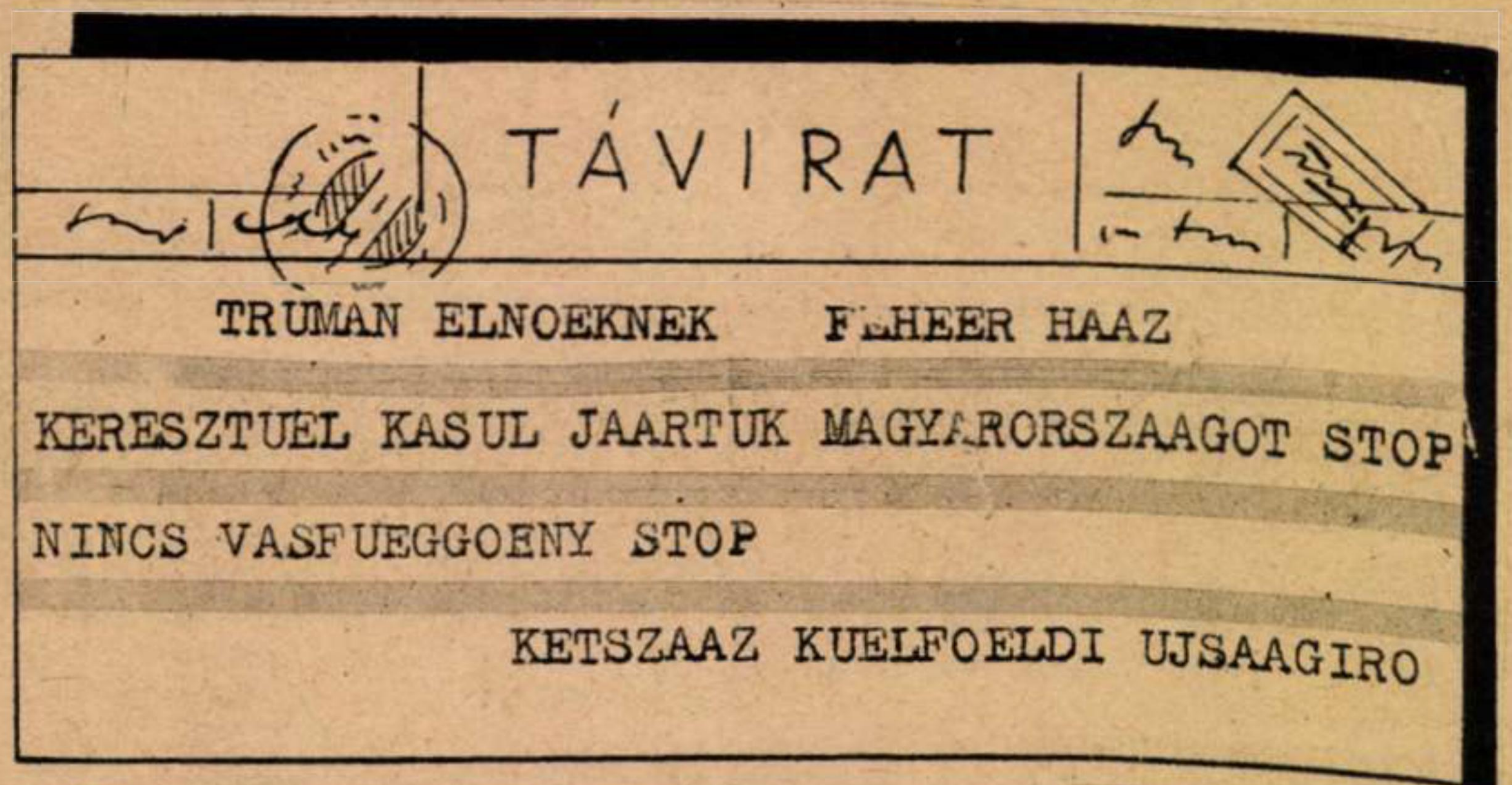

TÁVIRAT

TRUMAN ELNOEKNEK FEHEER HAAZ
KERESZTUEL KASUL JAARTUK MAGYARORSZAAGOT STOP
NINCS VASFUEGGOENY STOP
KETSZAAZ KUELFOELDI UJSAAGIRO

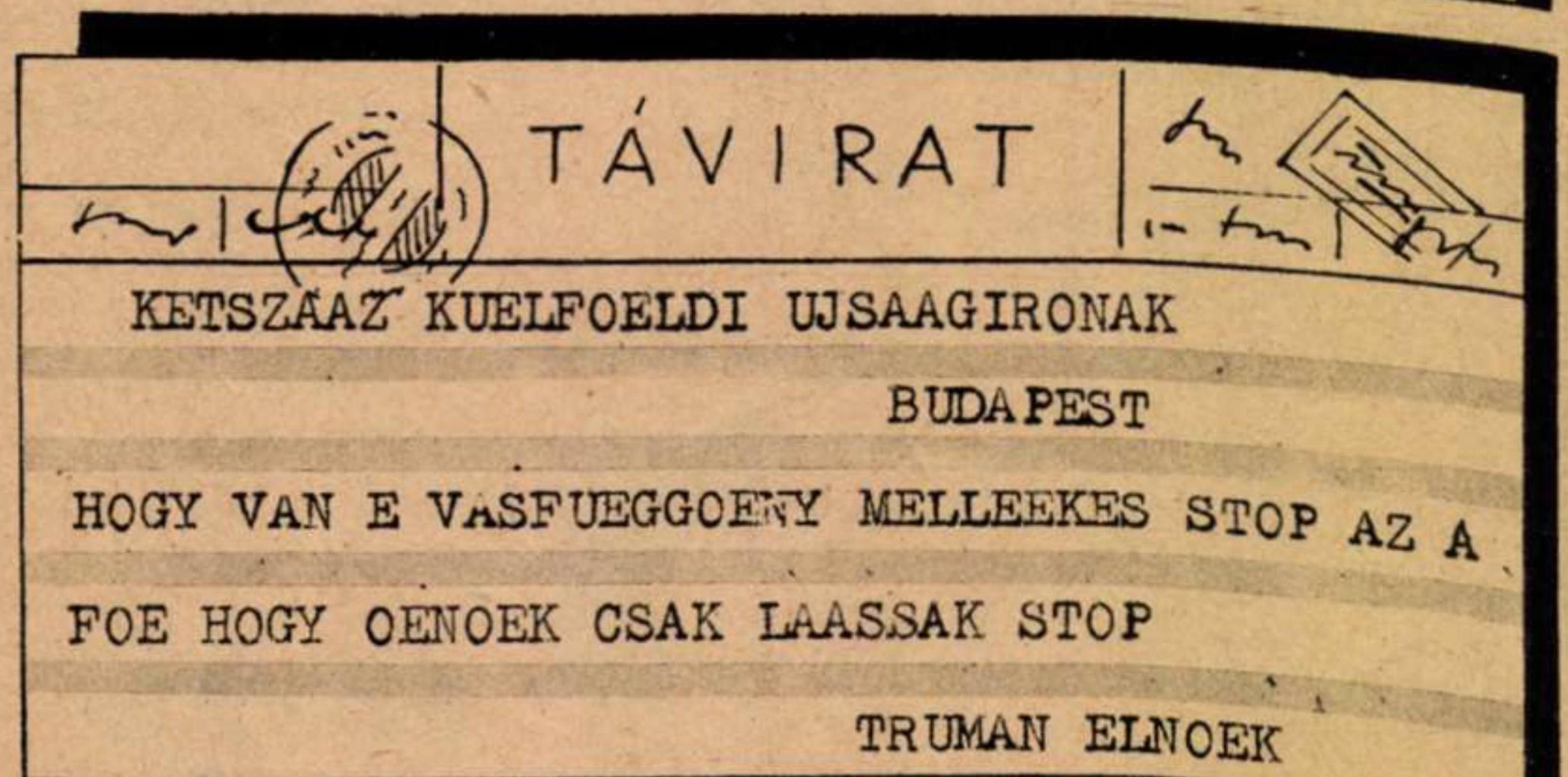

TÁVIRAT

KETSZAAZ KUELFOELDI UJSAAGIRONAK
BUDAPEST
HOGY VAN E VASFUEGGOENY MELLEEKES STOP AZ A
FOE HOGY OENOEK CSAK LAASSAK STOP
TRUMAN ELNOEK

Amerikai méretek

Egy chikágói és egy new-yorki jenki azon vitatkozik, melyiknek a városában vannak tökéletesebb áruházak. Azt mondja a chikágói:

— Nálunk van egy áruház, ahol eleven fókát és döglött oroszlánt is lehet kapni.

A new-yorki megvetően legyint.

— Az semmi. Nálunk van egy áruház, amelyben készruhát árulnak összenőtt ikrek számára.

— Azért ez a naptárkészítés valami egészen zseniális dolog.
— Miért?
— Képzeld, úgy kiszámítani, hogy az újév mindig elsejére essen.

A szórakozottság teteje

— Látja ott azt az embert? Az a világ legszórakozottabb embere…

— Csakugyan?

— Igen. Szilveszterkor hivatalos volt egy vacsorára, a leves forró volt és a levessel együtt a kanalat is megfujta.

Kényszerhelyzet

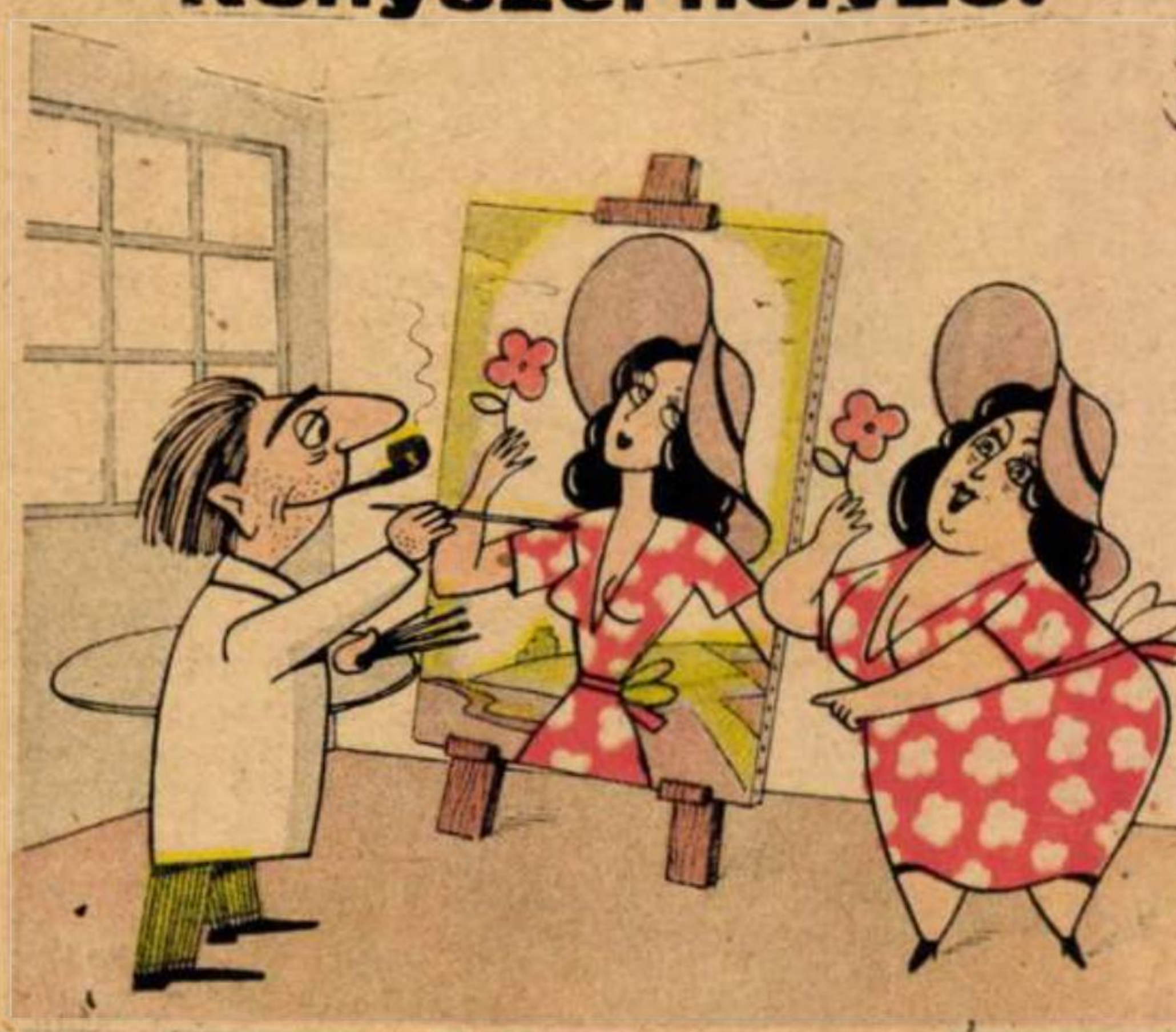

— De mester, maga hízeleg nekem!
— Muszáj kérem!

A 7 legblődebb vicce

— Mit szól hozzá Kucsera úr, olvasom egy képeslapban, hogy billiárdgolyók készítéséhez egy év alatt 300 elefántot használtak fel.

— Ne mondja! Nem is hittem volna, hogy ilyen ügyesek azok az állatok…

MAJOM-TRAGÉDIA

Utópisztikus-állatmese

Égszakadás, földindulás, elpusztul a világ.

Nem marad meg egyéb, mint egy száraz fa és a fa ágán két majom. Két kétségbeesett, didergő majom. Ott ülnek a fán búsan, elhagyottan.

Felsóhajt az egyik:

— Nézz körül, minden elpusztult.

A másik lehorgasztja a fejét:

— Sehol az egész földön nincs már egy ember se.

Az első majom felzokog:

Nincs egy ember se most kezdhetjük elölről…

— Erről szó sem lehet, — mondja a másik.

— Miért?

— Mit szólna ehhez a Schlachta?

Fehér Házi áldás

Hol tőkés, ott Truman,
Hol Truman, ott Marshall,
Hol Marshall, ott tervek,
Hol tervek, ott trösztök,
Hol trösztök, ott atom,
Hol atom, ott seftek,
Hol seftek, ott
Megette a fene az egészet!

A palesztinai sakkparti

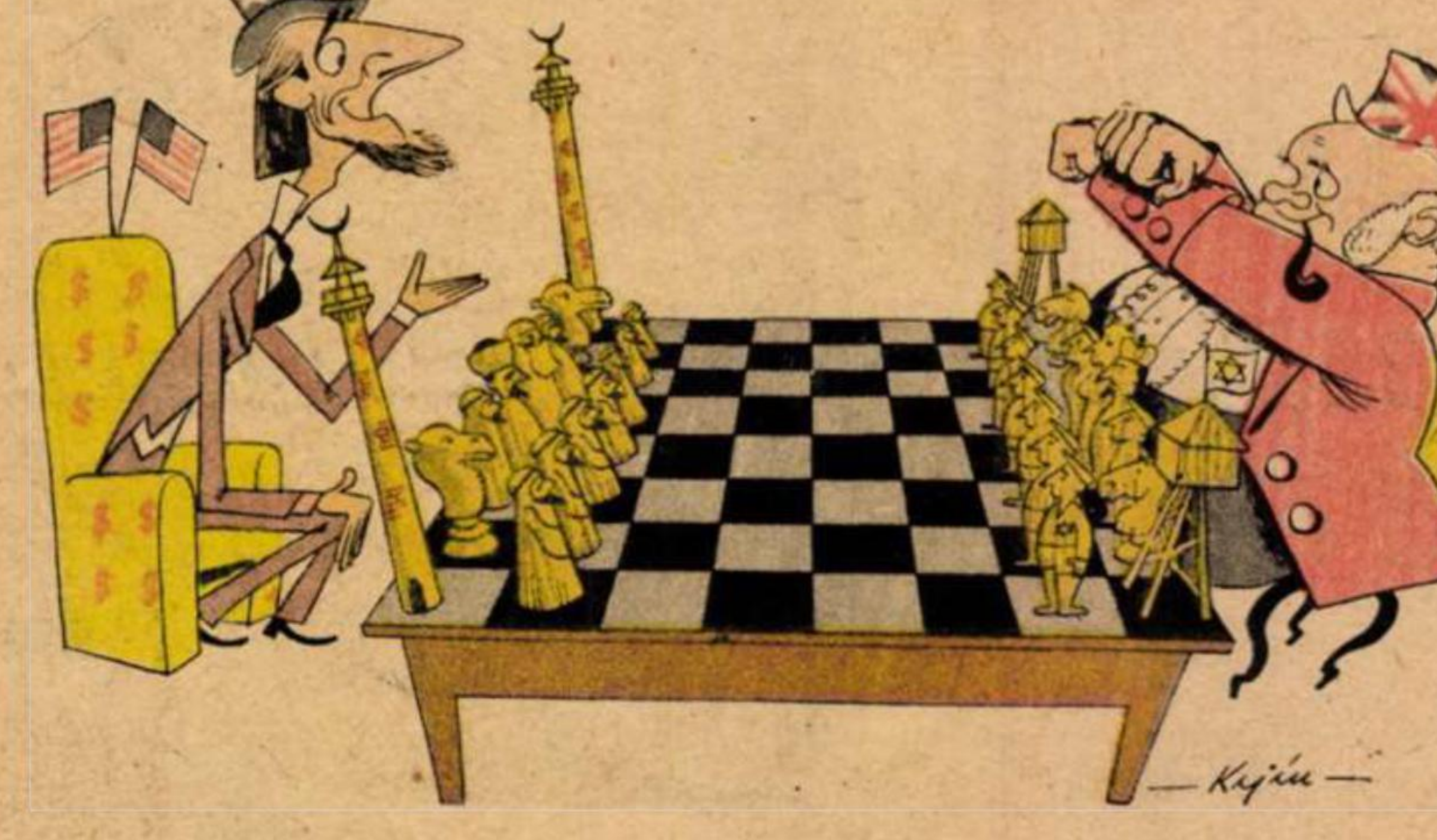

John Bull: Te melyikkel akarsz játszani? Az arabbal vagy a zsidóval?
Uncle Sam: Mind a kettővel.

Ludas Matyi zodiákusa

Irta: Hidvéghy Ferenc

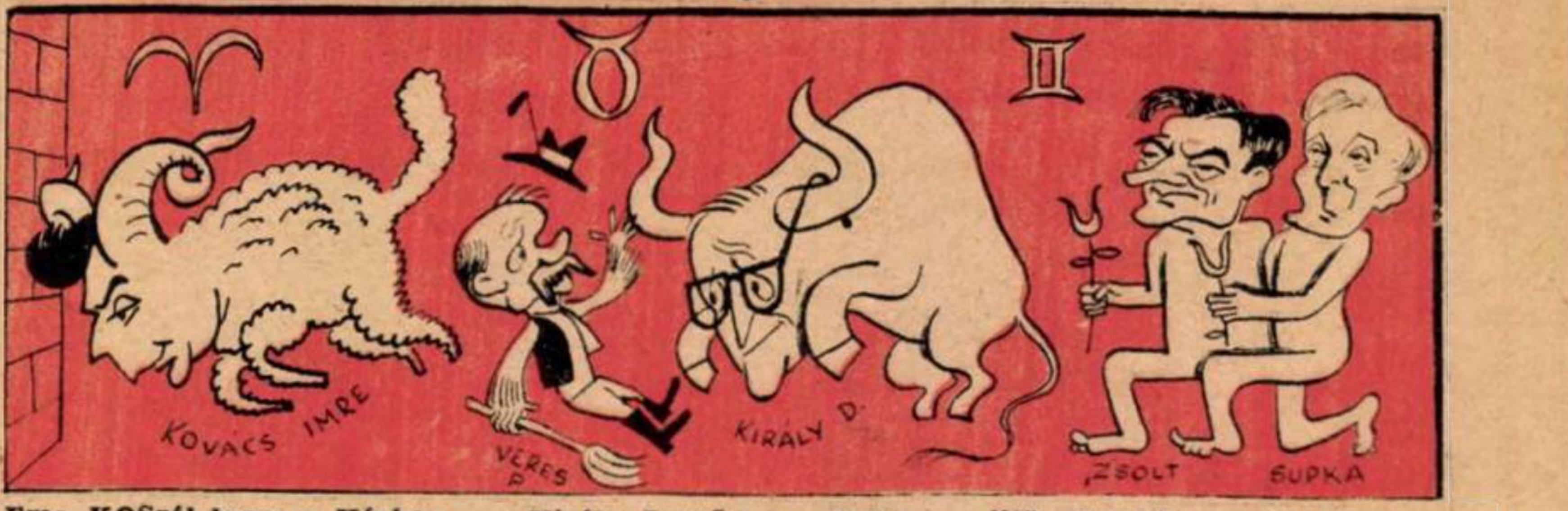

**Eme KOSról benn a Házban
Olyanokat tapasztalnak,
Egyik pártból másikba lép
S közben fejjel megy a falnak.**

**Király Dezső ez a BIKA,
Ez a döféseket osztó,
Lapjában és szemében a
Veres Péter vörös posztó.**

**Ötös IKREK nem lehetnek
Supka és Zsolt, minő fátum,
Mert fúzió esetén se
Volna náluk öt mandátum.**

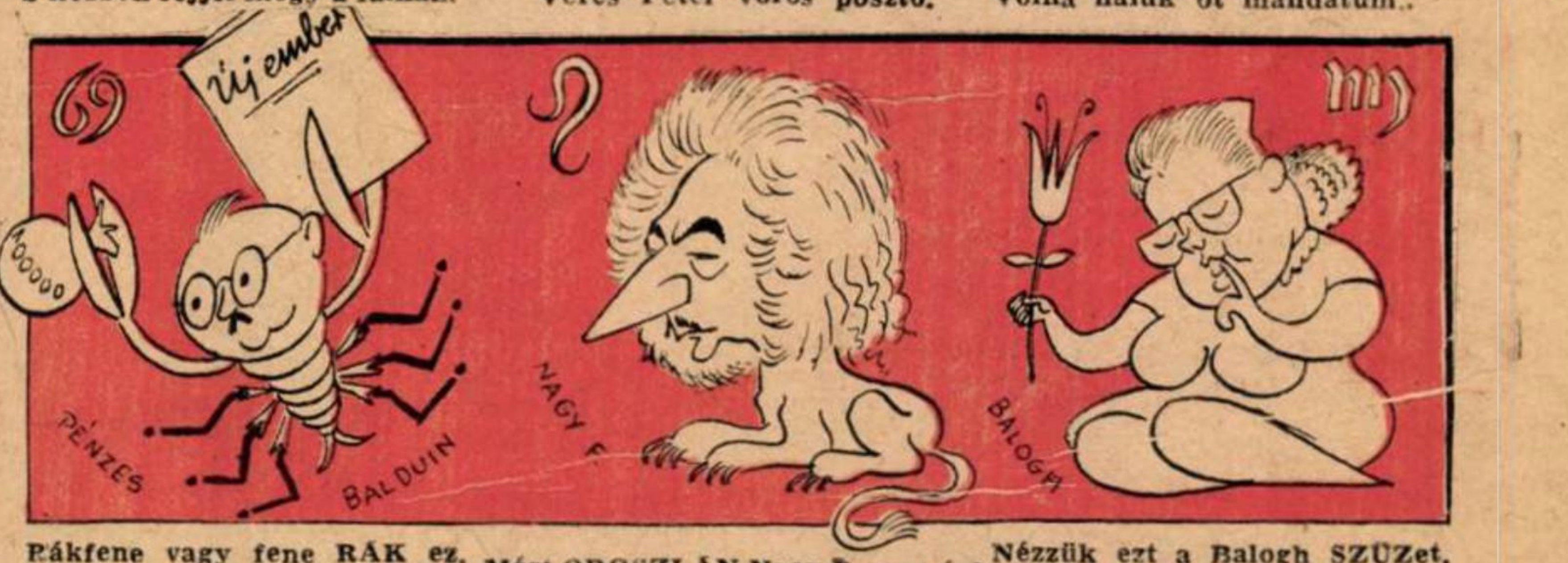

**Rákfene vagy fene RÁK ez,
Hátrafelé halad persze,
De ollóját szúrkálásra
Felhasználni is van mersze.**

**Mért OROSZLÁN Nagy Ferenc úr?
Megfejtése e talánynak:
Az, hogy annyi esze van csak
Neki, mint egy oroszlánnak.**

**Nézzük ezt a Balogh SZÜZet,
Szendesége feneketlen,
Pénzdolgokban kimondottan
Puritán és érintetlen.**

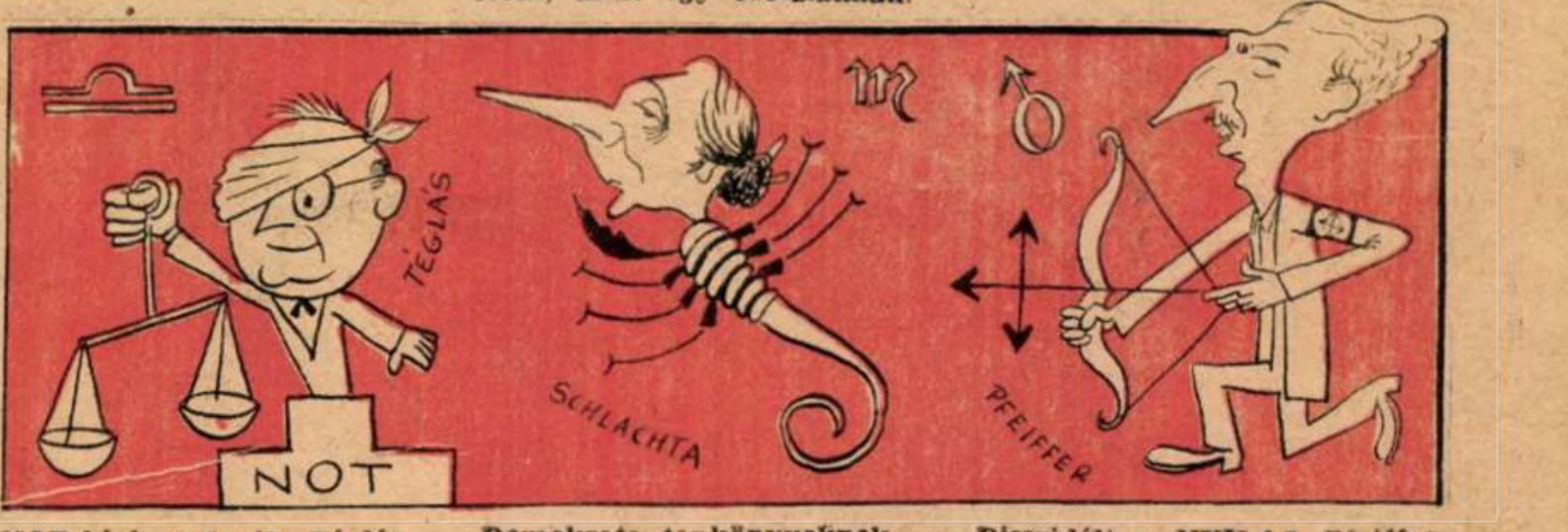

**NOT-bíró e derék Téglás,
Szíve jósággal van teli,
Nyilas vádlott érdemeit
Megértően MÉRLEGeli.**

**Demokrata tankönyveknek
Legádázabb támadója,
Mert a demokráciának,
A Schlachta a SKORPIÓja.**

**Disszidált a NYILAS Pfeiffer,
Fölötte már beborult rég,
De kívüle maradt itthon
Kettő-három nyomorult még.**

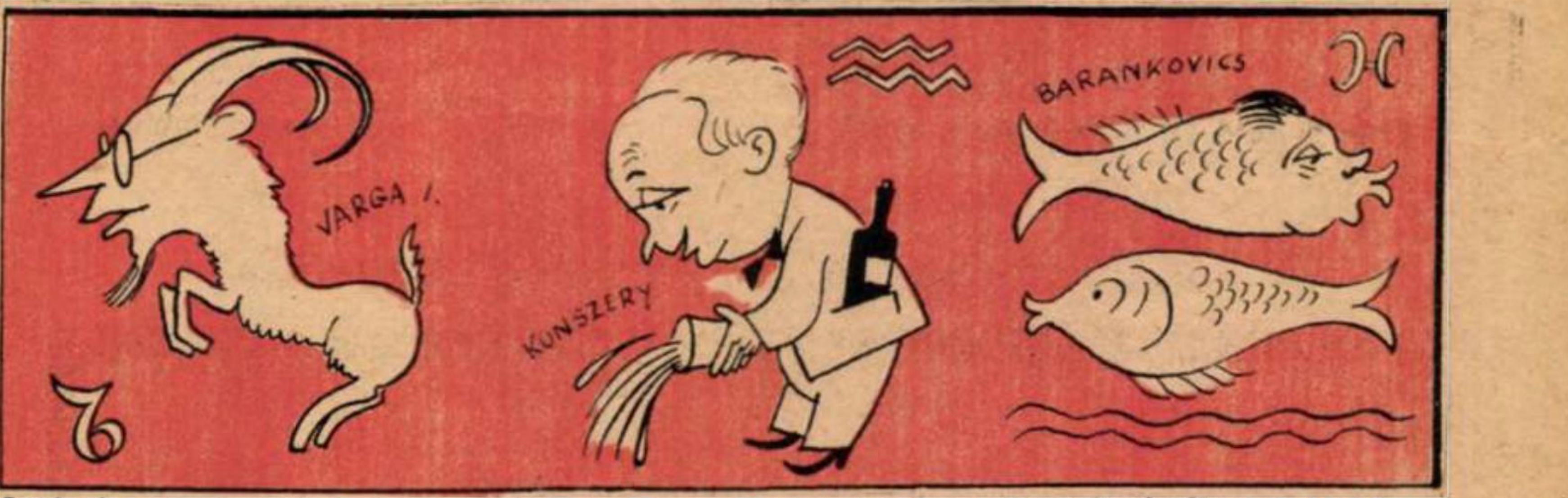

**Árhivatal dzsungelében
Lőtt BAKokat Varga István,
Őt lőtték ki nemrég onnan,
Felsír a GyOSz: „Szegény Pistám“.**

**Szemlécskét tart flaskói közt
S vizet önt ki télbe, nyárba
Mert Kunszery a VÍZÖNTŐ,
Tiszta bort önt a pohárba.**

**Barankovicsék e HALAK,
Rajtuk bárki könnyen átlát,
Magukban e kis halacskák
Sose látják meg a szálkát.**

Istennél a kegyelem, Riesnél a közkegyelem

Őrült rajzolónk ötlete

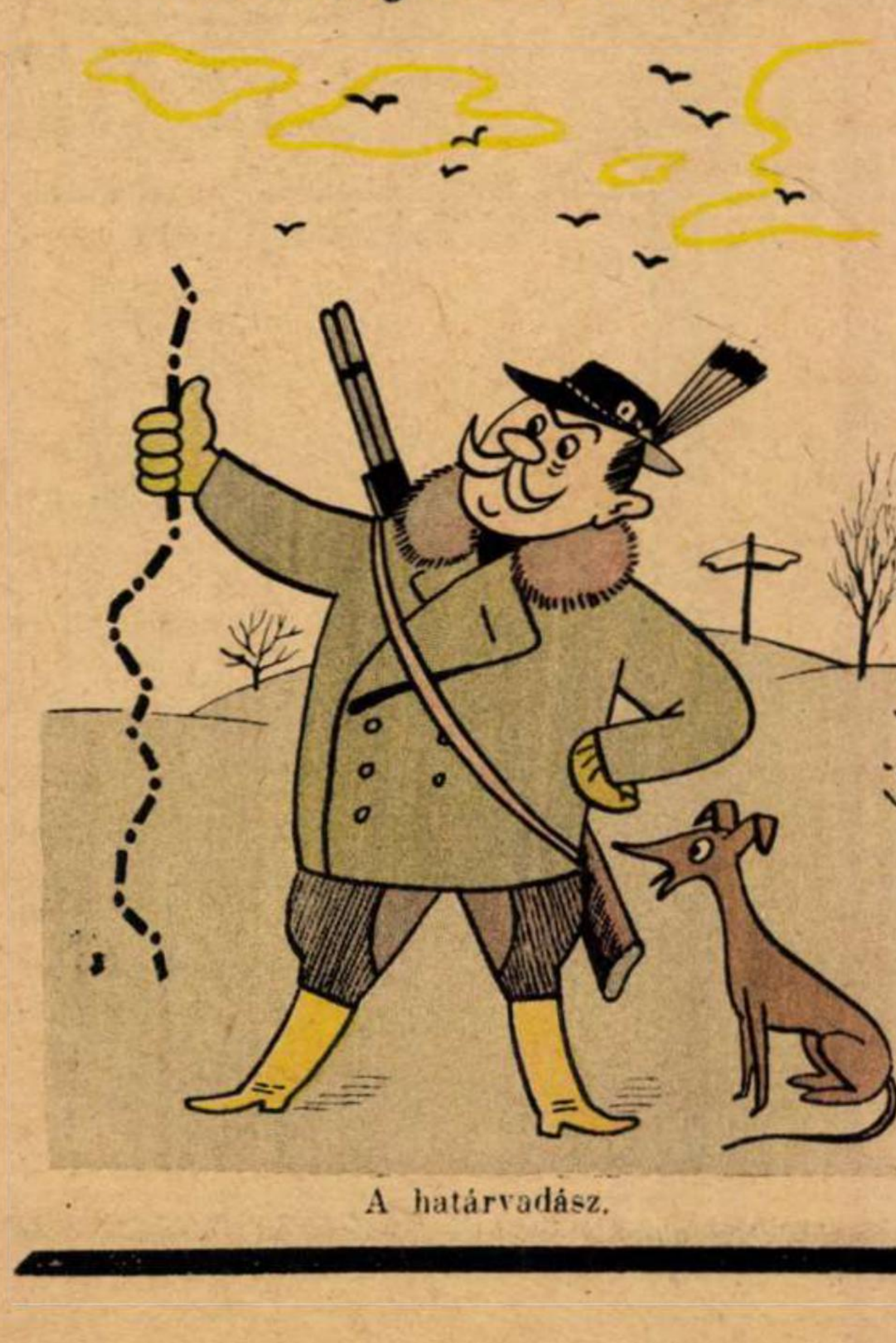

A határvadász.

Az orvosszakértő

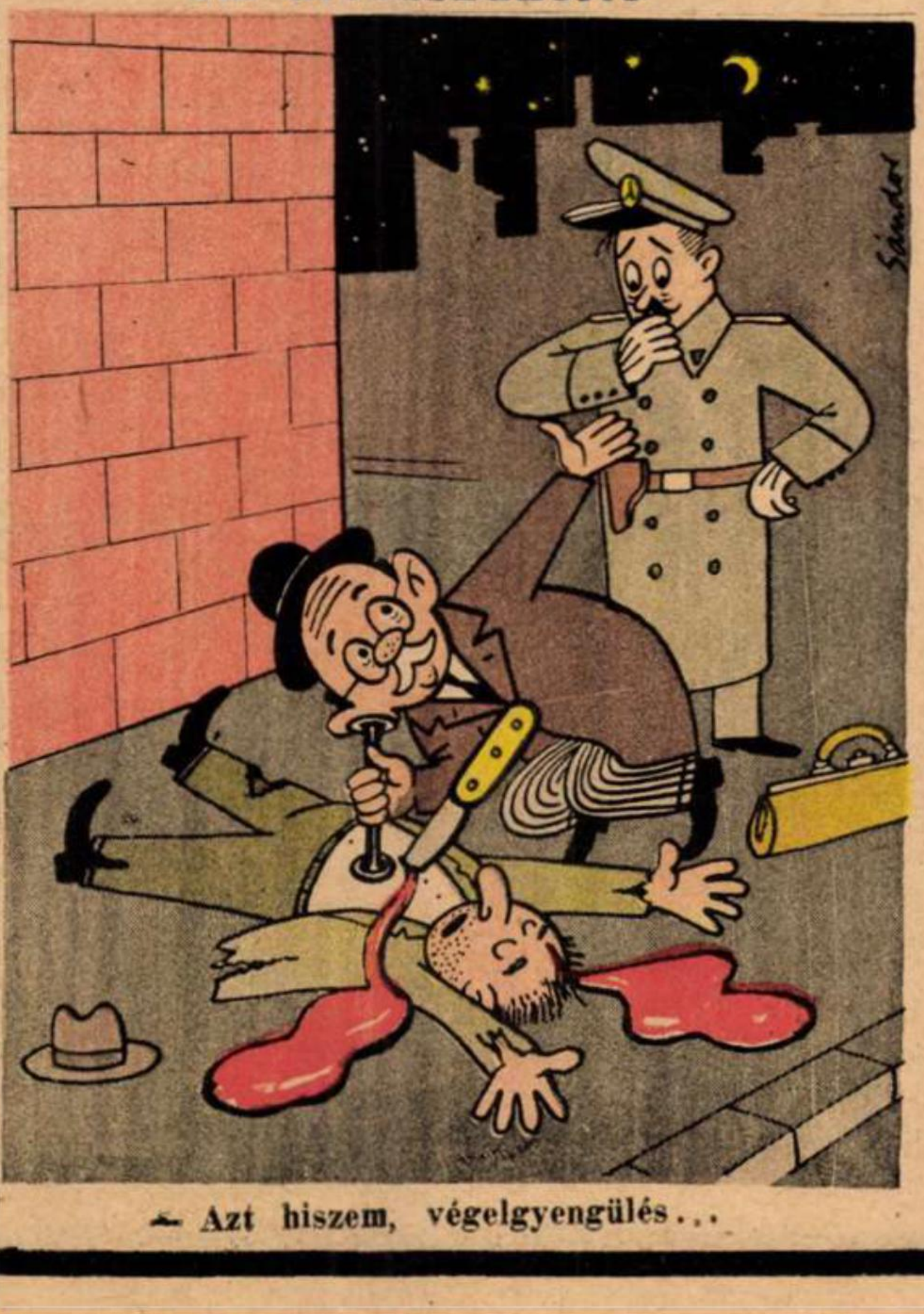

— Azt hiszem, végelgyengülés…

Rátermett gyerek

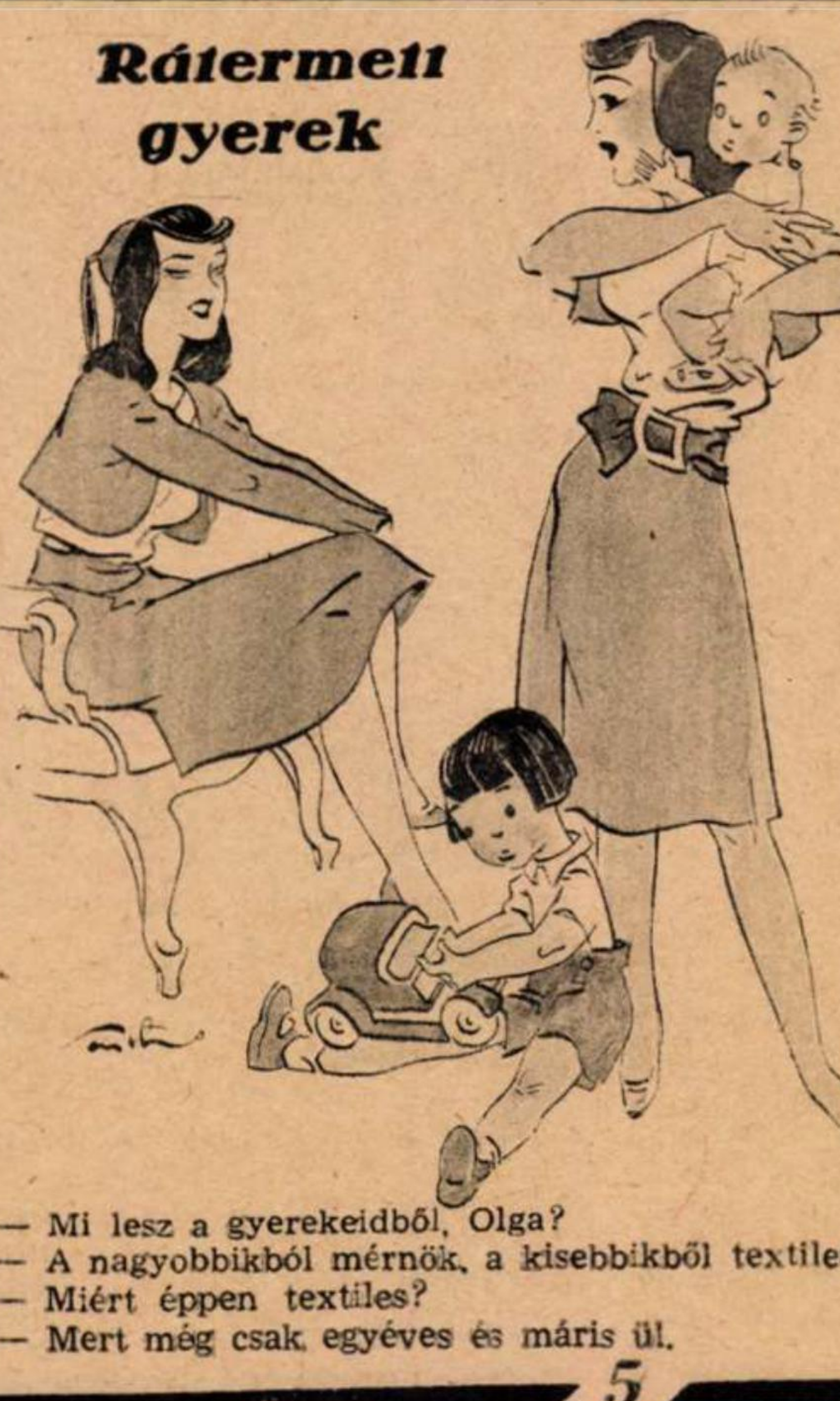

— Mi lesz a gyerekeidből, Olga?
— A nagyobbikból mérnök, a kisebbikből textiles.
— Miért éppen textiles?
— Mert még csak egyéves és máris ül.

Az UNO új palotát épít

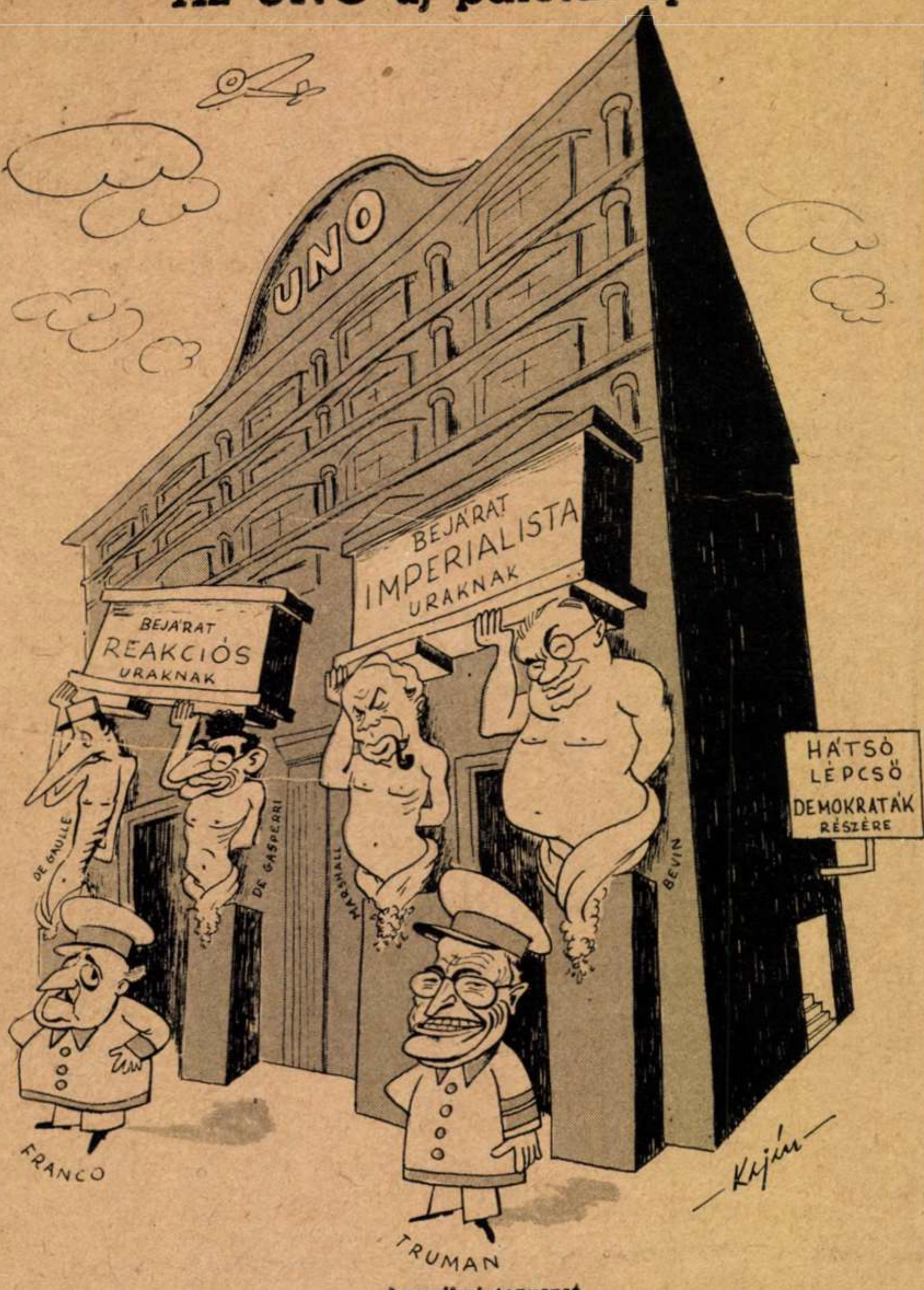

Amerikai tervezet.

MEGINT próbára tettük a TAKARITÓNŐT!

Már említettem, hogy Mariska, a takarítónőnk úgy otthagyott bennünket, mint kisfiú a spenótot. Rá pár napra alkalmaztuk Rózsit. Rózsi nagyon derék, szorgalmas asszony, Vajdáék ajánlották, most ő takarít nálunk.

Egészen csütörtökig nagyon meg voltunk vele elégedve.

*

Csütörtök délben elém állt a feleségem és azt mondta gyanakvó arckifejezéssel:

— Hiányzik egy pár zoknid.

— Biztos?

— Biztos. Utánaszámoltam.

— Ne vádaskodj! — feleltem erre. — Rózsi ilyet nem tesz!

Nem beszéltünk többet a dologról. A feleségem azonban este megtárgyalta a zoknikérdést a barátnőivel s másnap a következő feliratú cédulácskát helyezte el a ruhásszekrényben:

„Rózsi!

A zoknilopást a Tízparancsolat tiltja és mi is észrevesszük! Térjen még idejében jóútra! Megéri!“

— Ez végtelenül finom eljárás! — dicsekedett a feleségem — Rózsi tudja majd, hogy mi tudjuk hogy ő zoknit lop, de úgy tehet, mintha nem tudná, érted?

*

A csel látszólag bevált. A cédula napokig ott feküdt a ruhásszekrényben, Rózsi bizonyára már többször elolvashatta, de továbbra is szótlanul és hideg udvariassággal takarított. Már azt hittük, hogy napirendre térhetünk a dolog felett, amikor hétfő délben félrehívott a feleségem.

— Itt a vég — suttogta rekedten. — Hiányzik egy pár selyemharisnyám. Most már biztos a Rózsi!

— Ne vádaskodj — mondottam bizonytalanul. — Rózsi ilyet nem tesz.

— De tesz! — így a feleségem. — És most kimegyek és átkutatom Rózsi szatyorját...! Ez a szokás!

Hiába tiltakoztam a méltatlan eljárás miatt, a feleségem kikúszott a konyhába és pár perc mulva harisnya nélkül, de sápadtan visszajött.

— Nézd! — lehelte és egy cédulát adott át nekem. — Ezt találtam Rózsi szatyorjában...

„Nagyságáék! — ez volt a cédulára írva. — **Azért, mert valaki egy egyszerű takarítónő, azért még nem szédül meg egy pár agyonstoppolt zoknitól! — Tessék jóútra térni!**

Rózsi.“

U. i. Szép dolog a szatyorban turkálni, mondhatom.

— Istenem! — nyöszörögte a feleségem. — Én nem tudok többet a takarítónőnk szemébe nézni...

— Te kis csacsi! — vígasztaltam. — Tedd gyorsan vissza a cédulát a szatyorba és úgy tehetsz, mintha nem tudnád, hogy a Rózsi tudja, hogy te a szatyorban kutatsz. Ez végtelenül finom eljárás!

*

Kedd reggel kiderült, hogy a feleségem elfelejtette azokat a harisnyákat is számolni, amelyek rajtunk voltak, így jött létre a hiány.

Elhatároztuk, hogy bocsánatot kérünk Rózsitól és ez okból a következő, ünnepélyes tartalmú cédulát tettük a szekrénybe:

„Rózsika!

Igaza volt, elnézését kérjük.

Nagyságáék.“

És másnap már megjött a válasz a szatyorban:

„Rendben van, nem történt semmi.

Rózsi.“

*

Azóta úgy élünk mi hárman, mint két galamb.

Kishont Ferenc

Optimista rigmusok

az 1948. nem közönséges esztendőre

Milyen lesz az új esztendő?
Nem vitás, hogy jó lesz,
augusztusban kánikula,
decemberben hó lesz.

Jó barátunk, az a Beszkárt
több kocsikat járat,
autóbuszt is, nem panamást
vásárol egy párat.

Olcsóbb lesz az élelmiszer,
a túró, a tejfel,
hazajön sok hadifogoly,
s nem jön haza Pfeiffer.

Szelídebb lesz Parragi György,
Révai meg nyersebb,
Kunszery csak interpellál,
nem ír soha verset.

Államtitkár egy sem alszik,
ha a polgár rányit,
Balogh páter hébe-hóba
lefogy húsz dekányit.

Nem feledjük fent a fán, de
leszedjük a meggyet,
tervünkhöz a három évből
megcsinálunk egyet.

A munkának, becsületnek
nagyobb lesz a rangja,
észbekap és megszelídül
Amerika hangja.

Igy jön majd az újesztendő
s azt kívánjuk néki:
áldásait bőven adja,
legyen különb, mint az apja,
mint volt ez a régi.

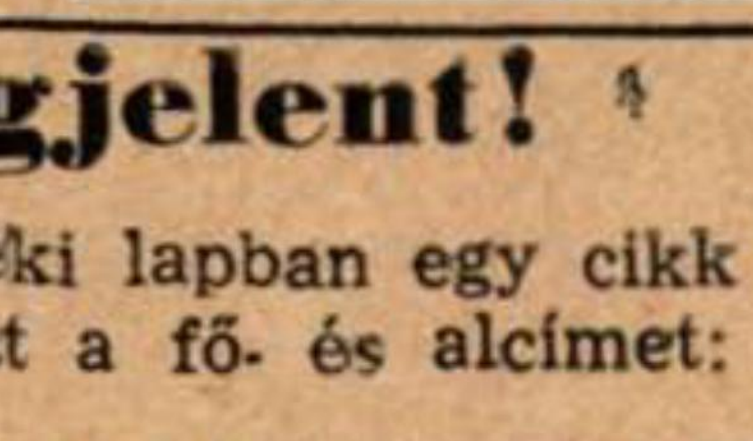

Megjelent!

Az egyik vidéki lapban egy cikk fölött olvastuk ezt a fő- és alcímet:

SZÁZÉVES APÁCA ROUENBEN

Vasárnap ülik meg!

Részvét

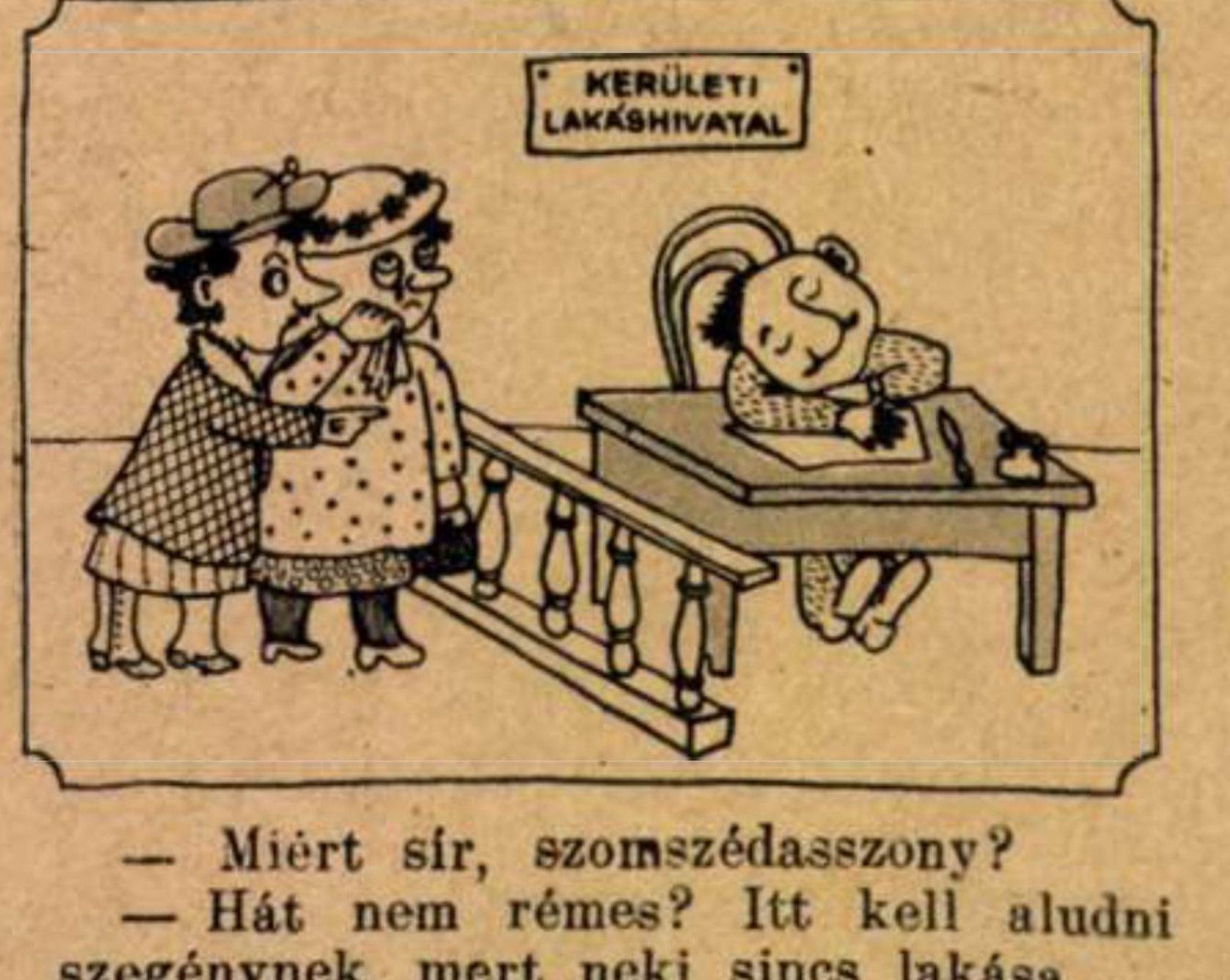

— Miért sír, szomszédasszony?

— Hát nem rémes? Itt kell aludni szegénynek, mert neki sincs lakása.

Kölcsönös kíváncsiság

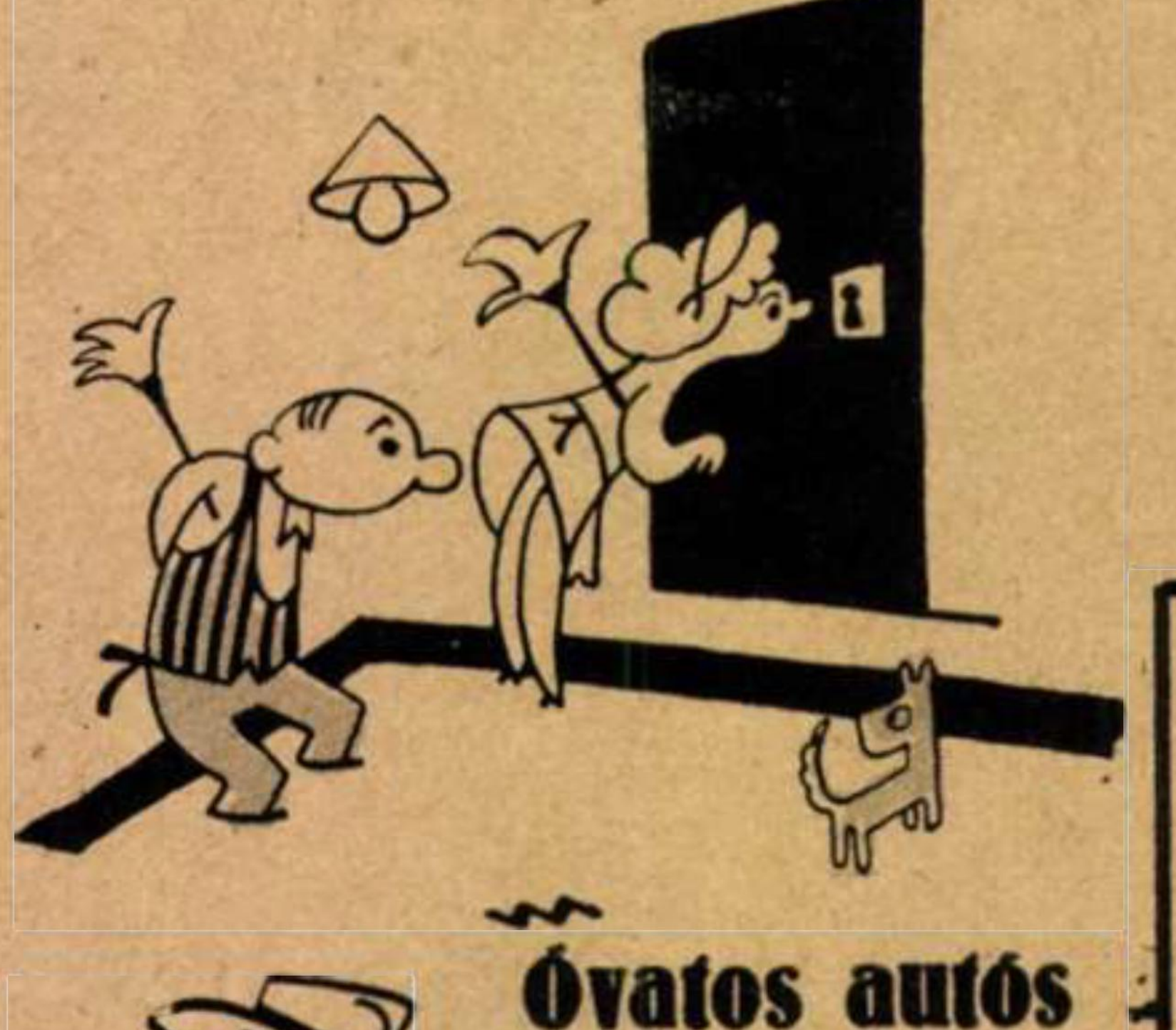

Óvatos autós

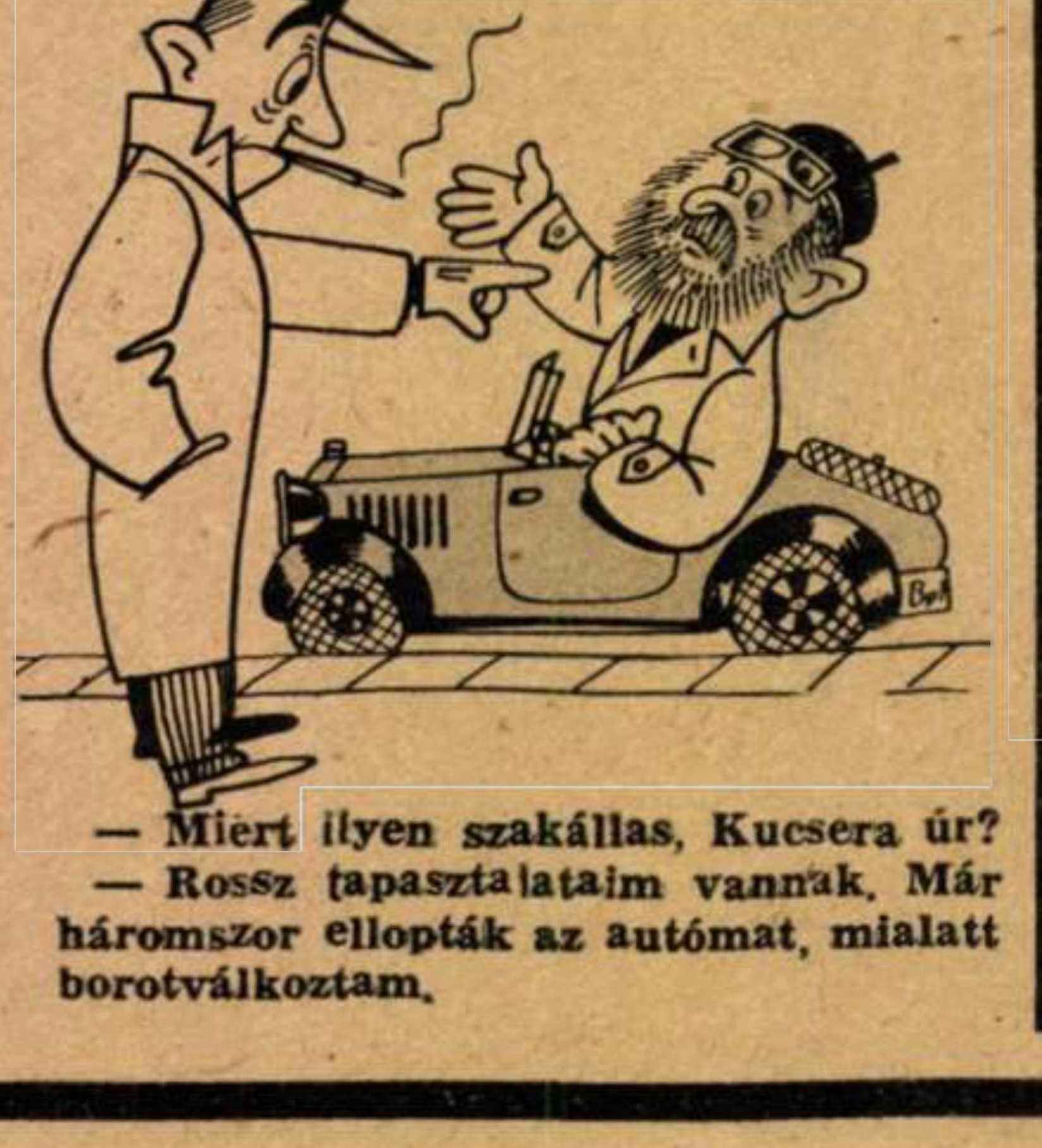

— Miért ilyen szakállas, Kucsera úr?

— Rossz tapasztalataim vannak. Már háromszor ellopták az autómat, mialatt borotválkoztam.

Mit lehet erre felelni?

Lajcsika, aki ötesztendős s ennélfogva nem olvashatta még Ligeti Magda felvilágositó könyvét, a legnagyobb érdeklődést tanusítja az ember szaporodása iránt. Tegnap például a következő beszélgetést folytatta apjával ez ügyben:

— Mondd, apuka... Ki hozza a gyereket?

— A gyereket a gólya hozza, kisfiam.

— Jó, jó... De honnan hozza kisgyereket a gólya?

— A kisgyereket a gólya a Dunából hozza, kisfiam...

Lajcsika erre már felháborodik:

— Nahát! Ki az a marha, aki a gyereket beleteszi a Dunába?

Egy hang a jobbfenékről

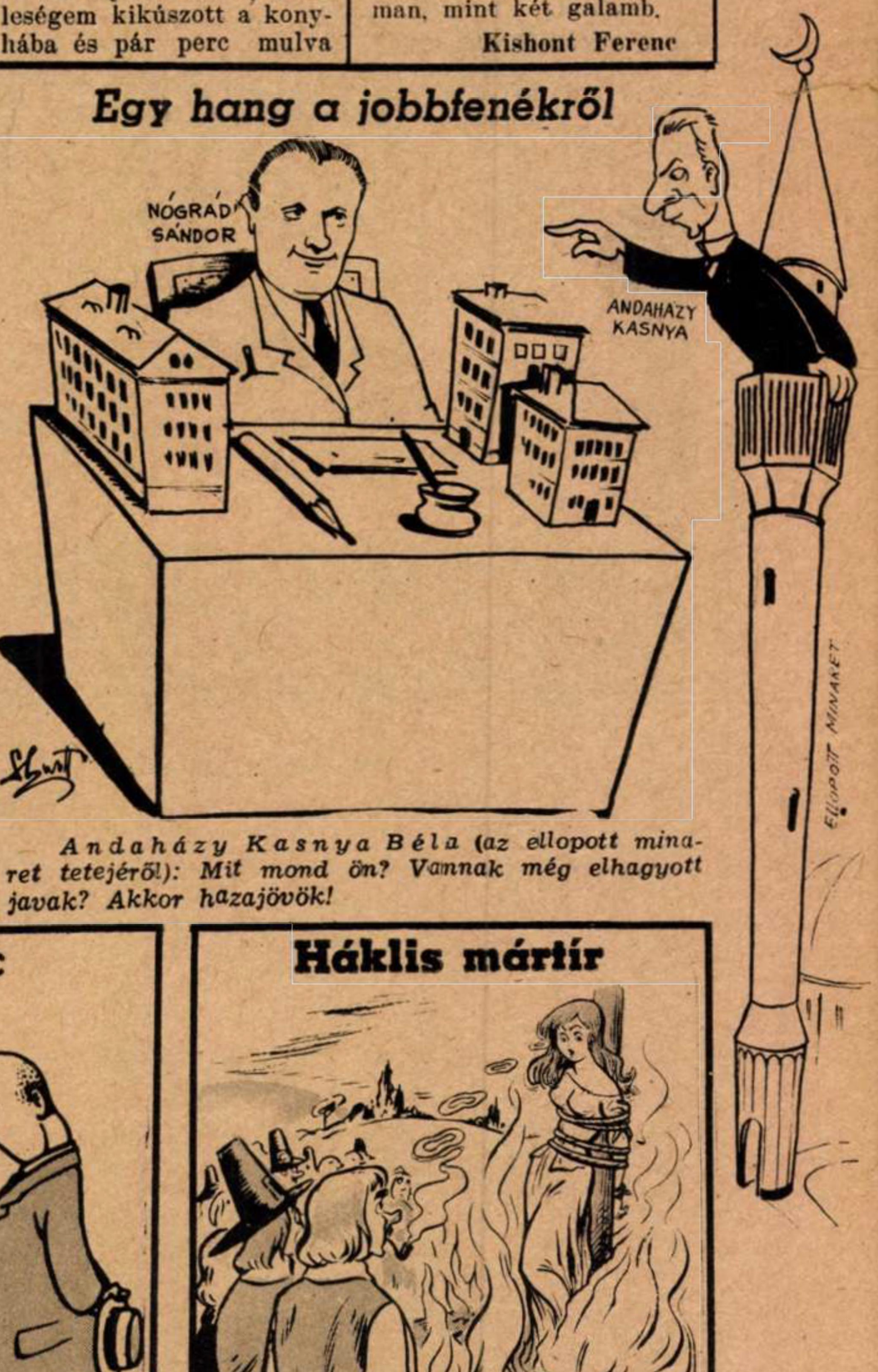

Andaházy Kasnya Béla (az ellopott minaret tetejéről): Mit mond ön? Vannak még elhagyott javak? Akkor hazajövök!

Mély vicc

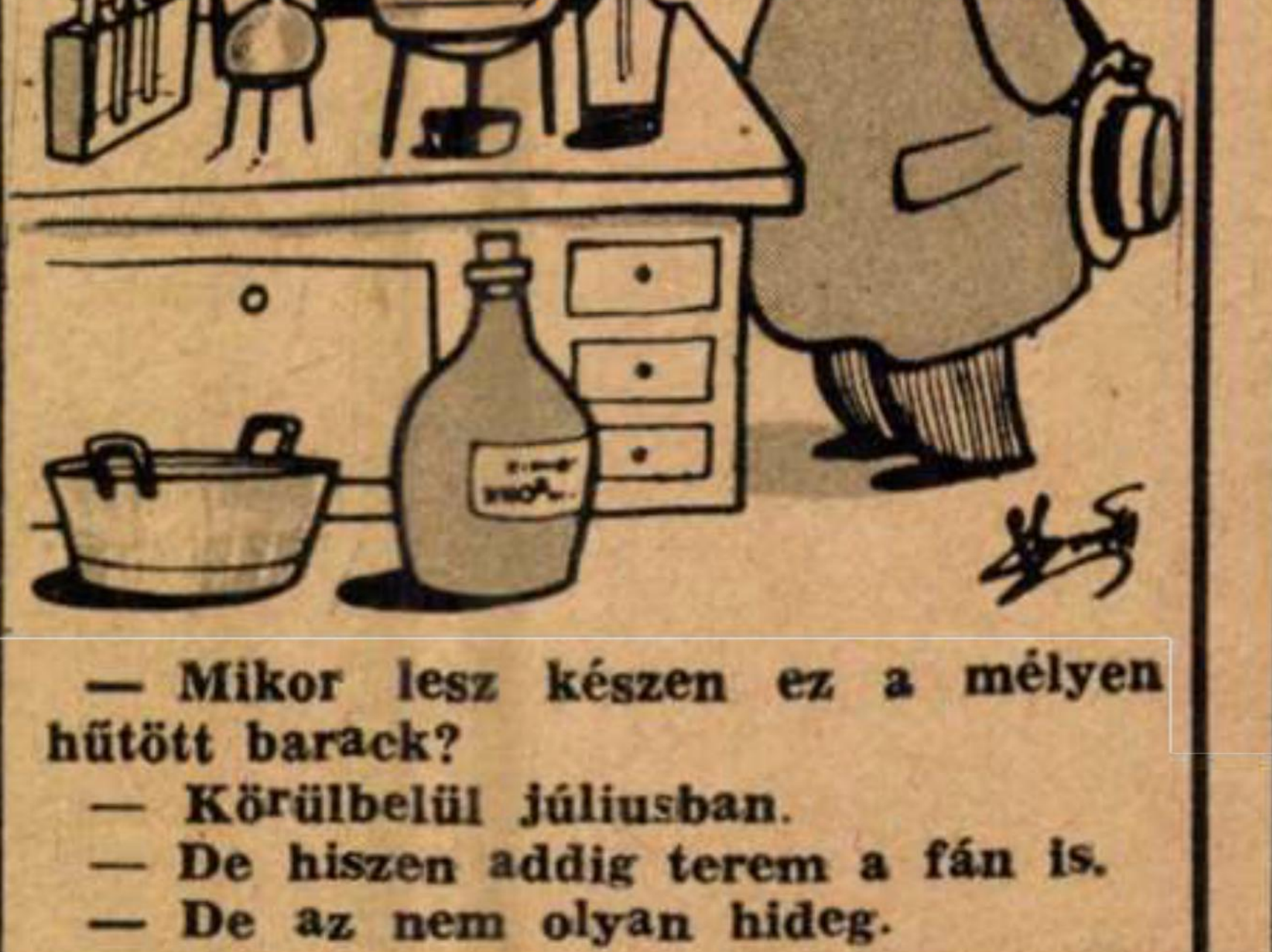

— Mikor lesz készen ez a mélyen hűtött barack?

— Körülbelül júliusban.

— De hiszen addig terem a fán is.

— De az nem olyan hideg.

Háklis mártír

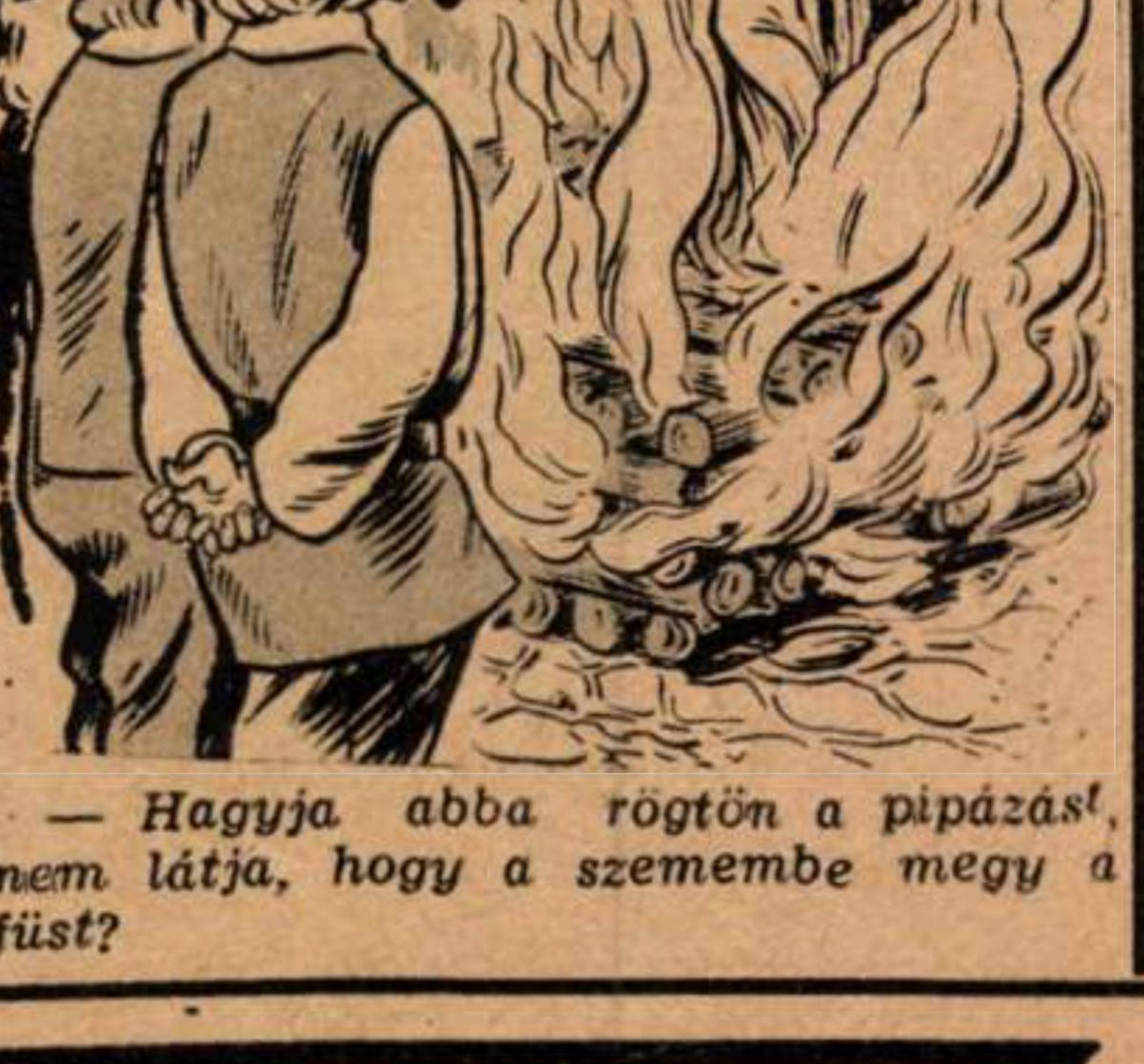

— Hagyja abba rögtön a pipázást, nem látja, hogy a szemembe megy a füst?

A görög királyi hadsereg újabb sikerei!..

A napokban Henry Papanekednokedli, a görög királyi kormány hadügyminisztere a külföldi sajtó képviselői előtt nagysikerű beszámolót tartott a harctéri eseményekről.

— Mult év júniusában — kezdte előadását a jónevű görög miniszter — a görög demokratikus hadseregnek

sikerült az ország területéből

két-három kilométert birtokbavenni. A nevetségesen jelentéktelen zendülést egy század csendőr teljesen elintézte, úgyhogy a felkelőknek csupán egy alig negyvenkilométeres földdarab maradt a kezén. A megmaradt néhány partizánt, akik az erdőkben bujáltak,

egyenként fogtuk el

és végülis augusztusban fogságbaesett a demokratikus haderő irmagja is. Gondot most már csak az okozott, hogy Észak-Görögország teljes egészében Markosz tábornok birtokában volt. Ezokból amerikai

ajándéktárgyakat

kértünk és felállítottunk belőlük öt páncéloshadosztályt, amely győzelmes előrenyomulása során egyetlen szeptember leforgása alatt nemcsak háromszor egymásután megsemmisítette a demokraták hadseregét, hanem az év végén Konica kivételével

majdnem mindenütt

megtartotta visszavont hadállásait. Jelenleg már csak tisztogató hadműveletek folynak huszonnégy hadosztállyal! — fejezte be nagysikerű beszámolóját H. Papanekednokedli. A végletekig szétszórt partizánhadsereg megvert részecskéit fejvesztve üldözzük az országnak abban a felében, amely

még

a rendelkezésünkre áll. A Markosz-hadsereg sorsa ezzel most negyvenketedszer fog megpecsételődni!... Én, mint e győzelmes haderő legfelsőbb hadura...

— **Papanekednokedli!...** — üvöltötte kívülről egy hang. — **Hozzám!**

A hadügyminiszter sajnálkozva fordult a sajtó képviselőihez.

— **Bocsánat,** — mondta — **egy amerikai őrmester hivat...**

JÖN az amnesztia!

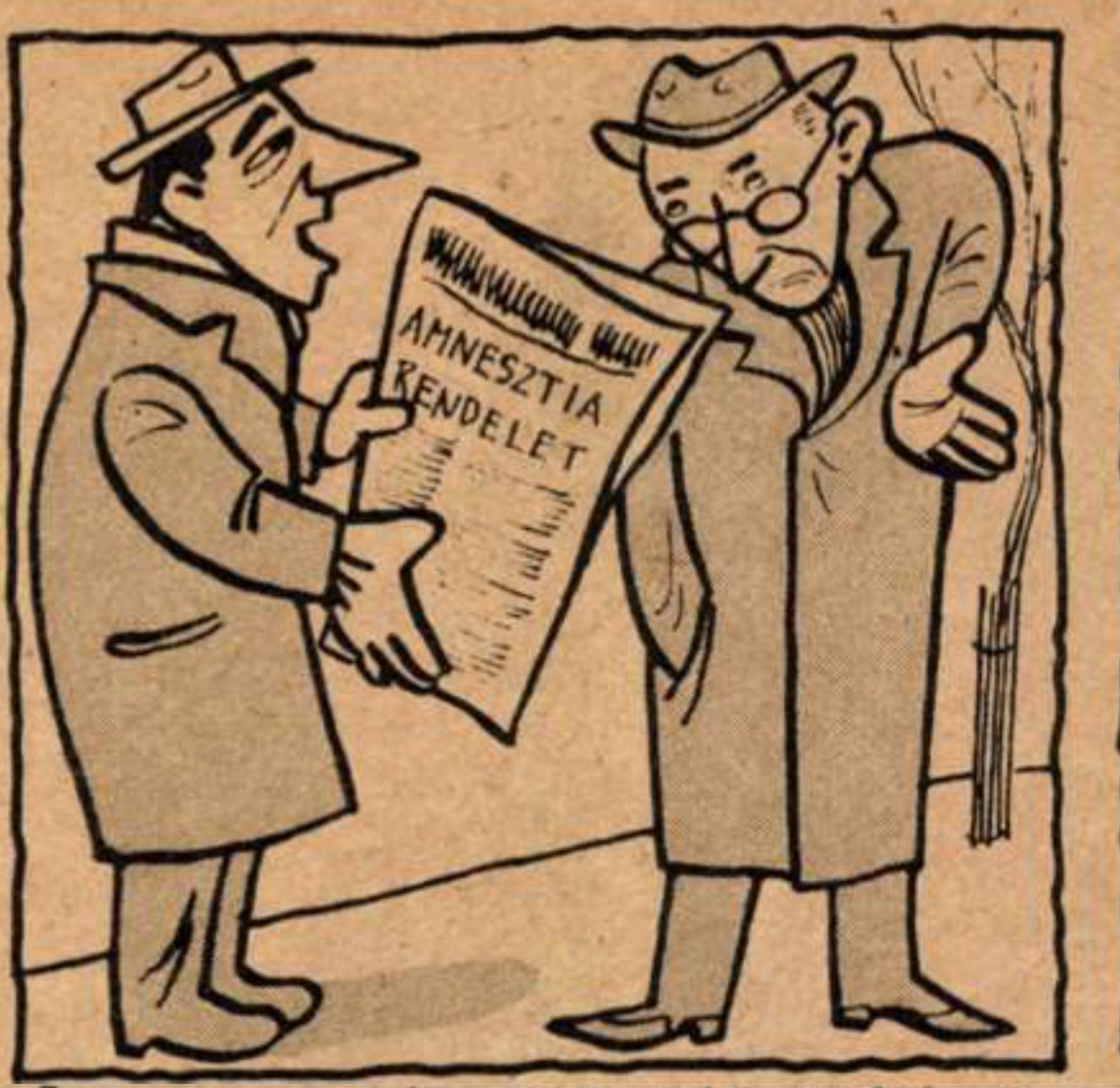

— Na, Gyula, most kiszabadul az a keretlegény, aki téged félig agyonvert Ukrajnában.
— Nézd Elemér, őszintén szólva csodálom, hogy eddig is be volt csukva.

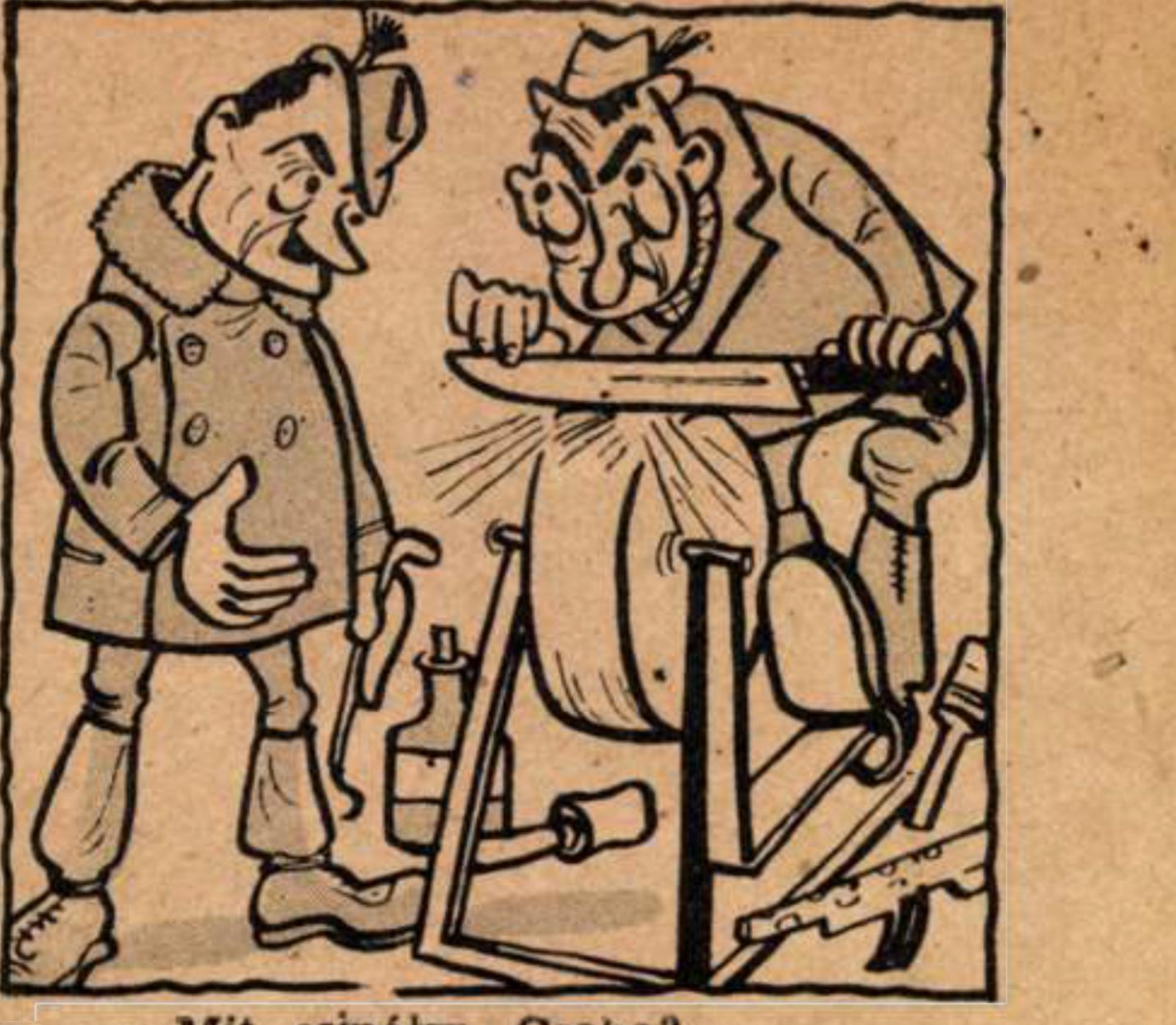

— Mit csinálsz, Csaba?
— Kést köszörülök, Huba.
— Minek, Csaba?
— Hogy február elsejéig megöljek valakit, Huba.
— Miért éppen február elsejéig, Csaba?
— Mert akkor kezdődik az amnesztia, Huba.

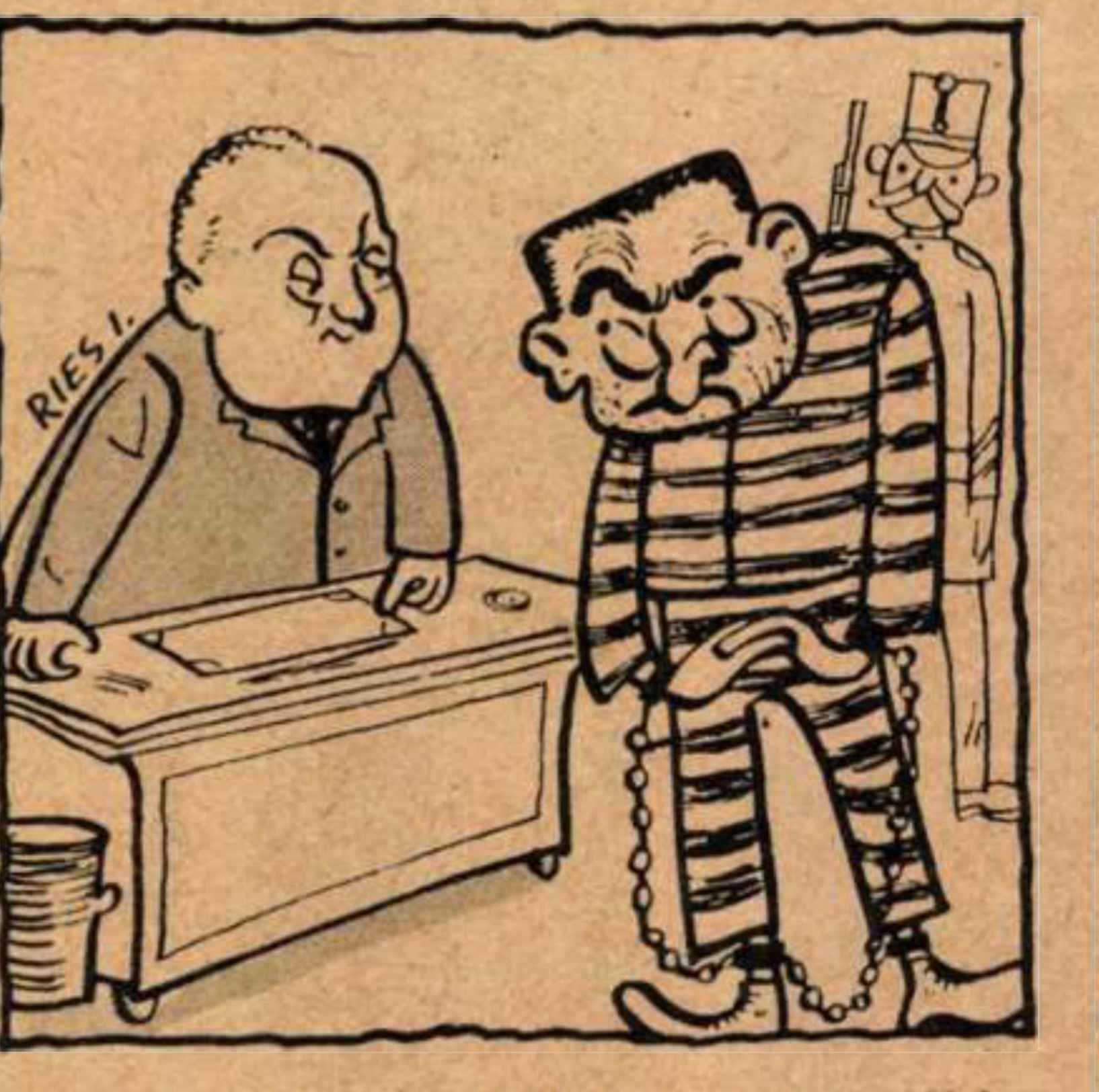

— Kegyelmet kérek, mert rendkívüli körülmények között követtem el a bűncselekményt.
— Mi volt az a rendkívüli körülmény?
— Aznap ugyanis napfogyatkozás volt.

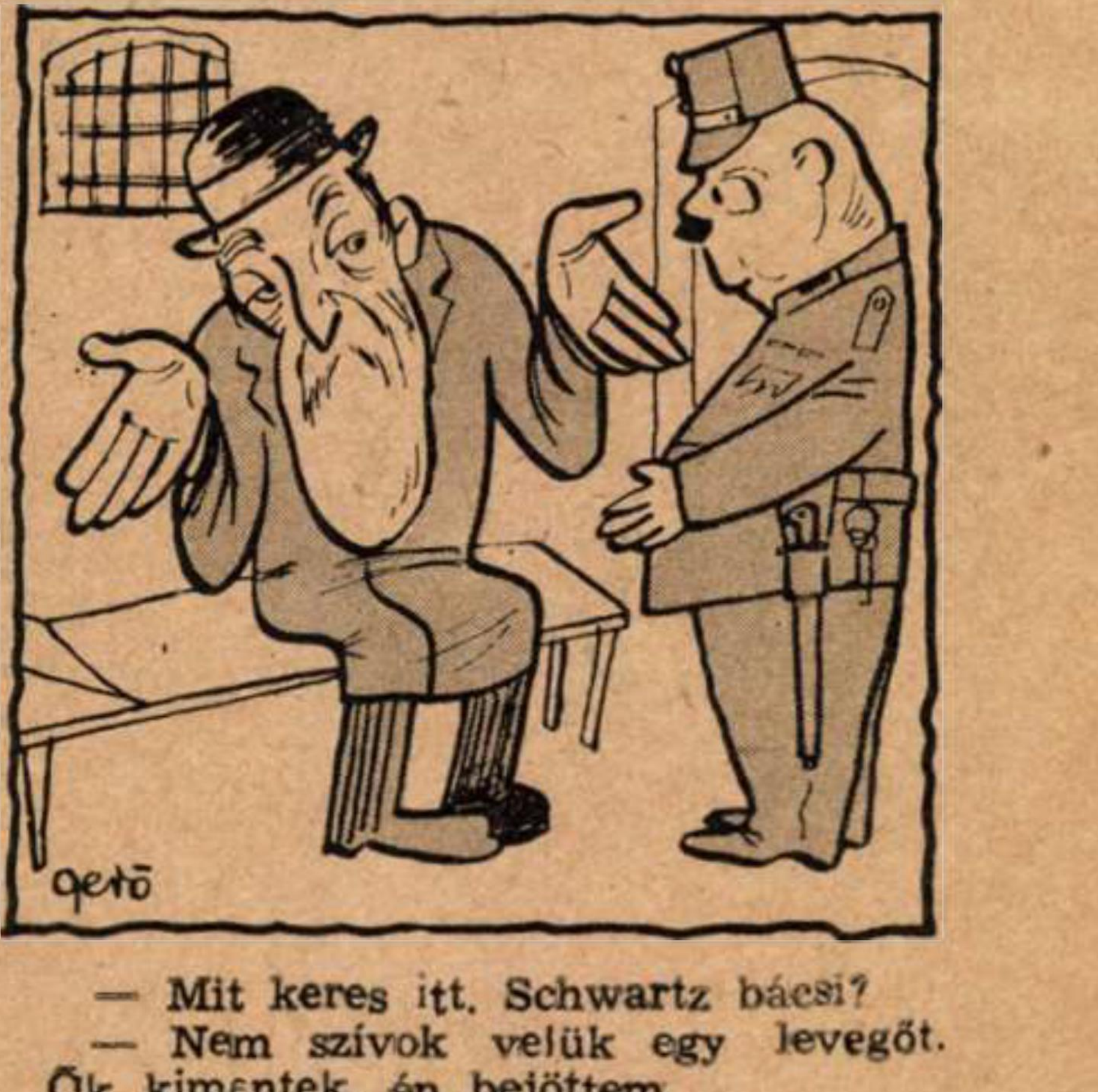

— Mit keres itt, Schwartz bácsi?
— Nem szívok velük egy levegőt. Ők kimentek, én bejöttem.

Vízkereszt

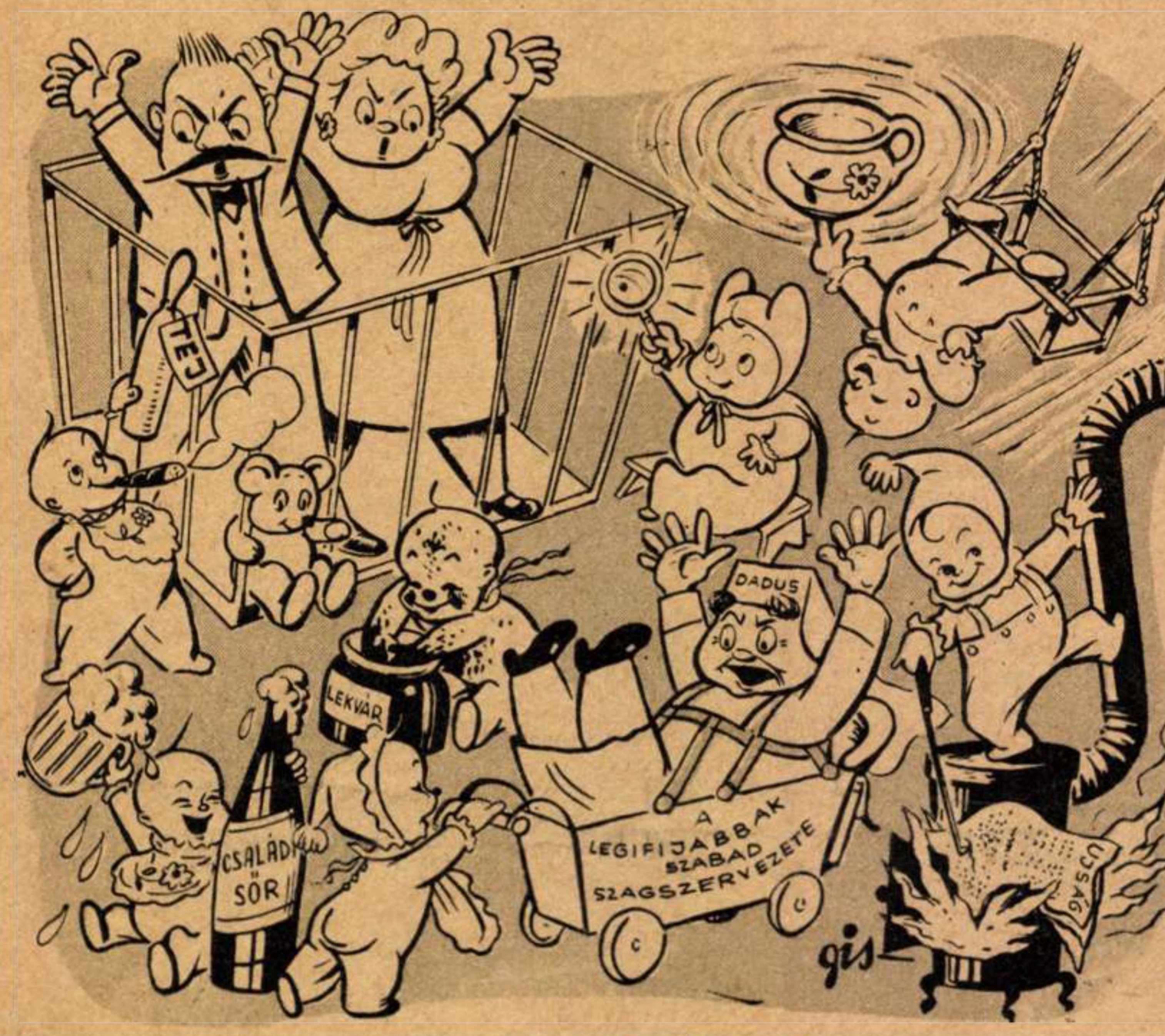

vagy amit a legifjabbak akarnak.

Tünődés

János gazdának egy napon elvitte a marhavész a tehenét és pár napra rá meghalt a felesége is.

A szomszédok jöttek vigasztalni és mindenki új feleséget ajánlott neki.

János gazda keserveset sóhajtott és elgondolkozva nézett maga elé:

— Úgy látszik, a tehén mégis csak többet ér, mert azt még nem ajánlott fel a másik helyett senki.

Verik már az 50 fillérest

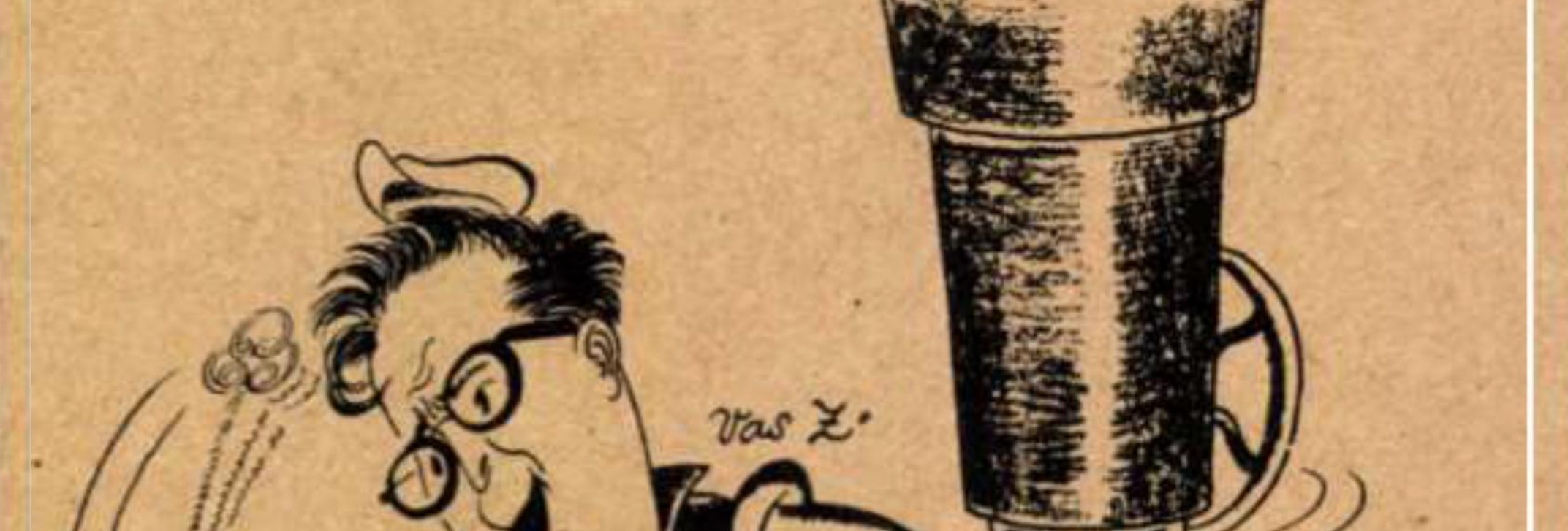
Vas Z.
Gábor A.
50 filléres

Vas Zoltán: Ne verj már Andor, láthatod, már verem az 50 fillérest.

A jó külsőről

A villamosra két fiatalember száll fel. Olyan önfeledten vitatkoznak, hogy az egész kocsi hallja.

— Hidd el nekem, öregem — mondja az egyik —, hogy a jó külső még nem minden!

— Nem minden — hangzik a cinikus válasz —, de kétségkívül a legfontosabb.

— A legfontosabb?! De sok csalódás fog téged érni, öregem! Hát a belső az semmi?! Én nem tudom, engem mindig először a belső érdekel és csak aztán a külső...

Egy elegáns öregúr lépett oda ehhez a fiatalemberhez és a vállára tette a kezét:

— Bravó, fiatal barátom. Örülök, hogy a fiatalság körében is akadnak ilyen gondolkodásuak. Maga helyesen ítéli meg az embereket..!

— Ki beszél itt emberekről? — jegyzi meg a fiatalember. — Mi a bicikligumiról beszéltünk!

A Ludas Matyi rejtvényrovata

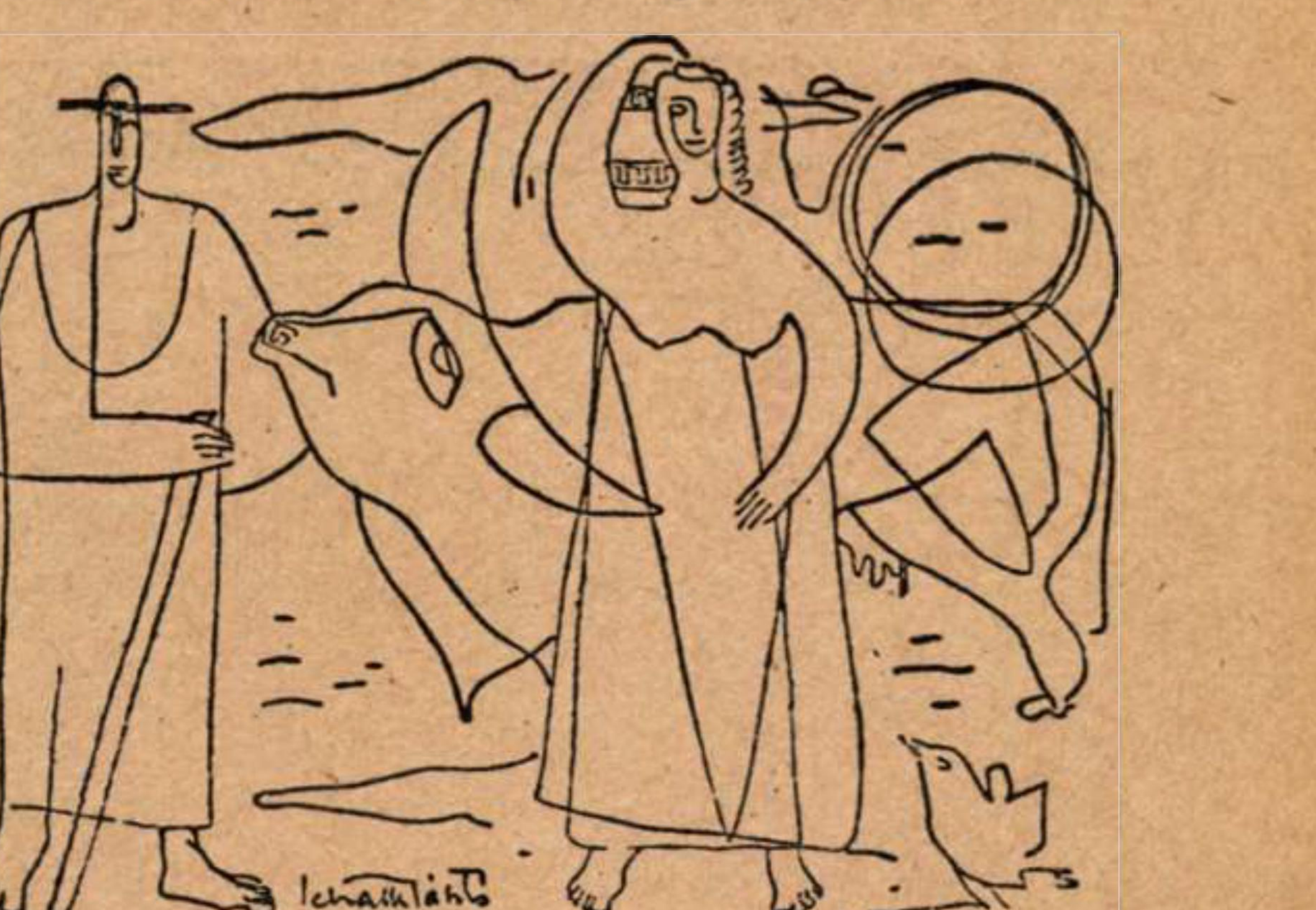

Szemetlen pásztor és félszemű nő,
Madárka, tehénke, mind kitűnő.
Hogy' foglalod ezeket össze, tata?
Egy pesti lap ünnepi áhítata.
És mi az értelme? Tratatata.

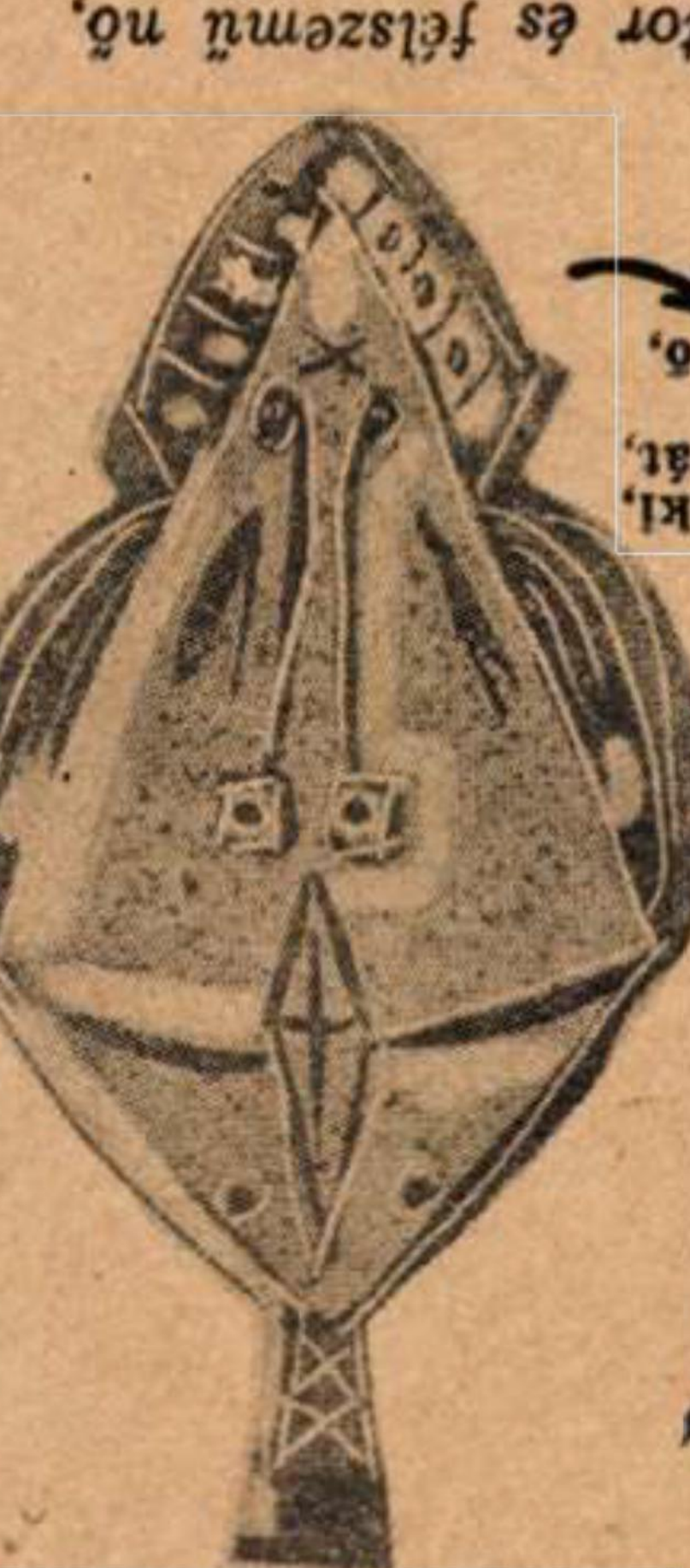

A „Nagyvilág"-ból vágtuk ezt ki,
Ez nem a Duna s nem a Kárpát,
Nézd jól az ábrát:
Korniss Dezső van rajt, a festő,
S a kritikus, Mezei Árpád.

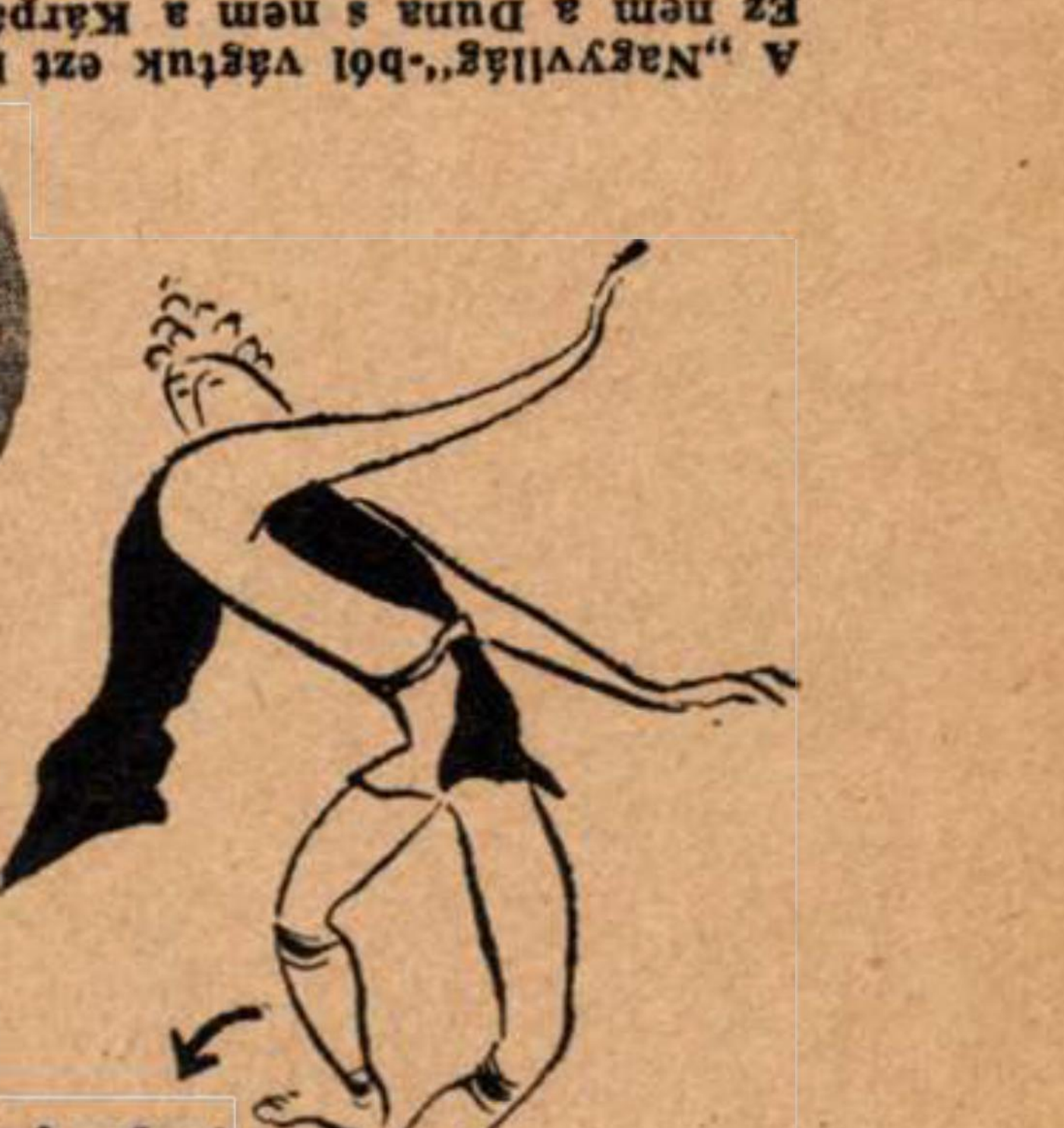

A „Szabadság"-ból való ez a kép
S a titok, mit takar:
Hogy' tartsa egy táncos a lábát,
Ha tetszeni akar.
(Tapsolj neki, magyar!)

Tanuljunk illemet

Tekintettel arra, hogy Budapest újabban a verekedők városa lett, helyesen tesszük, ha viselkedésünket és modorunkat lassanként hozzáidomítjuk az új divathoz. Minthogy az ilyesmi nem megy könnyen, alábbi kis leckekönyvünk hasznos segítségére lesz a nyájas verekedőknek. Aki ebből sem tanul illemet, annak a befizetett két pofont visszaadjuk.

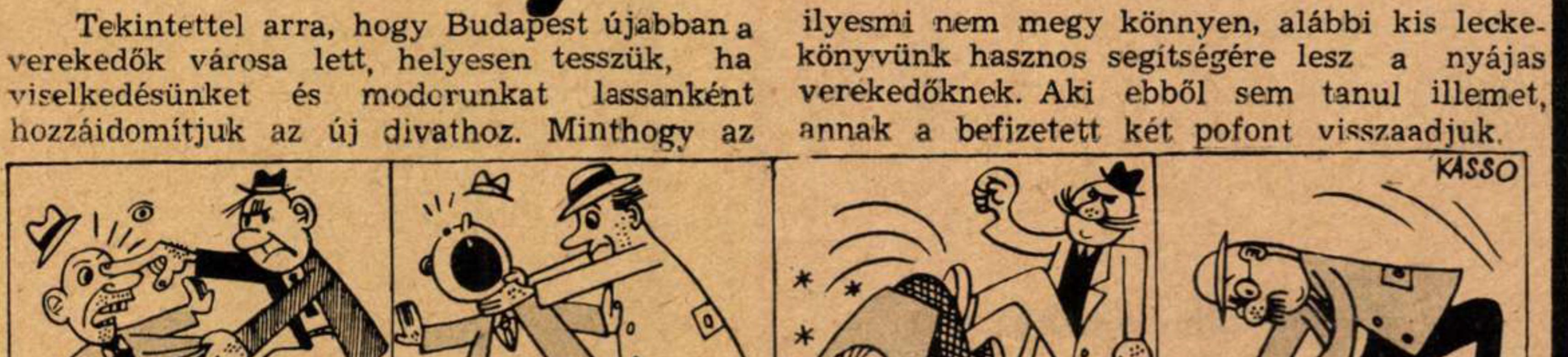

— Szíveskedjék megmondani, hány óra van?

— Kedves uram, igazán örültem, hogy találkoztunk...

— Kéremszépen, merre van a Klauzál-tér?

— És üdvözlöm a kedves családját...

A 7 leghülyébb vicce

— Mondja, mért dühöng a kolerajárvány Szíriában?
— Úgylátszik, kevés neki a halott.

KÜLpolitikai NEGYEDÓRÁNK

Háromnegyedmillió tonna szovjetgabonát kapott Anglia

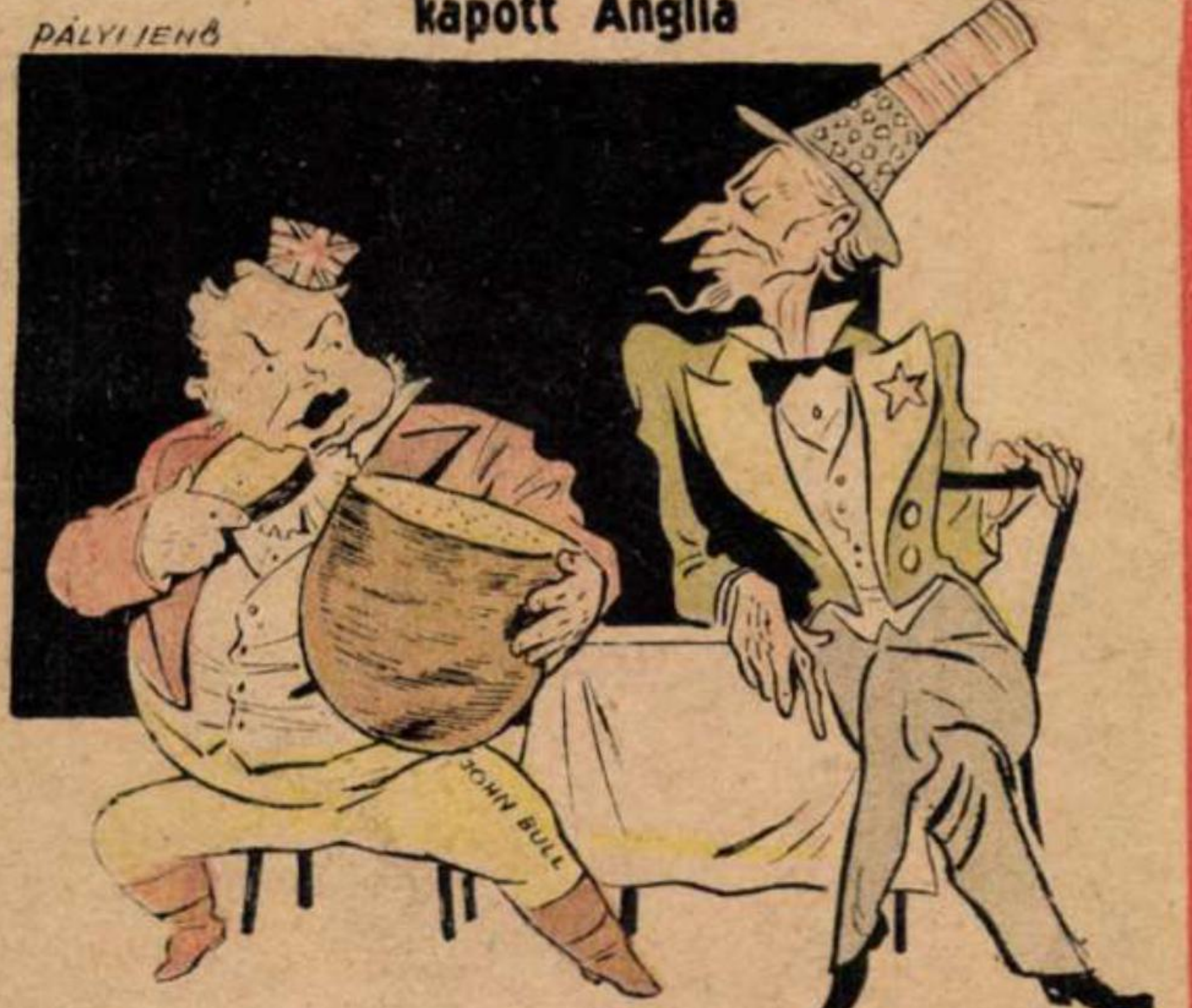

Uncle Sam: Mi az, John, te cserbenhagyod az én szovjetellenes politikámat?
John Bull: Na hallod, hiszen gabonát kaptam a Szovjetuniótól.
Uncle Sam: Ja, ha neked mindig az evésen jár az eszed!

A helyzet Görögországban

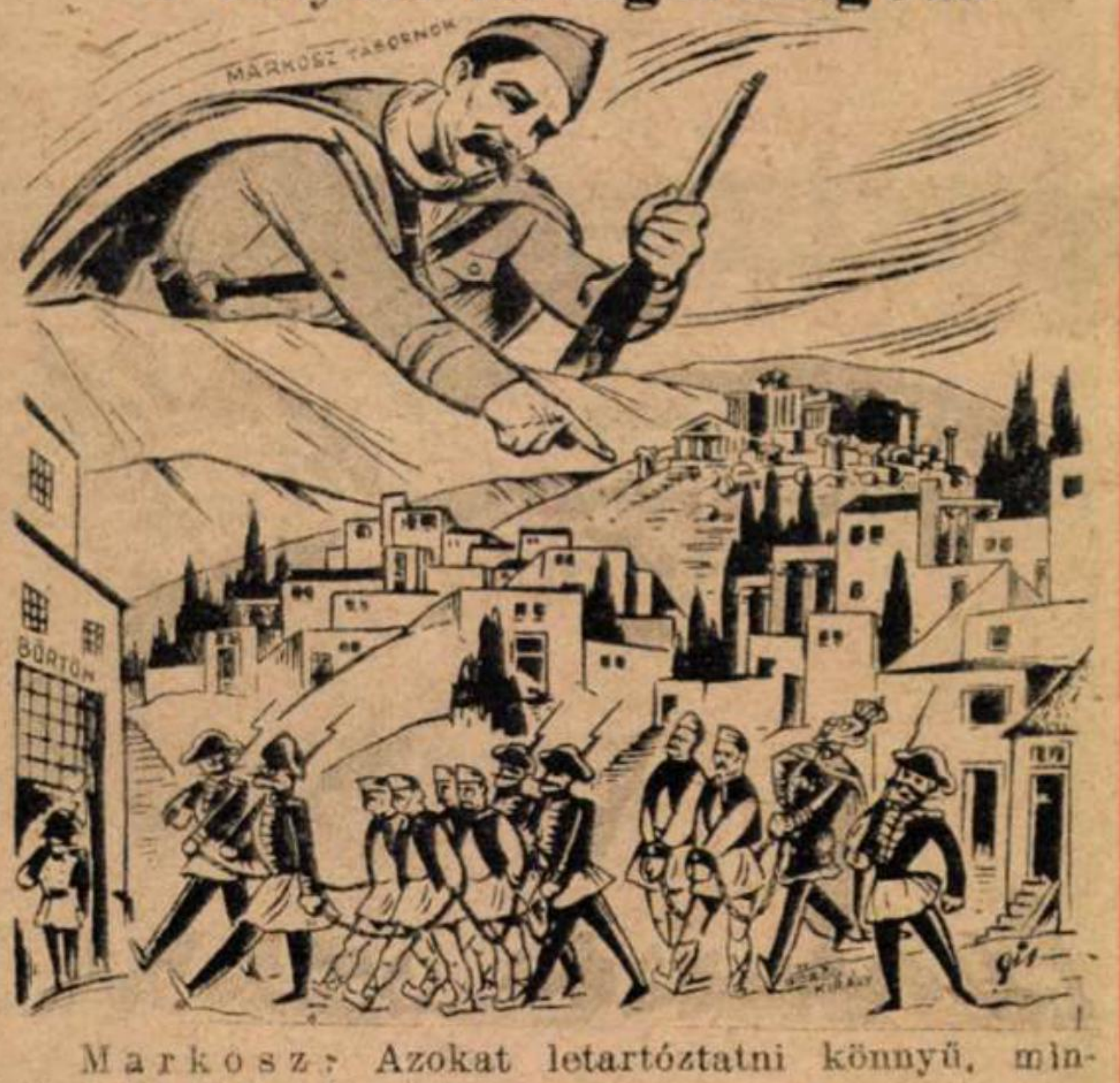

Markosz: Azokat letartóztatni könnyű, minket feltartóztatni nehéz.

Amerika megvédi Olaszország függetlenségét

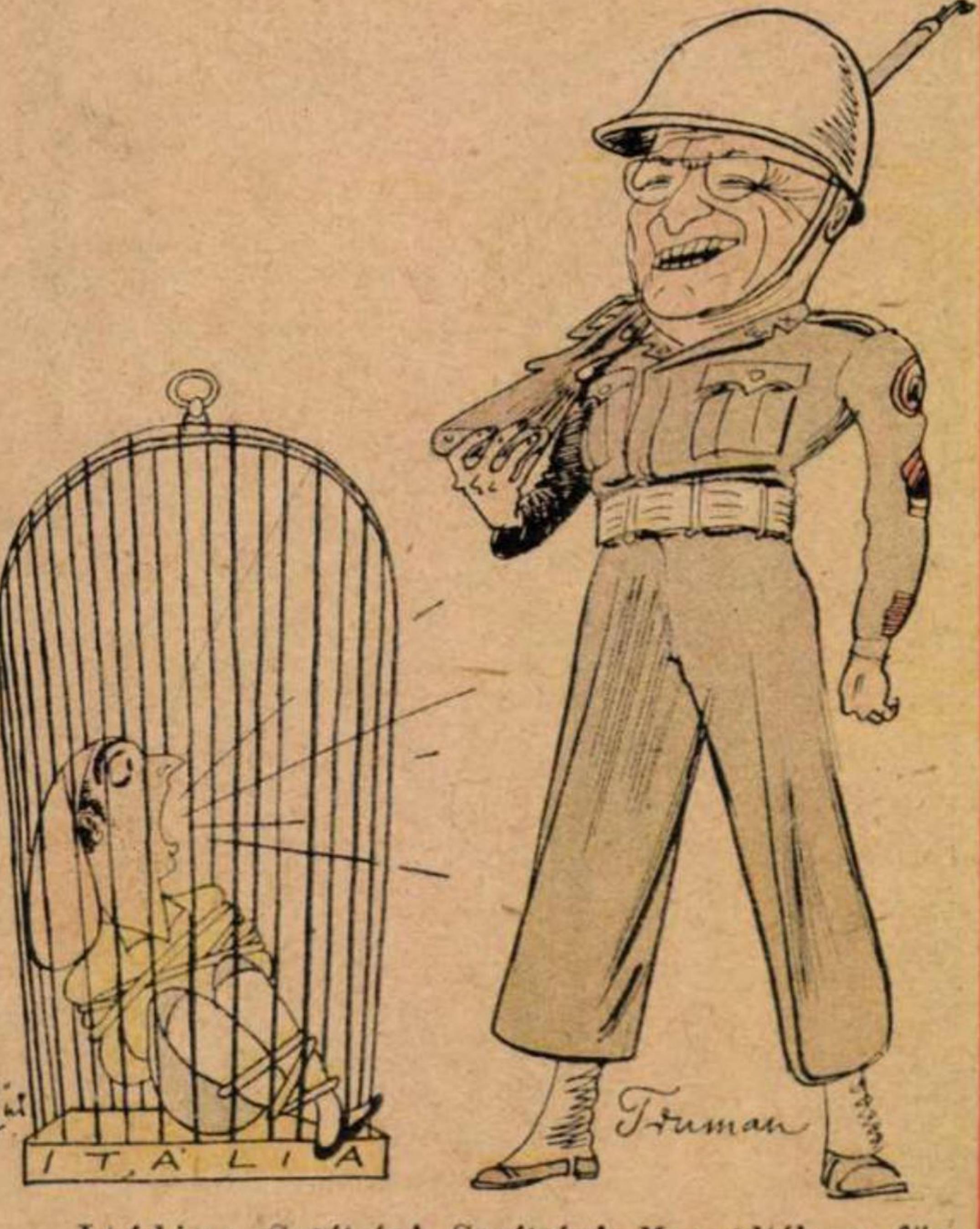

Itália: Segítség! Segítség! Megvedték a függetlenségemet!

Hitler már megint él!

Külpolitikai munkatársunktól

Ha még emlékszünk rá volt egy neves német kriminálpolitikus, bizonyos *Hitler* Adolf, aki világhódító álmaiban szerette volna Amerikát is Németországhoz csatolni. Ez részben meg is történt, már amennyire nem találunk különbséget abban, hogy a macska eszi-e meg az egeret, vagy pedig az egér eszi-e meg a macskát.

Hiller, akiről még nem tudták megállapítani, hogy halála előtt nősült-e meg, vagy pedig nősülése előtt halt-e meg, nászútját egy petróleummáglya alatt töltötte el, ami nagy szó volt a berlini ostrom utolsó napjaiban, amikor már adagolták a petróleumot és a nácihatalmat, olyan kevés volt már belőle.

Most megint az a hír jött felőle, hogy nem is halt meg s ennek következtében él. Nagynehezen kaptunk bizón vizumot s az egyik bizóniai városban meg is találtuk *Hitler* Adolfot. Éppen munkában volt a Marshall tervhivatal egyik szobáját festegette zöldre és barnára. Később az ebédszünet alatt felesége néhány káposztalevelet hozott neki, mivel Hitler tudvalevőleg vegetáriánus és nem tűri, hogy állatokat öljenek le.

— *Hát él?* — kérdeztük.

— *Szo-szo*, — felelte — *az amerikai hatóságok nagyon kedvesek. Most lettem egy nácisító bíróság jegyzője.*

— Na és mi van a tömeggyilkosságokkal?

Szégyenlősen elpirul.

— *Istenem, olyan régen volt már. Fiatal voltam... Nem is gondolok már rá. Szépen élünk itt, dolgozgatok, mintha nem is történt volna semmi. Szívecském,* — szól a feleségéhez. — *Add ide a bajuszkefémet.*

Ahogy az ember elnézi, igazi nyárspolgár. Megállapodott családapa, derék mesterember. Igazán nem látna az ember rajta, hogy azelőtt szeretett kirugni a hámból, pajkos világgyujtogatással és tömegirtással foglalkozott. Hiába, előbb-utóbb lehiggad az ember.

— *Az amerikaiak nagyon kedvesek* — mondta végül — *valószínűleg visszavesznek az államhoz, csak még azt kell bebizonyítanom, hogy nem voltam kommunista.*

MA SzOBSz jelszava
REGGEL MEGA
DÉLBEN MEGA
ESTE MAGA MEG A MEGA

A görög börtönök tele vannak letartóztatott baloldaliakkal

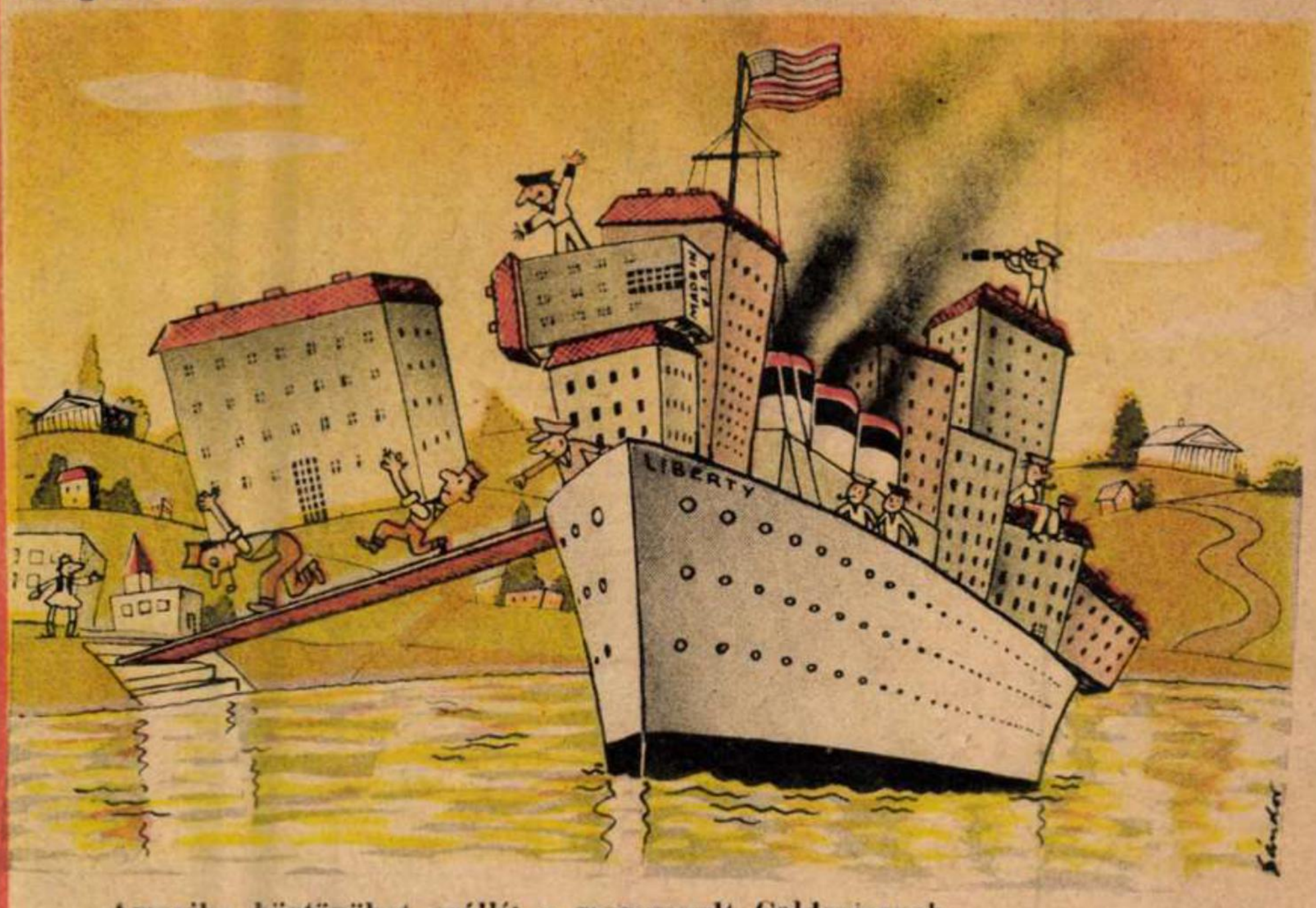

Amerika börtönöket szállít a megszorult Caldarisznak.

A velencei Szent Márk-téren

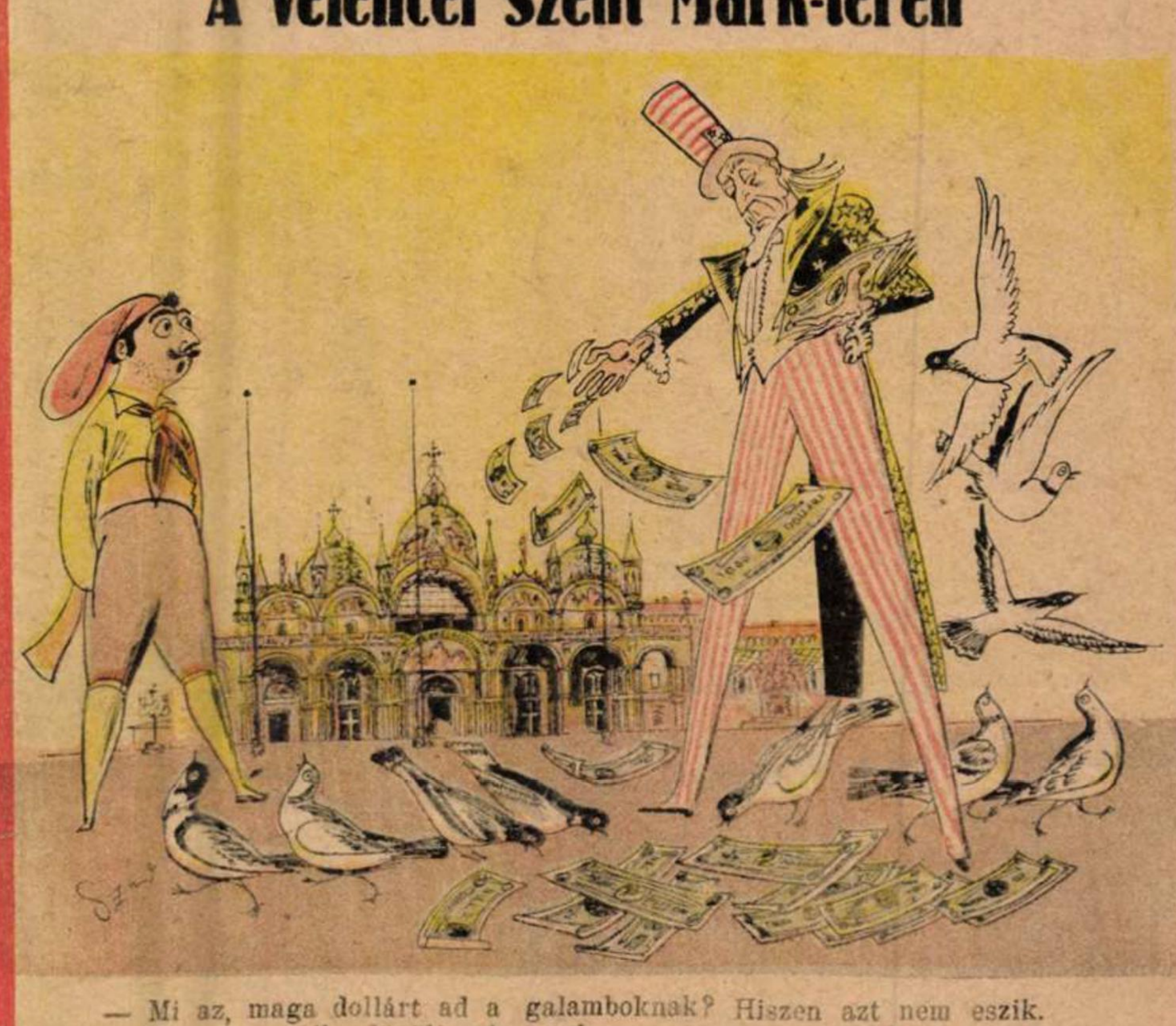

— Mi az, maga dollárt ad a galamboknak? Hiszen azt nem eszik.
— Ha nem eszik, dögöljenek meg!

Elkésett ujévi üdvözlet

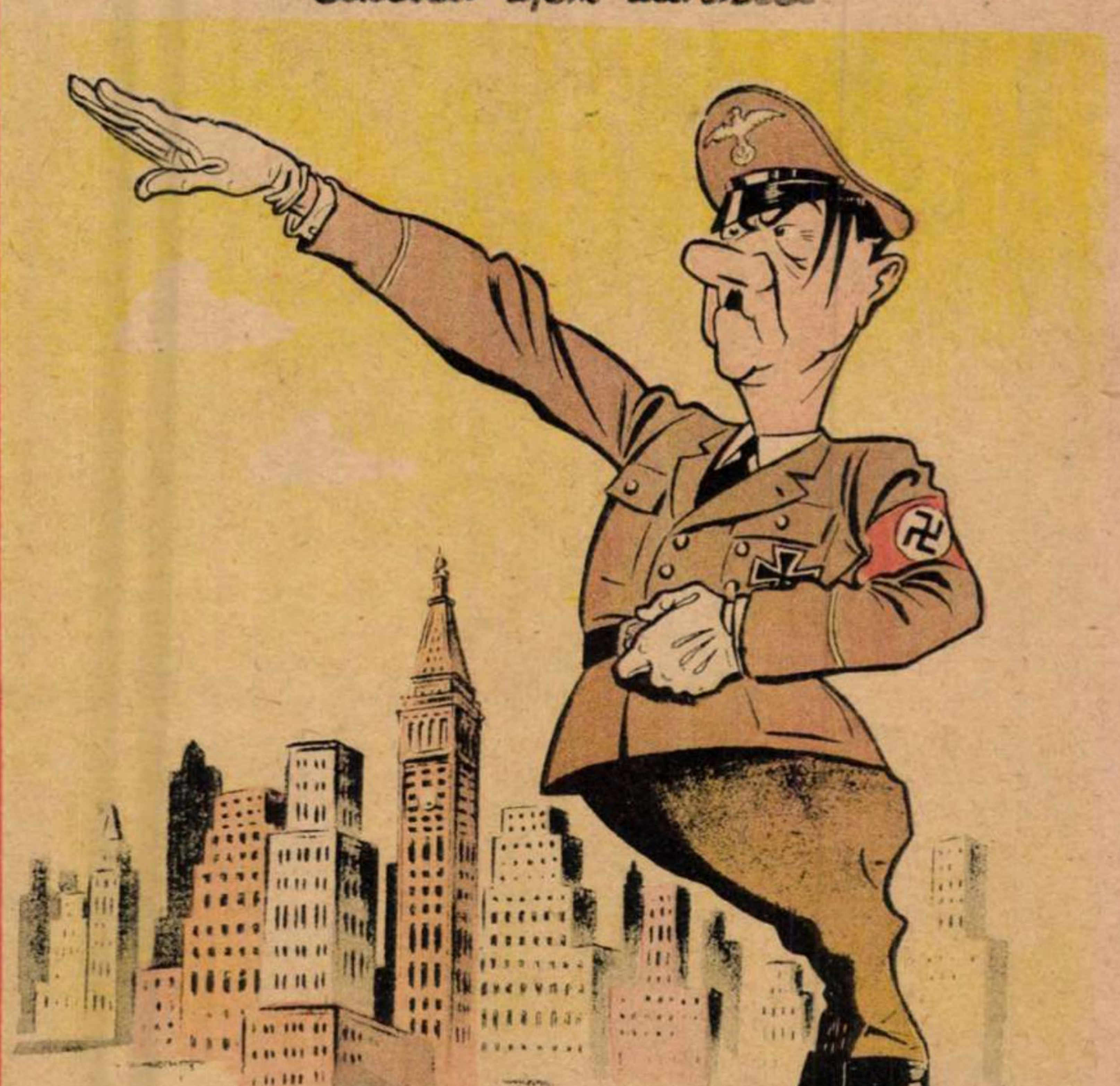

Heil Truman!